

Vandaag als extra bijlage bij *Observant* 36: alle Maastrichtse topdogs gebundeld

Wittevrouwenveld tijdens het multicultureel Manus Van Alles festival, drie jaar geleden. Minister Vogelaar heeft de Maastrichtse buurt nu opgenomen in haar rijtje Nederlandse probleemwijken. Hoe is het om er te wonen? *Observant* vroeg het aan studenten en woonde een buurtbijeenkomst bij. Gast van de avond: Ella Vogelaar. Zie pagina 7 Foto: Philip Driessen

2 Prof. Anita Jansen gaat down under

3 Maastricht grijpt naast Academische Jaarprijs

8-9 Laatste aflevering topdogs: Patrick Schrauwen is de beste bij GW

15 Eindfeest: een meter gratis bier

Randwijck verzet zich tegen verplicht avondonderwijs

De plannen om voortaan structureel ook onderwijs in de avonduren te organiseren vallen in Randwijck slecht. De binnenstadsfaculteiten zijn verdeeld.

Het is het tot nu meest omstreden onderdeel van de operatie stroomlijning: de plannen op het terrein van onderwijsondersteuning en -logistiek. De operatie als zodanig is bedoeld om werkprocessen zo in te richten dat er extra geld overschiet voor de hoofdtaak van de universiteit, onderwijs en onderzoek. Of dat bij deze *businesscase* gaat lukken is zeer de vraag. De mogelijke besparingen in dit deelproject worden begroot op 1,3 miljoen per jaar, en dat komt voor meer dan de helft op het conto van een efficiëntere benutting van onderwijsruimtes door invoering van avondonderwijs. Minder groepskamers en een hogere bezettingsgraad zouden samen 7 ton per jaar moeten opleveren. Althans, als de gehele universiteit een vijfde onderwijsmoment of *timeslot* in de avonduren invoert, ergens tussen 18.00 en 22.00 uur.

Dat gaat hoogstwaarschijnlijk niet gebeuren. De grootste Randwijckfaculteit, FHML, voorheen geneeskunde en gezondheidswetenschappen, wijst het plan categorisch van de hand. Onderwijsdirecteur Albert Scherpbier: "Wij gaan 's avonds geen regulier onderwijs aanbieden. Dat vindt gewoon overdag plaats. En we kennen al een zeer efficiënte benutting van de onderwijsruimtes. Kortom, het is onbespreekbaar."

Bij de psychologen, de andere Randwijckfaculteit, meldt bestuursportefeuillehouder Arie

van der Lugt dat men daar evenmin structureel in de avond onderwijs zal aanbieden: "Als faculteit zien we er geen heil in. Wij vinden het een te grote belasting voor de staf, het is niet te verkopen. Het kan eventueel wel voor speciale dingen als gastcolleges of colloquia. Op vrijwillige basis dus."

In de binnenstad ligt de situatie genuanceerder. Van rechten is alleen bekend dat de faculteitsraad tegen verplichte invoering is. Bij cultuur- en maatschappijwetenschappen laat bestuurslid Joop de Jong weten dat een vijfde onderwijsmoment geheel wordt overgelaten aan de bereidwilligheid van staf en studenten: "We gaan het zeker niet opleggen, ook al kan dat volgens de CAO. Mensen moeten wel een beetje gemotiveerd blijven. In het najaar zullen we er mee experimenteren. Overigens hebben wij al een goede bezettingsgraad van onze onderwijsruimtes." Economie, zegt directeur Ingrid Wijk, gaat ermee aan de slag: "Eerst op vrijwillige basis, het jaar daarop waarschijnlijk structureel, we gaan dat nu uitwerken."

De decaan van de faculteit Humanities and Sciences, Louis Boon, is zelfs enthousiast: "Na een onderwijsgroep in de avonduren ga je nog eens met studenten ergens wat drinken, dat is goed voor de academische sfeer." Boon noemt de oppositie tegen de plannen "ambtelijk en provinciaals. Alle grote universiteiten in de wereld zijn in ieder geval 's avonds open." De projectmanager van de operatie stroomlijning, Willem Mattens, reageert laconiek op de afwijzende geluiden uit Randwijck: "Het is onverstandig als ze niet meedoen, maar

we moeten eerst maar eens zien hoe heet de soep gegeten wordt. Over de gevolgen voor de geplande bezuinigingen kan ik niets zeggen. Technisch is het mogelijk om Randwijck en de binnenstad op dit punt te splitsen."

Het college van bestuur stelt zich in de persoon van André Postema strijdbaar op. Tegen een universiteitsraadscommissie zei hij gisteren dat het avondonderwijs zeker doorgaat, eerst vrijwillig vanwege juridische complicaties, in 2008 structureel en dus verplicht. "Alle decanen hebben ermee ingestemd", zei hij.

Hoe die opmerking zich verhoudt tot bovenstaande uitspraken van facultaire bestuurders is onduidelijk. Postema zei ook zich boos te maken over argumenten als zouden medewerkers gewend zijn aan het huidige systeem, dat ze al belast zijn door allerlei andere grote projecten als de bama, en dat hun sociale leven eronder zal leiden. Postema "Dit is een universiteit. Als je iets als de bama al een opoffering vindt, moet je je afvragen of je hier wilt werken."

■ Wammes Bos

College van bestuur overweegt promovendibeleid over twee sporen

Het college van bestuur overweegt om een tweesporenbeleid te voeren als het gaat om promovendi. Daarin is zowel plaats voor aio's met een vaste aanstelling als voor PhD-studenten met een beurs. Dat zei rector Gerard Mols afgelopen dinsdag tijdens een aio-bijeenkomst, waar hij de Maastrichtse plannen voor een beurzensysteem nog eens uit de doeken deed.

In eerste instantie zouden verreweg de meeste promovendi (behalve degenen die onderwijs verzorgen) niet meer op de loonlijst terechtkomen maar als student met een beurs door het leven gaan. Het bursalensysteem is minder kostbaar waardoor de universiteit netto meer promovendi kan aanstellen en meer postdocplaatsen kan creëren.

De aanwezige aio's staken hun kritiek op het nieuwe systeem niet onder stoelen of ban-

ken. Ze maken zich zorgen over de ongelijkheid tussen promovendi, de kwaliteit van het onderzoek en de aantrekkingskracht van de UM op jonge onderzoekers. De bursalen zullen geen pensioen opbouwen, geen hypotheek kunnen afsluiten, etc., maar krijgen wel maandelijks een som geld die vergelijkbaar is met een aio-salaris, zegt Mols.

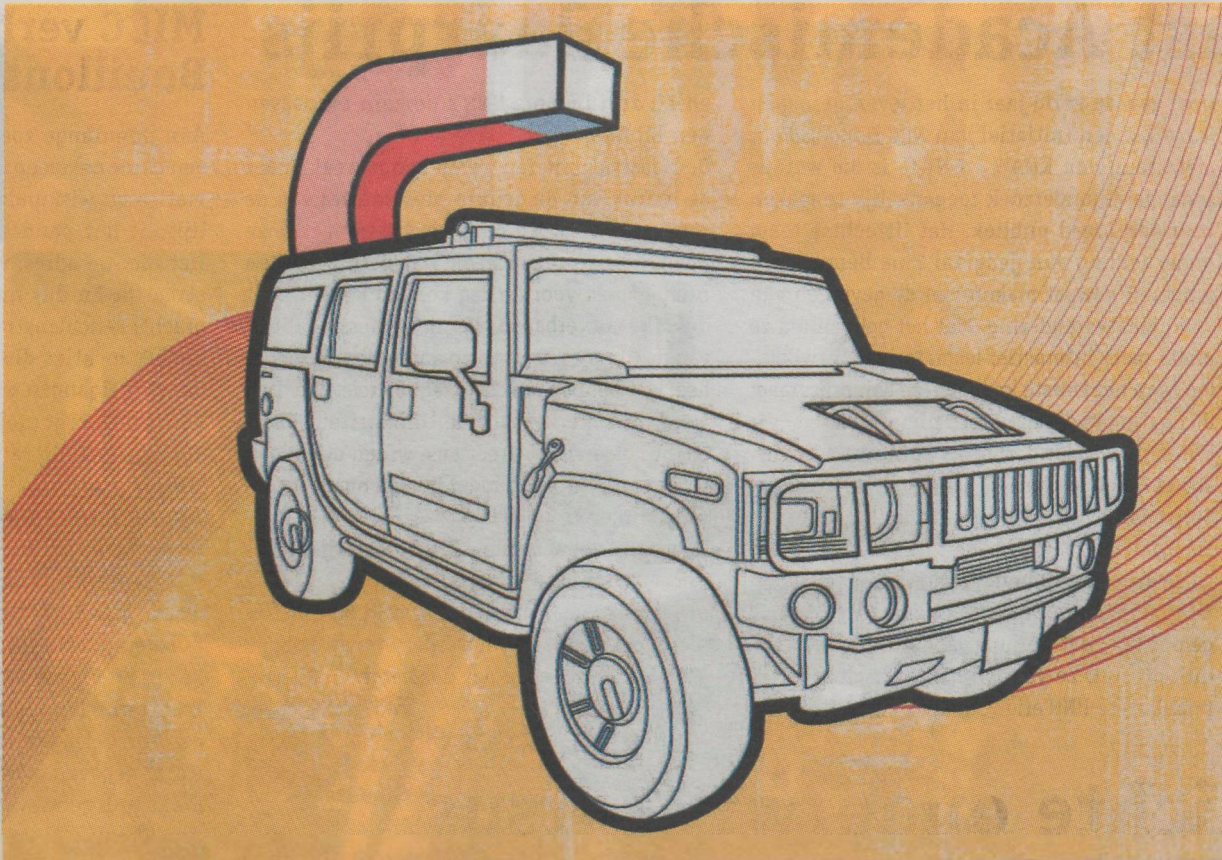
■ MT

**Only in
English**

5 Streamlining: long discussion on evening courses
6 Ready for a Masters study in six weeks

Altied deneve

Hummer-rit

"This summer your own Hummer" De slagzin is goed, maar milieubewust mogen we de Noordelijke Hogeschool Leeuwarden niet noemen nu ze zieltjes probeert te winnen door ze een proefrit in een Hummer in het vooruitzicht te stellen. Een Hummer is een grote terreinwagen,

een PC Hooft-tractor – zet 'm naast een Mini Cooper, ja zelfs naast een Volkswagen Golf, en je krijgt een Goliath versus David-visioen.

Het voertuig was bedoeld voor het Amerikaanse leger, maar de laatste jaren rijden er ook steeds meer particulieren in. Hij is duur en milieu-vervuilend, verstoekt één liter brandstof op zes kilometer. De voorlichter van de Friese onderwijsinstelling geeft onmiddellijk toe dat het niet de milieuvriendelijkste wervingsactie ooit is. "We willen met een leuke actie iets doen aan het stoffige imago van de techniekopleidingen en aantonen dat het een prachtige innovatieve beroepshoek is." Of de campagne ook dames naar het techniekonderwijs lokt, is de vraag. "De actie is niet op meisjes gericht, maar dat wil niet zeggen dat vrouwen niet in de auto zijn geïnteresseerd."

Foute kop

Het kwaad is geschied. Een ingezonden brief naar *Dagblad De Limburger* zal daar niet veel aan veranderen. Boven een artikel in de regionale krant, over het Maastrichtse project Gerede Twijfel waarin rechtspsycholoog Hans Crombag aan het woord komt, staat de kop: *OM werkt onderzoek UM tegen*. "Onzin. En het staat ook nog tussen aanhalingstekens, alsof het een citaat is," zegt de emeritus hoogle-raar. "Ik heb gezegd, en dat staat ook verderop in het stuk, dat het dikwijls moeizaam is om strafdossiers compleet te krijgen, maar dat is iets anders dan tegenwerken. Je kunt je voorstellen dat het OM hier niet blij mee is."

In Gerede Twijfel onderzoeken studenten en medewerkers mogelijke rechterlijke dwalingen. Voor een fatsoenlijk onderzoek zijn soms papieren nodig die bij het OM liggen. "Waarom de communicatie moeizaam verloopt? Vaak is het argument: privacygevoelige informatie die ze niet aan iedereen willen geven. Maar wij zijn toch niet Jan en alleman? Aan het contact met de hoge bazen van het OM, waaronder Harm Brouwer, voorzitter van het college van procureurs-generaal, ligt het niet", gaat Crombag verder. "Het probleem speelt zich af op de werkvloer. De een stuurt je door naar de ander, en die weer naar een ander. Het is alle-

maal heel ingewikkeld. Collega Peter van Koppen gaat snel aan tafel zitten met Brouwer. Ik heb goede hoop dat de samenwerking straks makkelijker zal verlopen."

Heksenjacht op de fiets

Even op de fiets naar de bakker in de binnenstad voor een paar broodjes? Dat was tot nu toe sneller gezegd dan gedaan. Want waar laat je het stalen ros? Tegen de bakkersmuur? Nee, want dat noemt de gemeente sinds 2005 'wild stallen' en dus kan de vertrouwde metgezel worden weggesleept nog voor de broodjes zijn besteld.

Die heksenjacht op fout geparkeerde fietsen in de binnenstad stopt, liet wethouder Wim Hazeu deze week weten. De stadswachten en andere ordehandhavers gaan voortaan heel strikt controleren op vijf plekken waar het wandelende publiek en de middenstand struikelen over de rondzwervende fietsen – het Vrijthof, de Mariastraat, Achter de Comedie, Vissermaas en het plein voor het station. Staat daar een karretje niet in het rek, dan is de kans dat hij even later weg is, groot. Wie nu echter denkt dat hij zijn fiets weer overal voor de winkels in de binnenstad mag parkeren, komt bedrogen uit. "Dat is niet de bedoeling", laat een voorlichter weten. Het wegsleepbeleid blijft van kracht, alleen zijn de stadswachten elders druk bezig.

Boete

Eén A4-tje wijdde rechtenstudent Luc Bien aan zijn verhaal over de gang van zaken bij de UB. Maandag kwam het per e-mail op de redactie binnen. Wat is er aan de hand? De student leverde niet op tijd zijn geleende boeken in. Dat kostte hem – twee herinneringen later – 30 euro. "Onder protest heb ik 25 euro betaald, plus 5 euro die, zoals bekend, bij de tweede herinnering in rekening wordt gebracht." Die 25 euro zat hem dwars: "geen voorafgaand bericht en er staat ook niks op de website". Hij stuurde een klacht. De regels zijn wat hem betreft te vaag, dus waar slaat die boete op? Bovendien kon die vlieger weleens opgaan voor meer studenten, meende hij. De bieb stelde Bien in het gelijk, maar niet vanwege de onduidelijke regelgeving. "Nee, hij is mondeling verkeerd ingelicht over het leenreglement. Daar ging het om", vertelt Trudy Meijers, afdelingsmanager bij de UB. Dus studenten die menen dat ze binnenkort 25 euro rijker zijn, hebben pech.

■ Bijdragen van Wendy Degens, Riki Janssen, HOP
■ Illustratie Simone Golob

Colofon

Redactieadres

Bonnefantenstraat 2
(volg routebordjes in het Visitors' Centre)
Postbus 616

6200 MD Maastricht

T 043 - 38 85 385

F 043 - 38 82 799

E observant@obs.unimaas.nl

W www.observant.unimaas.nl

Stichtingsbestuur

Etienne Pakbier, Marloes Rikhof, Cor Spreeuwenberg

Redactieraad

Rico Camp, Erik Driessen, Ellen Krijnen, Eline Verwey

Redactie

Riki Janssen (hoofredacteur) T 38 85 384

Wammes Bos T 38 85 383

Wendy Degens T 38 85 382

Irene Smeets T 38 85 386

Maurice Timmermans T 38 85 381

Beheerder

Marlies In de Braekt T 38 85 385

Redactie-assistent

Marion Janssens T 38 85 390

Aan dit nummer werkten verder mee:

Lynn Berger, Liz Brower, Myrte Dujardin, Jan-Willem van Hees, Pauline Ketelaars, Yela Naletto, Hans Philipsen, Eva de Valk, Loes Witschge

Fotografie

Philip Driessen, Loraine Bodewes

Opmaak

Simone Golob

Basisontwerp

Studio Dumbar, Rotterdam

Vertalingen

o.a. door B. Wall & P. Nekeman

Druk

Em. de Jong b.v., Baarle Nassau

Mededelingen

Voor het inleveren van mededelingen zie aanhef op mededelingenpagina

Advertenties

Bureau Van Vliet, Postbus 20, 2040 AA Zandvoort. Tel. 023-5714745, fax 023-5717680, d.klein@bureauvanvliet.com
Internet: www.bureauvanvliet.com
(Voor Paarltsjes zie info bij Paarltsjes)

Abonnementen

Leden van de universitaire gemeenschap ontvangen het blad gratis. Afgestudeerden en andere belangstellenden kunnen zich abonneren voor € 37,00 per jaar. Losse nummers € 1,00

HOP

Observant is aangesloten bij het Hoger Onderwijs Persbureau

© Stichting Observant

Niets uit deze uitgave mag zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de hoofdredacteur geheel of gedeeltelijk worden overgenomen

Down Under

Nog een week of zes en dan vlucht ik even naar de andere kant van de wereld om wat bij te denken. Ik laat me geheel vrijwillig tussen de schapen lanceren om uren te mogen reflecteren, uren te mogen lezen, en uren te mogen schrijven; het hoofd weer eens gebruiken, dat is toch uiterst bijzonder

en hoogst opwindend voor een UM's academicus. Niet-UMmers lachen zich slap als ik ze vertel dat ik naar het buitenland ga om na te denken. Je werkt toch op een universiteit, daar denk je toch de hele dag, gieren ze vol leedvermaak. Je moest eens weten wat wij hier de godganse dag doen, breinloos bellenblazen, grinnik ik wat schaapachtig terug. Ze verkneukelen zich, en roepen dat de meeste expats voor het avontuur en het geld gaan, of dat dan tenminste geregeld is? Nou nee, dat zit er allebei niet in, leg ik dan uit. Het kost me een flinke duit, en ik organiseer alles zelf, want ook al schreeuwen de idealisten het van de daken, zo internationaal en ondersteunend is de UM nu ook weer niet. En ik grinnel

nog wat feestelijks over een jaar lang geen last van opgeblazen ego's, politieke lobby's, en gebakkelei over wie wat hoe krijgt, en wanneer. O ik verheug me zo.

Maar om te voorkomen dat ik bij terugkomst alsnog met terugwerkende kracht een uiterst vertraagde burnout ontwikkel en met een posttraumatische stressstoornis in een vroegd prepensioen rol, doe ik een beroep op u lezer, om wat orde op zaken te stellen terwijl ik weg ben. Het zou fijn zijn als u het volgende vast kunt regelen, dat maakt een eventuele terugkomst zonder meer aantrekkelijker:

- 1) Geen bazen aan de UM die meer dan een ton verdienen. Exit Jo Ritzen dus, en alle andere exorbitant betaalden. Wie meer wil verdienen gaat maar naar het bedrijfsleven.
- 2) Een UM met heel veel ondersteuning. Net als voor ieder collegelid ook voor elke wetenschappelijk medewerker twee relatief ruim beschaalde secretaresses (m/v).
- 3) Voor iedereen, net als voor ieder collegelid, een flinke werk-kamer (pp>25m², excl. wc-deel).
- 4) Stroomlijning van het CvB (incl. wc-deel). Een UM zonder managers dus. We doen gewoon ons ding. Bezuinigt flink, en van dat geld kopen we heel veel onderzoekers en docenten.

5) Iedereen professor. Voorkomt een hoop ijdeltuiterij, UFO navelstaarderij en tal van autoriteitsargumenten die het intellectuele debat bezoedelen.

6) De UM als kunstacademie: een zo anarchistisch mogelijk bolwerk van creatieve idioten die dag en nacht doorploeteren op vraagstukken waarvan het CvB de valorisatie en het nut niet in ziet. Dat gebrek aan CvB-inzicht wijst op academisch valide vraagstukken.

7) Geen koperen campus, en geen bazen die zich dommig verschuilen achter Servatius, baas Postema. Wisten de mannen dat er een verband bestaat tussen langdurige blootstelling aan koper en verminderde intelligentie? En is het verstandig om het felbegeerde koper in de buurt van de medische faculteit te plakken, heren?

Tot slot lijkt een doodgewone Hollandse UM zonder pretentie me wel wat. Voertaal Dutch, in nood Dungleish. Bel me even als het zo ver is, en ik regel mijn terugreis. Hoienhe!

■ Anita Jansen, hoogleraar experimentele klinische psychologie

De column wordt op persoonlijke titel geschreven

UM grijpt naast Academische Jaarprijs

De cheque van honderdduizend euro, de hoofdprijs van de *Battle of Universities* oftewel de Academische Jaarprijs, ging vorige week woensdag aan de neus van het Maastrichtse Geheugenteam voorbij. Minister Plasterk riep de Utrechtse studenten en onderzoekers uit tot winnaar. Hun voorstel: een klimaatproject voor middelbare scholen.

"Het is een wedstrijd en er kan er maar één de winnaar zijn. Maar of Utrecht de terechte winnaar is? Ze hadden een leuk voorstel, maar over smaak valt te twisten", reageert de Maastrichtse psycholoog Marko Jelcic. Samen met vijf studenten en medewerkers van de psychologiefaculteit werkte hij maandenlang aan het project Foutieve Herinneringen, over valse herinneringen, de manier waarop zij tot stand komen en de juridische consequenties ervan.

Doel van de vorig jaar in het leven geroepen jaarprijs, een initiatief van *NRC Handelsblad*, met steun van KNAW en NWO, is om wetenschappelijk onderzoek toegankelijk te maken voor een breed publiek. Het Utrechtse team onder leiding van geograaf Tine Bénéker wil jongeren bewust maken van de gevolgen van de klimaatverandering. Met het geld zullen ze onder meer interactief lesmateriaal ontwikkelen. Aan het laatste koppelen ze een prijsvraag: de leerlingen die het beste filmpje maken over hoe zij Nederland zien in 2508, in een versterkt broeikasklimaat, gaan op expeditie naar Spitsbergen.

Marko Jelcic: "Wij hadden het idee geopperd van een grote Geheugenshow, een televisieprogramma à la *De Nationale IQ Test*. Maar ik geloof niet dat de jury gecharmeerd was van dit voorstel. Ze vonden het waarschijnlijk te populair, te BNN'erig. De uitzendingen over IQ

en EQ zijn immers BNN's domein en passen niet bij *NRC*."

De Maastrichtsen waren vorige week onder de indruk van de gelikte presentaties van de concurrenten. "Wij dachten dat we met onze powerpoint-presentatie, wat geluid en een filmpje goed voor de dag konden komen. Niet dus. Ik was verbaasd over de professionaliteit van de filmpjes, trailers en animaties. Dat moet heel wat hebben gekost", zegt Jelcic. Eén ding weet hij zeker: mocht de Universiteit Maastricht volgend jaar weer mee willen doen, dan moet er een groter budget komen om de eerste prijs binnen te halen.

De grote Geheugenshow is verleden tijd. "Productiehuizen en omroepen willen wel met ons in zee, maar dan moet er geld zijn. Nu we die honderdduizend euro niet binnen hebben gehaald, kunnen we dat dus vergeten."

■ Wendy Degens

Wellicht verplichte onderwijs cursus voor Maastrichtse docenten

Waarom worden er overal in het onderwijs beroepseisen aan docenten gesteld, maar niet aan de universiteit? Met die - retorische - vraag in gedachten is dit jaar een project aan de UM begonnen dat de kwaliteit van het onderwijzende personeel op een hoger plan moet tillen. Op termijn zou elke docent over een 'basiskwalificatie onderwijs' moeten beschikken, en enkelen zelfs over een 'kwalificatie voor gevorderden'.

Het college van bestuur heeft voor twee jaar geld uitgetrokken om het project op de rails te zetten. Docenten zouden een cursus van 185 uur moeten gaan volgen die voor een deel uit training en voor een deel uit werk bestaat, plus een aantal uren 'coaching op de werkvloer'. De scholing richt zich onder meer op vakdidactiek, onderwijsontwikkeling en toetsen. De gevorderdencursus mikt op uitgebreidere rol-

len in het onderwijs, zoals die van coördinator. De basiscursus is voorlopig vooral bedoeld voor nieuwe docenten; in een later stadium zou iedereen in aanmerking komen, tenzij men duidelijk kan maken dat al aan de eisen is voldaan. De vraag is of het hele pakket straks verplicht wordt opgelegd. Projectleider Herma Roebertsen van de vakgroep onderwijsontwikkeling en onderwijsresearch is daar wat vaag over: "Het is bedoeld om het verplicht te maken, maar de faculteiten hebben straks een grote vrijheid. Wij proberen bij hen nu draagvlak te creëren. Bij FHML en economie bestaat trouwens al een verplichte pgo-training." Als het aan Roebertsen ligt wordt een succesvolle deelname aan de cursus, en daarmee de vraag of men zich voldoende geschoold heeft in onderwijsrollen, straks onderdeel van de functionerings- en beoordelingsgesprekken.

Het programma is overigens geen Maastrichtse vinding, andere universiteiten zijn er al langer mee bezig. Op bestuurlijk niveau zijn inmiddels afspraken gemaakt dat de deelnemende instellingen, onder meer de UvA, elkaars graad erkennen. Maar dat betekent weer niet, legde rector Gerard Mols onlangs aan de universiteitsraad uit, dat Amsterdamse docenten zonder enige bijscholing in het Maastrichtse pgo mogen meedraaien. Enige aanpassing aan lokale eisen kan verplicht worden gesteld. Studenten zijn opgetogen over het project, zo bleek tijdens de jongste U-raadsvergadering. Wel hopen ze, zei studentlid Abe Brandsma, dat ook docenten die slecht Engels spreken in het programma belanden. Volgens Roebertsen zit dat inderdaad in het pakket, als een der verlangde vaardigheden.

■ Wammes Bos

MICC verhuist naar Bouillonstraat 8

Aan jarenlange speculaties en geruchten is een einde gekomen: MICC-medewerkers (informatica en wiskunde) vertrekken daadwerkelijk uit het pand aan de Tongersestraat 6. Het nieuwe adres, vanaf augustus: Bouillonstraat 8. En dus niet: Zwingelput, Looiersgracht, Lenculenstraat, Kapoenstraat of al die andere locaties die de afgelopen jaren door de wandelgangen gonsden. "Alle panden zijn genoemd", zegt projectmanager Pascal Breuls. "Ook de Tapijnkazerne, die destijds onze voorkeur had."

Tongersestraat 6 voldoet niet meer aan de moderne eisen en gaat voor langere tijd op slot, zegt collegelid André Postema. "Kampen we straks met ruimtegebrek, dan laten we het renoveren, wat kostbaar is. Zo niet, dan gaat het in de verkoop."

Er zitten scheuren in de wanden, trapeleuningen zijn te laag en op de zolder waar onderwijs wordt gegeven is het te warm. Allemaal waar, maar het gebouw staat niet op instorten, zegt Breuls. "Al vrezen sommige collega's dat elk moment een stuk plafond op hun hoofd kan vallen, zoals in het pand van ICIS in de Kapoenstraat een half jaar geleden gebeurde. Ook is er geen sprake van een brandgevaarlijke situatie. De brandweer is een paar maanden terug nog op bezoek geweest. Net als de gemeente, omdat de gebruikersvergunning was verlopen."

Bouillonstraat 8, waar tot eind juni het Talentencentrum huist, valt bij de meeste collega's in de smaak, zegt Breuls. "Weliswaar gaan we er zo'n 85 vierkante meter op achteruit maar het pand is goed onderhouden, kent mooie kamers en ligt gunstig. In ieder geval in de binnenstad, wat toch zijn charme heeft. Menigeen was bang dat we in Randwijck terechtkwamen."

■ MT

Maastrichts onderzoek: beter zien met eieren

Het eten van eieren kan mogelijk aantasting van het netvlies voorkomen, ook wel macula-degeneratie genoemd. De universiteit, het AZM en de Limburgse bedrijven Newtricious en Globus Ei starten in september een onderzoek waaraan tachtig proefpersonen meedoen. Die krijgen maandenlang eieren voorgeschoteld, geen gewone maar door de Limburgse bedrijven speciaal ontwikkelde exemplaren die meer (natuurlijke) kleurstoffen bevatten dan gewoonlijk.

Het vermoeden bestaat namelijk dat deze pigmenten (luteïne en zeaxanthine) beschermen tegen aantasting van het netvlies. De twee pigmenten komen al als bestanddelen voor in (oog)vitamine-preparaten, zegt arts-onderzoeker Elton Kelly.

De kleurstoffen zitten ook in groenten als maïs en spinazie, maar eieren zijn juist zo geschikt omdat de stoffen beter worden opgenomen in het bloed wanneer ze zich in een vetrijke omgeving zoals een eidooier bevinden.

Macula-degeneratie is een oogaandoening waarbij (een deel van) het gezichtsvermogen verloren gaat. De helft van de 65-plussers heeft er last van, terwijl een vijfde van 75-plussers al niet meer goed ziet. In totaal zijn op dit moment ruim honderdduizend mensen als gevolg van macula-degeneratie slechtziend of blind.

Sinds kort bestaat er een geneesmiddel, Lucentis geheten, maar dat kent een onaangename toediening: een maandelijks injectie in het oog. Bovendien is het zeer kostbaar en slechts geschikt voor een klein deel van de patiënten.

■ MT

'It is me what'

"Proza en Poëzie avond 2007", kopt de poster op de deur van de bovenzaal in het Theater aan het Vrijthof. Maar uit de zaal klinken onverwachte geluiden.

Het is muziek, een ruige gitaarsolo van Philippe Dauphin. Een ding is meteen duidelijk: deze avond omvat veel meer dan de aankondiging doet vermoeden.

De 'Proza en Poëzie avond', vorige week donderdag georganiseerd door Orakel - de studievereniging van cultuur- en maatschappijwetenschappen -, had negen optredens op het programma staan, voornamelijk van studenten CW zelf. Na de eerste twee instrumentale nummers betreedt

Erica Toth in een kleurrijk oosters kostuum compleet met sluiers het podium. De Hongaarse voert een zinderende buikdans op. Daarna is het de beurt aan het improvisatiegezelschap 'de Kamelen'. "Wij wachten op een grap", klinkt het in het publiek als het de heren maar niet lukt om de zaal aan het lachen te krijgen. Docent Wiebe Nauta oogst meer succes. Als Prof. Dr. If. Ing. Dirk Kant neemt hij de Onderwijsprijs in ontvangst met een stuntelende bedankrede in het Engels van het kaliber 'It is me what'. Dan blijkt de prijs een vergissing te zijn, en tierend verlaat hij de - juichende - zaal.

Na de pauze volgt er dan toch een gedicht.

Thomas Donceel draagt 'gedicht 24' voor, hij heeft het speciaal voor deze gelegenheid geschreven. Limburgers komen ook aan hun trekken. Egid van Houtem speelt gitaar en zingt twee zelfgemaakte liedjes, in het dialect. De avond eindigt zoals hij begon: muzikaal. Slotact is de band Maze, die een paar van akoestische nummers ten gehore brengt. Tussen de noten door verexcuseert gitarist Ingo Dassen zich voor zijn lelijke overhemd: "Ik had niks anders."

Hoewel het de lading niet meer dekt, zal de organisatie ook in de toekomst vasthouden aan de naam Proza en Poëzie. "Het is inmiddels een traditie." (MD, foto Philip Driessen)

Provum organiseert symposium voor binnenstad-aio's

Over nut en noodzaak van onderzoek

Hoe maatschappelijk relevant is een proefschrift over de Franse roman in de Middeleeuwen in vergelijking met promotieonderzoek naar hart- en vaatziekten? De relatie tussen wetenschap en samenleving staat volgende week centraal tijdens het Maastrichtse symposium voor aio's uit de binnenstad, georganiseerd door belangenvereniging Provum.

De overheid legt meer en meer de nadruk op nut en noodzaak van wetenschappelijk onderzoek, zegt Kees Saarloos, voorzitter van Provum. "De laatste vraag op het subsidieformulier van financier NWO gaat stevast over de rele-

vantie van het voorgedragen onderzoek, over de concrete belang ervan voor de maatschappij. Ik snap wel dat de overheid wil weten of het publieke geld goed besteed is, maar moet er dan louter geld worden uitgetrokken voor studies naar hart- en vaatziekten en niet naar de historische ontwikkeling van de Franse roman in de Middeleeuwen? We vinden de culturele vooruitgang toch ook belangrijk?" Het zijn vragen die tijdens de lezingen en workshops op het PhD-symposium 'Theory vs. Practice' aan bod kunnen komen, vragen die voor aio's belangrijk zijn, zegt Saarloos. "Je moet een beleidsmaker van repliek kunnen dienen als-ie wil weten waarom hij jou geld zou moeten geven."

Zelf doet hij – jurist – promotieonderzoek naar het internationale afstammingsrecht. Wie zijn de juridische ouders van het kind wanneer het bijvoorbeeld ter wereld is gebracht via kunstmatige inseminatie of met behulp van een draagmoeder? De wetgeving verschilt per land; in Zweden kunnen twee vrouwen samen de juridische ouders worden.

"Je kunt je afvragen of dit thema maatschappelijk relevant is. Het is een technisch onderwerp waar misschien één procent van de bevolking een probleem mee heeft. Op verjaardagen ben ik een uur lang aan het uitleggen waar ik mee bezig ben. Moet je dit soort onderzoek voortaan niet meer bekostigen? Juridisch is het interessant. En misschien dat er nu niet veel

maatschappelijke belangstelling is voor mijn resultaten maar over een jaar wel."

De relevantie van het symposium zelf staat wat Saarloos betreft buiten kijf. "Het was een idee van de rector, die intellectuele gemeenschappen wil creëren. En dat sluit aan bij de wens van Provum: de sociale en intellectuele interactie tussen jonge onderzoekers bevorderen. Ik hoor ook van aio's dat ze meer willen weten en nieuwsgierig zijn naar ervaringen en resultaten van collega's."

■ Maurice Timmermans

PhD-symposium 'Theory vs. Practice' vindt op 20 juni (11.00-17.00 uur) plaats in het economiegebouw, Ts 53. Toegang: gratis

Plasterk: studiebeurs hoog genoeg

Minister Plasterk ziet geen aanleiding om de beurs van uitwonende studenten te verhogen. Die wordt jaarlijks aangepast aan de inflatie en studenten hebben goede leenmogelijkheden. Dat schrijft de bewindsman in antwoord op Kamervragen van de SP.

Het verschil tussen een beurs voor thuis- en uitwonenden bedraagt op dit moment ongeveer 180 euro, terwijl een zelfstandig wonende student gemiddeld al 325 euro per maand kwijt is aan woonlasten. Hierdoor wordt het voor de meeste studenten wel heel erg lastig om op eigen benen te staan, vindt de SP.

Een inhoudelijk antwoord geeft de minister niet: hij stelt vast dat zijn voorganger Hermans in 2002 vaststelde dat de normbedragen voor studenten voldoende waren voor hun levensonderhoud. Bij de inflatiecorrectie waarmee de beurs jaarlijks wordt bijgesteld, zijn volgens Plasterk ook de stijgende huurprijzen meegenomen.

Een uitwonende student ontvangt komend studiejaar maandelijks maximaal rond de 755 euro studiefinanciering. Een student die nog even onder moeders vleugels blijft, krijgt hooguit 575 euro. Die bedragen zijn inclusief de aanvullende beurzen voor studenten met minder draagkrachtige ouders (respectievelijk 225 en 205 euro) en een rentedragende lening van meer dan 275 euro. Daarnaast kunnen studenten met ingang van volgend jaar het collegegeld van het rijk lenen. Dat bedrag wordt dan bij de studieschuld opgeteld.

■ HOP, Thijs den Otter

PRIJS

Nederlands kampioen roeien

Afgelopen weekend werd Daniël Mensch, erelid van de Maastrichtse studentenroeivereniging Saurus, Nederlands kampioen in de 'heren vier met stuurman' op de Amsterdamse Bosbaan. Mensch deed eerder mee aan de Olympische Spelen in Athene en won met de Holland Acht een zilveren medaille. Door een ribblessure maakte hij de afgelopen tijd geen deel uit van die Holland Acht.

De 'eerstejaars heren vier licht' van Saurus trokken dit weekend twee keer blik. In totaal hebben zij dit seizoen al vier keer een overwinning behaald.

Illustratie

De illustratie op pagina twee in Observant 35 is gemaakt door Toussaint Essers.

SADZA & PARTNERS

ADVOCATEN

ZOEKT

fulltime advocaat-stagiaire ondernemingsrecht (m/v)

Sadza & Partners Advocaten te Beek (Zuid-Limburg) is bij uitstek actief op de zakelijke markt, en bedient ondernemingen in de gehele provincie Limburg en daarbuiten.

Gevraagd wordt onder meer:

- afgestudeerd, studierichting: privaatrecht/ondernemingsrecht;
- interesse voor juridische analyse;
- bovengemiddelde studieresultaten;
- zakelijke, no nonsense instelling;
- een actieve inbreng binnen en buiten kantoor.

Geboden wordt onder meer:

- de 3-jarige beroepsopleiding advocatuur, met accent op het ondernemingsrecht, met name vennootschaps- en contractenrecht;
- een prettige, informele doch zakelijke, professionele werkomgeving;
- waarbinnen aan de juiste persoon ruime mogelijkheden worden geboden tot verdere ontplooiing van zijn/haar ambities en juridische/zakelijke vaardigheden;
- met uiteraard uitzicht op verdere doorgroei na afronding van de beroepsopleiding;
- zonder meer goede arbeidsvoorwaarden; waaronder een auto van de zaak.

Uw schriftelijke sollicitatie kunt u tot 21 dagen na plaatsing van deze advertentie richten aan: Sadza & Partners Advocaten B.V., mr. B.M. Sadza, DSM-sstraat 1-2, 6191 NB Beek.

Vanzelfsprekend worden alle sollicitaties/informaties vertrouwelijk behandeld.

BioMedbooster®

BioMedbooster B.V. identifies novel findings with commercial potential in the field of Life Sciences from within the University of Maastricht (UM) and the University Hospital Maastricht (azM). We file and maintain patents to protect these findings, support spin-off companies, and negotiate commercial license agreements with life sciences companies. We are currently recruiting a

Director Technology Transfer (m/f)

He/she is responsible for scouting novel ideas or inventions and assessing the current scientific status and patentability thereof. The Director Technology Transfer also analyzes current market conditions for novel inventions to assess their commercial potential, identifies business opportunities and is involved in negotiations.

Required skills include the following:

- Preferably a Ph.D. degree in Life Sciences
- Strong interest in commercial applications within the Life Sciences field
- Team worker with a high level of accountability, creativity and flexibility
- Strong networking skills within academia
- Preferably knowledge of technology transfer processes and/or the life sciences business environment

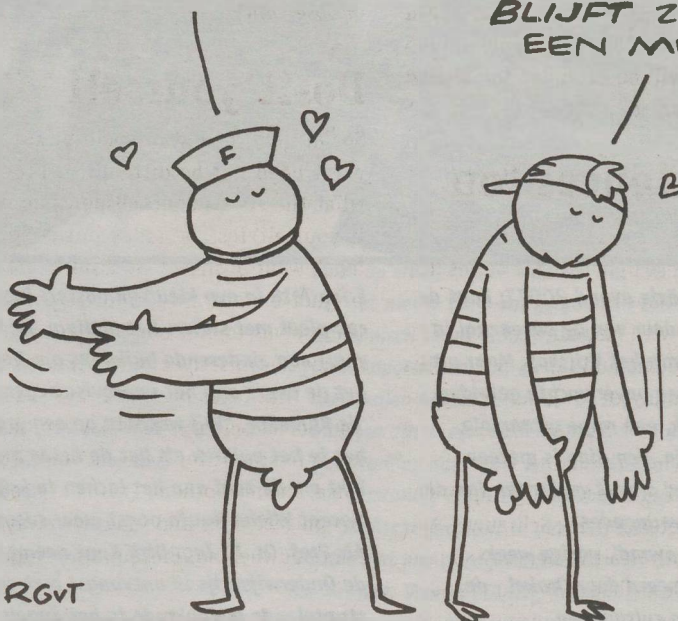
This position is available on a full-time basis starting September 1st, 2007. BioMedbooster offers a highly dynamic work environment with a competitive compensation and benefit package. BioMedbooster's offices are located at the Randwyck Campus in Maastricht.

Please send your application, including a detailed resume and motivation letter, to Dr. Erik Wolters, erik.wolters@biomedbooster.com. Deadline for receipt of applications is July 10th, 2007.

FOKKE & SUKKE ZIJN VERLIEFD

ZE IS AAN DE ENE
KANT KEIHard EN
AAN DE ANDERE
KANT HEEL LIEF...

...MAAR AAN
DE ONDERKANT
BLIJFT ZE ALTIJD
EEN MEISJE!

RGvT

My fabulous neighbourhood

Starting a B&B in Wallonia

Employee: Yvette Froeling (37), Head of CES Office
Where: Olne, Belgium
Accommodation: detached
How long: 2 years

A weekend in the Belgian Ardennes proved to be a turning point in the lives of Yvette Froeling and her partner, Carlo Van Dongen. Like many of us they both dreamt of one day opening their own bed and breakfast. A need for change pushed the couple to actually look around and find their dream house, a nineteenth century 'petit chateau' (small castle) in Olne. They decided to take a leap of faith and dramatically change their lifestyle, from the hectic city pace to the calmness of the countryside.

Belgium clearly offers reasonable prices compared to the Netherlands. Olne, between Liège and Verviers (Belgium), is characterised by its breathtaking homes and thus seemed to be an ideal location to start househunting. The area offered Yvette the opportunity to buy the authentic chateau in Chinchotte with green surroundings and a vegetable garden. Renovation works have been going on for approximately two years now but the pair doesn't feel like rushing into things either. Their experiences with the Wallonian workforce have compelled Yvette and Carlo to adopt a relaxed attitude. "I know the changes in the house have been going on for a while now, but we don't want to solely focus on opening our B&B as soon as possible; we want to live and savour every moment of it," says Yvette. Although the place was in good condition, important renovations had to take place. Until now Yvette has been quite lucky with the transformations: one can easily imagine the dreadful situations such as savings gradually running out or unexpected costs that couples face while renovating their dream house abroad, but everything seems to have fallen into place for Yvette and

Yvette Froeling Photo: Philip Driessen

Carlo. Their 'petit chateau' is well on its way to becoming a three-unit house: each will have its own bathroom, that will be able to accommodate eight guests in total. The rest of the house will be the couple's personal quarters. Once the B&B is ready to welcome guests, Carlo hopes to introduce cooking workshops, wine tasting sessions and hopefully sell his own beer that is especially brewed for visitors. Yvette plans to attract a wide variety of people as the region offers many cultural events and allows sports fans to abseil, rock-climb and

discover new walking routes, while those just looking to relax can visit the renowned thermal resorts of Chaudfontaine and Spa. Yvette has already come up with a name for the B&B: 'Le petit chateau du colonel'. There are two reasons for this: it seems the house was called so by the locals because a colonel had once lived there; and by coincidence, her great grandfather used to have the same position in the Dutch Army. Now he elegantly decorates every unit of the house with his uniform.

Yvette and Carlo agreed that one of them would keep a job in order to ensure a steady income. This is how Yvette came to find a job in the south of Limburg, and ended up working as Head of the Centre for European Studies, while Carlo is in charge of supervising the development of the house. "My job at the UM allows me to remind myself on a daily basis how lucky I am to do what I have always dreamt of." For Yvette, coming back home, now feel like a holiday.

■ Yela Naletto

Start of Pre-Academic Training by Center for European Studies

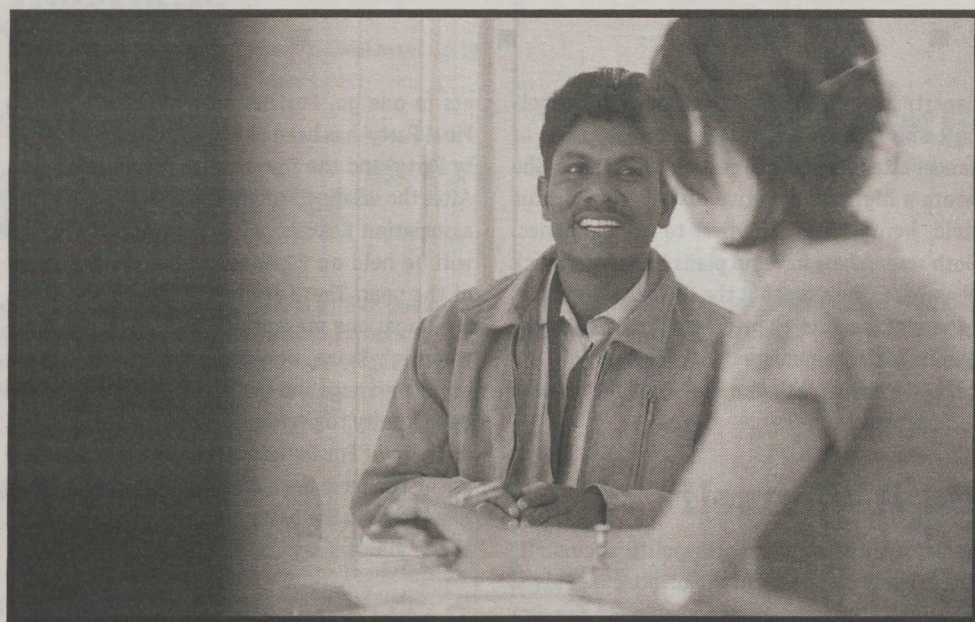
Ready for a Masters study in six weeks

"What do you associate the Netherlands with?", asked Yvette Froeling, head of the Center for European Studies (CES), in the reception hall of the Faculty of Law last Tuesday afternoon. "Klompen (wooden shoes, ed.)", says a student from Java. "Did you really say the Dutch word klompen?" "Yes, that's what we call them as well."

Every year, Maastricht University's Center for European Studies prepares a group of foreign students for a Masters study at a Dutch university. The institute is commissioned by Nuffic, the Dutch organisation for international co-operation in higher education. Within a period of six weeks, candidates are prepared - amongst other things - for the IELTS English language test. Last Tuesday, the UM welcomed a new batch, who will take the language test at the end of July.

Rector Gerard Mols opened the 2007 CES Pre-Academic Training course on Tuesday. Nineteen foreign students, from countries such as Indonesia, India, Mozambique, Brazil and Tanzania, will spend forty hours a week practising scientific writing, presentation skills, intercultural communication, and also the English language, with pronunciation receiving a lot of attention.

Those who pass the IELTS test, may start their Masters studies in the Netherlands. In principle, those who fail must go home, but "in previous years - we have been running this programme since 2004 - only two out of the 25 students have failed. After mediation by Nuffic, they eventually were able to embark

One of the students of the CES Pre Academic Training Photo: Philip Driessen

on their studies after all", Yvette explains. But this does not seem to be easy: "Universities are becoming more critical of who they do and don't admit, because they have to meet the criteria of accreditation committees", programme co-ordinator Jorg de Vette adds.

"We organise this training at Nuffic's request", Yvette says. Nuffic awards so-called IFP grants, provided by the Ford Foundation's international fellowship programme to students from 22 countries. It selects students with a university background, but who also have leadership qualities and who are capable of putting the acquired knowledge into practice in their home countries. With this training course, CES hopes to eliminate "deficiencies", in particular

linguistic ones. CES also offers four-months' training courses to students who need more preparation: eight students have already been here since April.

Yvette: "The prospective Masters' students often choose studies in Social Sciences or in Agriculture. After completing this training course, five of the nineteen will remain in Maastricht: three will start on a Master of Public Health study, one has chosen Globalisation and Law, while the fifth is going to take Arts and Heritage. The other students will spread out over the Netherlands, for example, to Wageningen or the Institute for Social Studies in The Hague."

■ Irene Smeets

What: The Kitchen
 a play by Alles is drama
When: 13 till 16 June 2007
Where: Kumulus Theatre
Admission: 4 euros

Those who occasionally spend time in the kitchen and serve things that are more exciting than a fried egg, know that things can get a little hectic during the preparations. Surprisingly enough, the kitchen is also a metaphor for our own lives and our relationships. This is the message expressed through the play *The Kitchen*, which is the final production that student drama association Alles is drama will stage this academic year.

In an era when everyone is busy, our full agendas leave little time for social contacts. Our society is like the kitchen of a large restaurant during rush hour (mealtimes), which then changes into an incomprehensible mixture of people, tools, and food, accompanied by huge amounts of stress. For most of us, this is a recognisable situation and indirectly we are being forced to look into the mirror. Let's be honest: our society may need that every now and again.

The Kitchen will be on stage for four days, performances starting at 20:00 hrs. For further information and reservations: allesisdrama@hotmail.com

Een kijkje in Wittevrouwenveld, een van de veertig Nederlandse probleemwijken

"Dit is een volkswijk, geen probleemwijk"

Minister Ella Vogelaar (midden) eind mei op bezoek in Maastricht Foto: Philip Driessen

Wittevrouwenveld is een Maastrichtse probleemwijk. Althans als we minister Ella Vogelaar mogen geloven. De wijkagent ziet ook de sociale problemen. Filosoof en sociaal wetenschapper René Gabriëls benadrukt de armoede, maar studenten die er op kamers wonen, vinden het allemaal wel meevallen. "Vriendelijke mensen, relaxte sfeer."

I Love Wittevrouwenveld. De rode letters op het zwarte t-shirt fonkelen als een diamant. De eigenaresse – grijze coupe, gegroefd gezicht, ze zal de zestig zijn gepasseerd – struint op deze regenachtige donderdagochtend door de Frankenstraat. Haar liefde voor de buurt blijft voor niemand een geheim.

Wittevrouwenveld, oftewel Oostermaas, ligt verscholen tussen de autoweg, Scharnerweg en het Geusseltstadion. De Frankenstraat, die de wijk doorkruist, is één lange multiculti-winkelstraat, met onder meer een Turkse bakker, een Turkse groenten- en fruitzaak, modezaken, verfwinkel, visboer, frituur, mallenmakerij, kapper, grillroom en theehuizen. Albert Heijn en de Etos liggen om de hoek. "Een mengelmoes van culturen", zegt Thijs Benschop, student econometrie en European Studies, over 'zijn' Frankenstraat. Hier en in de zijstraten, zoals de Eburonenweg, wonen studenten in oude grote herenhuizen.

Misschien liggen ze nog in bed – elf uur is voor sommigen midden in de nacht – misschien zitten ze al aan de studie in de universiteitsbibliotheek. In ieder geval blijven de voordeuren van de studentenpanden gesloten. Op eentje na. Benschop wacht op de reparateur van de intercom. "Wittevrouwenveld is een perfecte plek om te wonen", zegt hij. De student woont er al twee jaar. Zijn kamer is ruim, met prachtige glas-in-loodramen. Hij kijkt uit op lunchroom De Keyzer en kledingzaak City Mode. Zijn onderbuurman runt een pizzeria die "om onduidelijke redenen tijdelijk is gesloten". Benschop: "Dit is een volkswijk, geen probleemwijk. Extreem veel allochtonen? Nee. Criminaliteit? Ik merk er weinig van. Drugsoverlast? Een beetje. Er komen regelmatig Franse auto's voorbij, maar wat wil je, zo dicht bij de snelweg? Overlast

vind ik ook niet het juiste woord. Ik kan mij voorstellen dat het een grimmige sfeer met zich meebrengt, maar meer niet. Mijn postpakketjes worden weleens bij City Mode afgegeven. Ik heb één keer meegemaakt dat ik zeker tien minuten in de winkel stond. De eigenaar was nergens te bekennen. Opeens kwam hij binnen. Hij was in de buurt een kopje koffie gaan drinken. Vervolgens gaf hij mij een sleutel van een van zijn kamers en vroeg me het pakketje zelf te pakken. Een en al vertrouwen en vriendelijkheid. Men zegt wel dat Wittevrouwenveld niet de allerbeste wijk is om te wonen, maar dat is een kwestie van beeldvorming."

Economiestudent Sander Boogaards woont in hetzelfde huis, maar zit momenteel tijdelijk in Zweden, voor zijn studie. Per e-mail laat Boogaards weten dat hij verbaasd is. "Wittevrouwenveld een van de veertig probleemwijken? Ik weet niet of het terecht is. Ik heb reportages op televisie gezien van probleemwijken elders in Nederland en dat zag er veel erger uit dan wat ik tot nu toe hier heb gezien. Ik voel me er veilig."

Samen buurten

Een fietstocht door Wittevrouwenveld, gebouwd tussen 1920 en 1940, leert dat het er vooral stevig is. Speeltuinen, gras en bomen zijn zeldzaam. En ook de A2 is geen fraai gezicht, om maar niet te praten over de geluids- en stankoverlast. Geen wonder dat bewonersplatform Klaor Loch minister Ella Vogelaar opwacht met spandoeken – "meer groen en betere luchtkwaliteit". Vogelaar is op tournee door Nederland. Tot eind juni bezoekt zij de veertig aandachtswijken in Nederland; dinsdag 29 mei was Maastricht Noordoost aan de beurt, een stadsdeel dat bestaat uit negen wijken waarvan Wijkkerpoort, Limmel, Nazareth en Wittevrouwenveld zijn opgenomen in Vogelaars' programma. Het doel van haar rondgang: zoveel mogelijk praten met mensen, ideeën opdoen en een actieplan uitwerken. Het kabinet wil extra aandacht geven aan buurten die te kampen hebben met werkloosheid, armoede, criminaliteit en drugsoverlast. Regering-Balkenende IV heeft er zelfs slogans voor bedacht: 'Van probleemwijk naar prachtwijk' en 'Samen buurten, samen binden'.

De laatste heeft een plekje op de touringcar die voor de deur van het Trefcentrum van Wittevrouwenveld staat geparkeerd.

Het is acht uur 's avonds, maar Vogelaar is in geen velden of wegen te bekennen. "Misschien zit ze nog aan het diner in de Hoge Hotelschool", klinkt het. In de gang heeft zich een aantal mensen verzameld, onder meer van welzijnsinstelling Trajekt, vaste vrijwilligers van het ontmoetingscentrum en een handjevol buurtbewoners. Zij willen hun stem laten horen, in tegenstelling tot de ouderen verderop. Hun vaste kienavond wijkt niet voor de komst van een Haagse bestuurder. "Ik ken dat mens niet. Ik weet niet eens of het een man of een vrouw is." Een half uur later dan gepland stapt de minister binnen. Uiteindelijk is de zaal aardig gevuld met zo'n tachtig mensen. "Ik wil meer uren om te werken aan de sociale problematiek", begint de wijkagent. "Ik wil heel veel, maar vooral een kindcentrum waar onderwijs, sport en cultuur worden gecombineerd", betoogt de directeur van de basisschool, die volgend jaar gaat fuseren met de school van Wijkkerpoort vanwege een te laag aantal leerlingen. Dan de buurtpastor: "Het begint met taal. Allochtonen moeten we aan de praat zien te krijgen. Dan is er pas communicatie mogelijk." Verder klinkt: "De buurt opfleuren" en "Weg met het beeld dat allochtonen voor de criminaliteit zouden zorgen. Dat is per se niet waar. Het zit ook fout bij de autochtonen." Tussendoor draait een film met reacties van buurtbewoners. De mening over hun wijk steken ze niet onder stoelen of banken: van vet, prettig en heel fijn tot beangstigend, veel buitenlanders, hangjongeren, drugsoverlast en rommelig. Het laatste is een doorn in het oog van de eigenaresse van een tabaksspeciaalzaak. Ze runt de winkel al dertig jaar. "De laatste tijd is de rommel niet om aan te zien. Het is een zootje. Vroeger waste iedereen keurig om de zoveel tijd zijn ramen. De etalages zagen er altijd verzorgd uit. Nu niet meer."

Wethouder Hazeu (stadsdeelwethouder Noordoost, project A2, natuur en milieu, stadsbeheer) krijgt ervan langs. "Wilt u wéér praten? We hebben al veel gepraat, er liggen plannen klaar. Het is tijd voor actie."

Armoede

Niet de wijken hebben problemen, maar de mensen en dat probleem heet armoede. Dit concludeerde Zembla onlangs in een aflevering over de probleemwijken van Arnhem. René Gabriëls, docent aan de faculteit cultuur- en maatschappijwetenschappen, is het er volledig mee eens. "We kunnen wel woningen afbreken en nieuwe bouwen, zoals ook in Wittevrouwenveld gebeurt, in de hoop dat er een meer gemengde samenstelling komt van de bevolking, maar armoede blijft bestaan. Als mensen verhuizen, nemen ze die armoede mee. Dan verandert er op stadsniveau dus helemaal niks."

Gabriëls schreef samen met twee Maastrichtenaars een notitie over het armoedebeleid in deze stad. Niet dat Maastricht het niet goed doet, vindt hij. "De armoedenota van de gemeente verdient een acht. Mijn complimenten." Maar toch kan het beter. Twee voorbeelden. Een snellere verwerking van gegevens van mensen die subsidies of kwijtschelding van de belasting aanvragen. "Arme mensen hebben vaak geen financiële reserves. De gemeente zou daarom met voorschotten moeten werken." Ook de houding van de sociale dienst moet beter, meent hij. "Die mensen kunnen zich té weinig verplaatsen in de positie van uitkeringsgerechtigden. Ze moeten op sociaal en psychologisch gebied worden bijgeschoold."

Terug bij het probleemwijkenplan. Hoe denkt Gabriëls er over? "Alle geld is welkom, maar ik vind dat de gemeente eerst naar het verleden moet kijken. We hebben het grotestedenbeleid gehad, ook om achterstandswijken op te krikken. Heeft dat beleid zoden aan de dijk gezet? Wat is er goed en wat is er fout gegaan? Van fouten kunnen we leren, maar dan moeten we wel weten wat de fouten zijn." Daarnaast is hij niet gecharmeerd van de definitie van de Maastrichtse probleemwijk Noordoost. "Noordoost is geen wijk, het zijn een aantal wijken. Alles wordt op één hoop gegooid: Nazareth en Wittevrouwenveld tezamen met Amby en Borgharen. En dat terwijl ze allemaal een eigen identiteit hebben en andere cijfers qua werkloosheid, levenskwaliteit en armoede. Nee, die constructie Noordoost is absurd."

■ Wendy Degens

Toponderzoeker bij FHML-gezondheidswetenschappen: Patrick Schrauwen

"Ik houd er niet van om ad

Patrick Schrauwen

We lepelen het lijstje aanprijzingen meteen maar even op – gebeurt is gebeurd: "NWO-fellow, KNAW-onderzoeker, een TOP-subsidie, de Silver Medal Award van de Nutrition Society. Relatief jong, uiterst productief met publicaties in aansprekende bladen, neus voor relevante trends en niet bang tegen heersende trends in te redeneren. Oersterk duo met Matthijs Hesselink." Patrick Schrauwen luistert uiterlijk onbewogen en reageert met: "Ja, dat lijken me wel feiten."

■ Tekst: Wammes Bos
■ Foto's: Philip Driessen

Zie ook de vandaag bijgevoegde Topdog-special

Het zijn die feiten die hem de meeste vermeldingen bij gezondheidswetenschappen hebben opgeleverd, plus nog een handjevol uit de hoek van geneeskunde. Schrauwen is een der zeer weinigen die in beide delen van de nieuwe Faculty of Health, Medicine and Life Sciences scoren. Dat ligt ongetwijfeld mede aan zijn onderzoekstopic, dat immers weinig exclusief gezondheidswetenschappelijks heeft: diabetes type 2, en meer in het bijzonder de rol van de spier daarbij. Diabetes type 2 is de 'verworven' vorm van suikerziekte, te onderscheiden van de aangeboren variant. Type 2 krijg je door te veel en te vet te eten, en te weinig te bewegen. Een ziekte in opkomst; vroeger gold het als 'ouderdomssuiker', nu kampen zelfs kinderen er al mee.

Schrauwen: "Insuline stimuleert de opname van bloedsuiker in de spieren, zodat de bloedsuikerspiegel niet te hoog wordt. Maar dat blijkt bij bepaalde mensen verkeerd te gaan, door te veel vet in het lichaam. Nu is onderhuidse vetafzetting niet zo erg, dat is een evolutionair te verklaren reservoir voor slechte tijden. Maar als vet zich in en rond organen gaat afzetten, de pancreas, de lever, en ook in de spier, waar ik me dus op concentreer; dan heeft het veel schadelijker effecten. De vraag is: waarom wordt het daar opgeslagen? Waarom komt het bij de een op de goede plaats en bij de ander niet? Nu blijkt dat zelfs sporters, atleten, wielrenners, vet opslaan in hun spieren. Alleen, die beschikken over een goede balans tussen vetopslag en vetverbranding. Bij anderen zie je alleen opslag en geen verbranding, en dan heb je dus een probleem. Mensen die diabetes dreigen te krijgen, pre-diabeten, hebben vaak veel vetopslag en weinig vetverbranding in organen en spieren. Dat wordt weer beter als ze meer bewegen, sporten. Goed, dit hele verhaal, daarvan bestuderen wij de moleculaire achtergrond: wat gebeurt er in de cellen. We geven bijvoorbeeld proefpersonen – maar ook proefdieren – infusen met vet of insuline en kijken of en hoe dat tot vetopslag, vetverbranding en suikeropname in de spier leidt. In spierbiopten – een hapje uit de spier, met een naald – kijken we dan naar de moleculaire veranderingen door deze infusies. Dat hele basale onderzoek, dat vind ik enorm leuk."

Wielrennen

Toch had het allemaal ook heel anders kunnen lopen. Als Patrick Schrauwen een betere wielrenner was geweest bijvoorbeeld. Hij komt uit Hoogerheide, West-Brabant, "en in dat dorp werd veel gefietst, op een gegeven moment hadden ze zestien wielrenners bij de amateurs. Adrie van der Poel komt er ook vandaan, ik heb vaak met hem getraind. Ik ben op mijn zestiende begonnen en heb het tot amateurniveau geschopt, maar bij de nieuwelingen wist ik al dat ik nooit goed genoeg zou worden voor de profs. Misschien maar goed ook, want het leventje zelf vind ik niet zo aantrekkelijk. Toen ik als aio een tijdje voedingsadvies gaf bij de Raboploeg zag ik hoe dat eruit ziet: het is leven uit de koffer. En heel competitief, koersen waar ze elkaar de sloot inreden heb ik zelf ook wel meegemaakt. Ze beseffen niet helemaal dat er belangrijkere dingen in het leven zijn, aan relativeren doen ze niet." Hij is wel altijd blijven fietsen, nog steeds, een paar keer per week. En hij had aanvankelijk ook wel door willen gaan in de sportwereld. "Ik ben bewegingswetenschappen gaan studeren om daarna trainer of begeleider of inspanningsfysioloog, zoiets, te worden. Maar tijdens een onderzoeksstage kwam ik erachter dat ik basaal onderzoek boeiend vond: hoe werkt het lichaam, hoe zit het met die opname van vetzuren bijvoorbeeld. En contact met proefpersonen, vaak studenten, is ook leuk."

anderen de sloot in te rijden"

Die tijd is intussen voorbij. Onderzoek met proefpersonen, dat doet Schrauwen niet meer zelf, het echte labwerk wordt door anderen gedaan. Op zijn 36^e is hij tot de positie van hoofddocent opgeklommen bij de vakgroep humane biologie, en is hij samen met Matthijs Hesselink (bewegingswetenschappen) leider van een onderzoeksgroep met zes aio's en zes postdocs, plus vier analisten. "Nu is het meer managen, voorstellen voor *grants* schrijven, inhoudelijk discussiëren, bespreken waar je heen wilt met het onderzoek. Die samenwerking met Matthijs is uniek. Niet dat het per se nodig is maar we zijn ook nog vrienden, we trainen ook vaak samen op de fiets. Maar het belangrijkste is dat we wetenschappelijk gezien op één lijn zitten. Allebei vinden we het belangrijk om focus te houden, om je niet te laten meeslepen door alle oproepen voor *grants* die langskomen. Dat betekent dat je geld laat liggen omdat je bij je vraagstelling wilt blijven. Maar dat is wetenschap. Er zijn mensen, die kennen een trucje en passen het overal toe; op die manier haal je heel veel publicaties. Wij gaan liever verder met het uitdiepen van ons eigen thema."

Ze promoveerden in hetzelfde jaar, "alleen had ik daarna sneller succes dan Matthijs. Ik kreeg vrij snel een NWO-fellowship, dat heet nu een Veni, en kon mijn eigen gang gaan. Matthijs had veel expertise in een bepaalde techniek die ik weer nodig had, dat was rond 2000, en toen heb ik hem gevraagd of hij wilde samenwerken. Hij kon meeprofiten van mijn subsidie, zo zijn we begonnen, eerst met één aio, nu de hele groep. Het betekent wel dat je veel moet praten: of de een zich niet te veel profileert, of de ander niet in de knel komt, daar moet je het over hebben. Matthijs heeft intussen weer een Vidi binnengehaald, hij is een zeer gewaardeerd onderzoeker."

Eigen kracht

Schrauwen zoekt, benadrukt hij, altijd de samenwerking op. "Ik ben geen ellebogenfiguur. Maar ik ben wel trots op wat ik bereikt heb, grotendeels op eigen kracht, met een netwerk dat ik zelf heb opgebouwd, en niet door vriendjespolitiek of enorme steun van anderen. Kijk, er zijn onderzoekers die doorgaan op de weg die hun promotor hen heeft gewezen. Dan maak je gebruik van diens netwerk, dat maakt het een stuk gemakkelijker. Ik wilde dat niet, ik wilde mijn eigen lijn uitzetten, desnoods tegen de stroom in. Dat laatste wordt

je niet altijd in dank afgenomen. Ik herinner me een congres in Madrid waar ik hard werd aangepakt: het deugde niet, mijn aanpak was kansloos. Een nogal conservatief wereldje. Maar het is belangrijk om je eigen koers te volgen. Ik ben lid van een NWO-commissie die Vidi-aanvragen behandelt. Een belangrijk criterium daar is: durft iemand af te wijken van de lijn van de promotor."

"Ik weet niet hoe mijn toekomst eruit ziet. Ik denk er wel over na wat het slimste is: hier blijven of ergens anders heen. Het punt is,

hier is iets unieks opgebouwd, en de UM is op diabetesgebied gewoon heel goed. Dus als ik naar het buitenland ga moet dat een meerwaarde opleveren.

"Het hangt er ook van af of ik hier, binnen het onderzoeksinstituut Nutrim, meer inspraak in het onderzoeksbeleid krijg. Ik wil mijn visie daarop laten doorklinken; want focussen op waar we echt goed in zijn, dat gebeurt nog te weinig. Kortom, ik wil onderzoek aansturen in mijn eigen groep, en daarnaast meepraten over het bredere onderzoeksbeleid. Hopelijk is daar ruimte voor."

Ook geen "topteef" bij gezondheidswetenschappen

Het ene dilemma na het andere, bij de uitslag van de toponderzoekers-enquete bij FHML-gezondheidswetenschappen. Het begon al met de vraag wie 'topdog' en wie aanstormend talent genoemd mocht worden. Patrick Schrauwen werd door enkele respondenten als 'aanstormend talent' betiteld en braaf door ons als zodanig gerubriceerd. Vervolgens bleek echter dat hij hoe dan ook het meest werd genoemd, en dus als 'jonge hond' boven de eigenlijke 'topdog' zou eindigen. Die er dan weer niet was, althans niet enkelvoudig, want die plaats ging ex aequo naar Jos Kleinjans en Matthijs Hesselink. Toen nadere inspectie van de antwoordmailtjes uitwees dat velen Schrauwen noemden zonder onderscheid te maken tussen 'gevestigd' of 'aanstormend' talent, en ten slotte ook nog eens bleek dat Schrauwen a) 36 jaar is, b) al hoofddocent, en c) samen met Hesselink een eigen onderzoeksgroep leidt, was de keuze gemaakt: Patrick Schrauwen is niet 'aanstormend', hij is gewoon de topdog bij GW, zij het de jongste uit de hele serie.

Maar dan de 'jonge hond' in onderzoeksland. Ook weer een ex aequo, nu tussen Danitsja van

Leeuwen en Stef Kremers, van gezondheidsvoorzichting. Wie moesten we nemen? Allebei? De vrouw? De jongste? Degene die de andere kant van de voormalige faculteit, bèta en gamma immers, vertegenwoordigt, omdat Schrauwen al een onvervalste bèta is?

We kozen voor de jongste, als meest zuivere criterium voor wie 'jonge hond' genoemd mag worden: Danitsja van Leeuwen dus.

En wat de vrouwen betreft, opvallend is dat ook bij GW weer geen vrouwelijke topdog naar voren komt. "Allemaal mannen, ik kom niet direct op een topteef", schreef een (vrouwelijke) respondent bij haar lijstje.

Iemand anders wilde niet eens een topper noemen, van welk geslacht dan ook. "Een universiteit is op de eerste plaats een instelling waar

academisch onderwijs wordt gegeven. Daarin moeten we excelleren. (...) Onderzoek komt op de tweede plaats. (...) Dus op het moment dat je begint met het belichten van excellente onderwijsmensen mag je weer aankloppen."

Opvallend was sowieso de moeite die mensen leken te hebben met de vraag. "Na een paar namen blokkeert het bij mij", schrijft iemand uit de gammahoek, en vervolgt: "Bij psychologie kan ik zo een top-vijf opnoemen. Zou het afstand zijn, of gewoon geen sterren bij GW?" Tot slot: net als bij geneeskunde zou psycholoog Johan Vlaeyen ook bij GW hoge ogen hebben gegooit. Nu zijn vakgroep feitelijk onder de faculteit psychologie valt is hij hier niet meer meegeteld.

Hoe het ook zij, de complete GW-lijst luidt:

- 1 Patrick Schrauwen
- 2 Jos Kleinjans, Matthijs Hesselink
- 3 Ronald Mensink
- 4 Piet van den Brandt, IJmert Kant, Hein de Vries, Hans Severens, Wim Saris
- 5 Klaas Westert, Ruud Kempen, Bert Vrijhoef

Jong talent Danitsja van Leeuwen: "Jemig"

Danitsja van Leeuwen

"Laatst was ik op een congres in de Verenigde Staten van de Society of Toxicology. Een coryfee op ons terrein, echt wereldberoemd, zo iemand van wie ik het al geweldig vind dat ik koffie met hem mag drinken, informeerde bij mij of hij mijn punt goed had samengevat in een review! Nou ja! En ze hadden me toen al gevraagd om voorzitter te zijn bij een bepaalde sessie, *toxicogenomics*. Zo iets vind ik een eer, ik ga er helemaal niet van uit dat ik daarvoor in aanmerking zou komen. Jos zei: 'Tja, zo ziet het veld je nu, als een van de weinigen die erover publiceren.' Jemig, denk ik dan." 'Jos' is prof. Jos Kleinjans, leider van het onderzoek waar Danitsja van Leeuwen als postdoc is ingestapt. Maar eerst even die naam. Een blond en blozend oer-Hollands type dat Danitsja heet? "Mijn ouders gingen vroeger vaak op vakantie in voormalig Joegoslavië. Daar komt die naam voor, en ze vonden hem leuk, dat is alles."

Ze heeft een rechttoe-rechtaan school- en studier carrière achter de rug, zegt ze. Op het vwo een voorkeur voor biologie, bij gezondheidswetenschappen ("in Maastricht, vanwege het pgo") koos ze voor biologische gezondheidswetenschappen. Daarna het onderzoek in, als aio. "Op school zei ik al: ik ben voor mijn dertigste professor. Ja, haha, ik ben nu 28 dus ik moet opschieten."

Halsbrekende toeren om een interessant thema te vinden heeft ze niet hoeven uithalen. "Ik kwam in een gespreid bedje. Dit soort onderzoek zit in de lift, het gaat om enorme projecten." Wanneer en hoe loop je risico op kanker als gevolg van bepaalde stoffen in de leefomgeving of voeding? In haar proefschrift ging het over blootstelling aan sigarettenrook en luchtverontreiniging, als postdoc concentreert ze zich op voeding. Maar wat haar aanpak werkelijk vernieuwend maakt (een respondent: "Ze schreef een volkomen innovatief proefschrift zonder dat ze zelf beseft hoe innovatief het is") is dat ze niet de klassieke epidemiologische methoden heeft gehanteerd (hoeveel mensen wonen bij een vuilnisbelt en ontwikkelen kanker), maar molecu-

lair-epidemiologische. "Dat is een relatief jong gebied, en de inbreng van *genomics* is nog recenter, van rond 2000. Wat voor effect hebben die stoffen biologisch gezien in het lichaam van mensen die eraan zijn blootgesteld, voordat zij de uiteindelijke tumor ontwikkelen? We weten dat bepaalde genen dan extra actief zijn, als afweer of voor het herstel. Als je die kunt identificeren heb je een clou voor het kankerrisico en kun je de regels voor blootstelling beter bepalen."

De methode is, hoe kan het anders, ingewikkeld, maar Van Leeuwen blijkt over opvallende didactische gaven te beschikken. Of een gen extra actief wordt bij een aanval op de gezondheid, legt ze uit, kun je aan het DNA niet aflezen. Daarvoor moet je zorgen dat je het RNA te pakken krijgt. Dat is een kopie van het DNA, "een bootje dat de boodschap doorgeeft welke eiwitten aangemaakt moeten worden om de aanval te pareren. We noemen dat de genexpressie. Meer RNA verraadt een actiever gen. In het laboratorium moet je er heel voorzichtig mee zijn. Bepaald RNA bestaat maar een minuut, als daar iets bij komt ben je het kwijt." En het onderzoek is toch al zo delicaat, want genexpressie bestuderen in levende mensen is heel wat gecompliceerder dan bij proefdieren. "Dan pomp je een rat vol met kankerverwekkende stoffen en even later kun je een honderdvoudige genactiviteit constateren. Bij mensen doe je dat natuurlijk niet, en daardoor zijn de uitkomsten veel onduidelijker. Maar het maakt het wel spannender."

Ze is geen onderzoeker van het type eenzame-pipetteerder-in-het-lab die één eiwit of één gen tot in de kleinste details ontleed. Grote projecten waar je het resultaat van kunt zien, mensen, maatschappelijke relevantie, dat telt allemaal veel meer. En voorlopig zit ze bij de vakgroep gezondheidsrisico analyse en toxicologie (GRAT) meer dan uitstekend. "Ik hoef niet zo nodig naar het buitenland, de VS of zo. Met de expertise die hier is opgebouwd is er voor dit soort onderzoek bijna geen betere plek. Ja, op de wereld."

Breng je ambitie mee en laat je pak maar thuis

Middle Europe Investments zoekt:

**(bijna) afgestudeerde
bedrijfseconomen m/v**

Financiële Wereld, Aandelen, Beursgenoteerde
beleggingsfondsen, Specialist, Onafhankelijk,
Projectontwikkeling en Private Equity,
Snel en Flexibel, Morningstar Award,
Eigen vestigingen in: Tsjechië,
Roemenië, Bulgarije,
Slowakije en Rusland,
Beleggen waar Europa
groeit, Beheren,
Analyseren,
Soms pak, vaker jeans!

Bel MEI: (0573) 28 98 88

MIDDLE EUROPE INVESTMENTS

Zwiepseweg 27 • 7241 GM Lochem • PO Box 31 • 7240 AA Lochem (NL)
phone +31(0)573 28 98 88 • fax +31(0)573 28 98 99 • internet: www.mei.nl • e-mail: info@mei.nl

MEDEDELINGEN

Kopij voor het Bulletin inleveren bij onderstaande contactpersonen voor het gemelde tijdstip, in de week voorafgaand aan de publicatie. Met vragen of opmerkingen kunt u daar ook terecht.

Faculty of Humanities and Sciences (vakgr./comm./studiever.):

- **Kennistechnologie:** Bureau Onderwijs, Tongersestraat 6, kamer 0.001 telefoon -3883454 E-mail:

k.braeken@micc.unimaas.nl, voor vrij. 12.00 uur

- **University College Maastricht:** Bureau Onderwijs, Zwingelput 4, kamer 0.044 telefoon 3885470 Email: secretariat@ucm.unimaas.nl

Cultuur- en Maatschappijwetenschappen/Arts and Social Sciences: Bur. Onderwijs, Grote Gracht 90-92, tel. 3883946, e-mail: Frontoffice@fdcw.unimaas.nl voor vrij. 17.00 uur.

FdEWB (vakgr./comm./studiever.): Student Recruitment Office, Fac.Bur. Tongersestraat 53, tel. 388

3705/3941, kopij voor vrij. 12.00 uur, e-mail: publicrelations@efb.unimaas.nl

Faculty of Health, Medicine and Life Sciences:

- **FdG (vakgr./comm./studiever.):** Sandra Habets, Fac.Bur. niveau 2, kamernr. N206, Uns 60, tel. 3885675,

voor vrij. 12.00 uur, e-mail: Sandra.Habets@facburfdg.unimaas.nl

- **FdGW (vakgr./comm./studiever.):** L. Hagens-Hoogsteder, Fac.Bur. niveau 1, UNS50, tel. 3881851, voor vrij. 12.00 uur.

Psychologie (vakgr./comm./studiever.): Yvonne Lenoir, tel. 3884123, e-mail: y.lenoir@psychology.unimaas.

nl en Isabel Hikisch, tel. 3881911, e-mail: i.hikisch@psychology.unimaas.nl, Bureau Onderwijs, FdP, UNS40

Oost, voor vrijdag 12.00 uur.

FdR (vakgr./comm./studiever.): Judith Kerkhofs, Bur.Onderwijs, Lenculenstraat 26, tel. 3883003, voor vrij. 12.00 uur.

Studenten (sport)ver./studentenpastoraten: Communicatie & Relatiebeheer, Annabel Reker,

Bonnefantenstraat 2, tel. 3885225

Instituten behorend bij een faculteit: bij bovengenoemde facultaire contactpersoon.

Agenda: Communicatie & Relatiebeheer, Annabel Reker, Bonnefantenstraat 2, tel. 3885225

Berichten die niet onder een van bovenstaande categorieën vallen: Observant tel: 3883174

ALGEMEEN

AbvaKabo FNV

De vakbondsconsulent ABVAKABO FNV, Els Rhijnsburger, heeft open spreekuur op iedere MAANDAG van 12.00 - 13.30u op k. 2.001 MBB 8 tel. 8 1921 en op iedere DONDERDAG van 15.00 - 16.30u in k. 1.311 Uns 50

Alumni Office

Het Alumni Office beoogt het creëren en onderhouden van een levenslange band tussen de Universiteit Maastricht en haar alumni. Wanneer je afstudeert met een erkend diploma ben je alumnus/alumna en word je automatisch opgenomen in het alumnidatabestand. Na je studie kan de UM wat voor jou betekenen maar jij ook wat voor de UM! We organiseren regelmatig themabijeenkomsten en borrels op plekken door heel Nederland en daarbuiten. Ook als bijna afgestudeerde kun je je alvast in dit netwerk begeven. Kijk voor meer informatie op www.alumni.unimaas.nl of bel met Ine Kuppen of Danielle Townsend 043-3885221.

Hoogstarters Maastricht

Speel jij met het idee te gaan ondernemen? Of ben je een jonge ondernemer die in de laatste 5 jaar gestart is? Neem dan snel contact op met om te kijken wat Hoogstarters Maastricht voor jou kan betekenen. Door middel van de Masterclass Entrepreneurship & Business Planning, workshops en individuele coaching helpt Hoogstarters studenten en alumni van HBO en WO instellingen bij het opstellen van een goed businessplan en de daadwerkelijke start van hun bedrijf. Uiteraard kunnen ook starters die reeds een businessplan hebben via Hoogstarters Maastricht de levensvatbaarheid van hun onderneming vergroten. Tenslotte biedt het project tal van extra ondersteuning en uiteraard de gelegenheid tot het vergroten van je netwerk! Meer info: Bram van Beek, info@hoogstarters-maastricht.nl, 043-3884614

Loopbaancentrum (LC)

Loopbaanbegeleiding is een belangrijk onderdeel van de diensten die het LC aanbiedt. Afhankelijk van de vraag van de cliënt neemt deze begeleiding verschillende vormen aan.

U kunt bij ons o.a. terecht met vragen over uw huidige werksituatie en/of over uw toekomstige loopbaanontwikkeling. Ook kunt u zich tot ons wenden voor een universiteitsbreed opleidingsadvies en -aanbod.

Heeft u behoefte aan meer informatie of een persoonlijk loopbaanadvies, raadpleeg dan de website van het Loopbaancentrum van de UM (www.loopbaancentrum.unimaas.nl)

of neem contact op met de medewerkers van het Loopbaancentrum, tel. 3885323/ 3885324.

Universiteitsbibliotheek

Extra openingsuren Binnenstad in het weekend van 15 juni t/m 17 juni:

- Vrijdag 15 juni: 08.30 - 22.00 uur (vanaf 17.00 uur presentiebibliotheek)

- Zaterdag 16 juni: 11.00 - 22.00 uur (vanaf 14.00 uur presentiebibliotheek)

- Zondag 17 juni: 11.00 - 22.00 uur (presentiebibliotheek).

Eilkes, Wendy Geijen of Maddy Meijers kun je een afspraak maken via het Callcenter tel. 043-3885388/3883979.

UM CAREER SERVICES

UM Career Services begeleidt studenten op een professionele en persoonlijke manier met vragen over studiekeuze & loopbaanplanning. Een Quick Career Advice wordt aangeboden als eerste service. Wanneer je dieper op je vragen in wilt gaan biedt UM Career Services ook andere diensten, zoals individuele loopbaanbegeleiding, informatie & voorlichting, trainingen & workshops.

Bezoek de website: www.unimaas.nl/careerservices

- QUICK CAREER ADVICE

Helder krijgen wat je wilt, hulp bij het exploreren van je studie- of loopbaanopties, ondersteuning bij je sollicitatie? Voor al deze én andere loopbaan- of studiekeuzevragen maak je gewoon een afspraak voor een gesprek van 15 minuten. Bel voor een afspraak: 043 3885388.

- CAREER & INFORMATION CENTRE

Alle informatie die je zoekt over studie, stage en arbeidsmarkt in binnen- en buitenland is ter inzage bij het Career & Information Centre: Bonnefantenstraat 2, kamer B 1.35, tel. 043 3885328.

ATTENTIE! Op vrijdag 22 juni is het Centrum gesloten.

Van 2 juli t/m 17 aug. worden de openingstijden van het Centrum gewijzigd:

- 02-20 juli: 09.00-15.00 u.

- 23-27 juli: gesloten

- 30 juli-17 augustus: 11.00-13.00 uur

(Op vrijdagen is het centrum zoals gewoonlijk geopend van 11.00-13.00 uur.)

BINNENGEKOMEN: *Frank Kwakman: Personal Branding – Naam maken als professional (ter inzage in het Centrum.)

Zie de Engelstalige informatie voor RESEARCH FELLOWSHIPS OFFERED TO JAPAN.

STUDENT SERVICES

Visitors's centre- Informationdesk: Bonnefantenstraat 2.

Visitinghours: Monday through Friday 9.00-18.00 hours, Saturday 10.00-16.00 hours.

Callcenter:

The opening hours are: Monday through Friday 9.00 till 17.00hrs. For questions about registration, study information packages and appointments with student deans and student psychologists: 043-3885388 or study@unimaas.nl.

Student deans:

Open hours: Tuesday and Thursday 14.00 through 16.00hrs, Bonnefantenstraat 2. Telephone hours: Monday through Thursday 13.30 through 14.00 hrs, 043-3885273. Personal appointment tel.043-3885388.

Service Desk DisAbility Management

For students, faculty and everyone else who is interested: Everything you want to know about studying with a disability. Call or send an e-mail.

Office Hours: Monday until Thursday from 9:00 Am till 11:30 PM, tel.: 043-3885272.

@: handicap@ssc.unimaas.nl

Student psychologists:

For an appointment with one of the student psychologists Heiny Eilkes, Wendy Geijen or Maddy Meijers: call 043-3885388/3883979.

UM CAREER SERVICES

UM Career Services provides students with professional counselling and advice on all issues of career planning & study program. A Quick Career Advice is offered as a first service. When you need a more in-depth consultation to your questions, UM Career Services also offers other services: individual career counselling, information & education, workshops & training. Visit the website: www.unimaas.nl/careerservices

- QUICK CAREER ADVICE

Do you need help with the exploration of your career options, with the identification of what you want, or support with your job application? For these and all other career questions, just book a 15 minute face-to-face session. For an appointment, call: 043 3885388.

- CAREER & INFORMATION CENTRE

All the information you need about national and international study, traineeships and the labour market is on approval at the Career & Information Centre: Bonnefantenstraat 2, room B 1.35, tel. 043 3885328 ATTENTION! Friday June 22, the centre is closed. From July 2 through August 17 the opening hours of the Centre will be changed:

- July 02-20: 09.00 AM-03.00 PM

- July 23-27: closed

- July 30 - August 17: 11.00 AM-01.00 PM

(On Fridays the Centre is open as usual from 11.00am-01.00pm)

RESEARCH FELLOWSHIPS OFFERED TO JAPAN

The Canon Foundation in Europe offers one-year Research Fellowships to post-graduate European and Japanese

researchers, preferably holding a Ph.D and not older than 40, in all fields of research. The European Fellowship holders pursue a research term in Japan whereas the Japanese Fellows do their research in Europe. Shorter stays (3-6 months) are also possible. Deadline for 2007 is 15 September 2007. Application forms and further information at www.canonfoundation.org

STUDENTENVERENIGINGEN EN -STUDENTENORGANISATIES

E TAFELSTRAAT 13

All activities are for Dutch and International Students!

- The Caves of Sint Pieter, Friday 15 June. In the Sint Pieter's mountain (south of Maastricht) a network of tunnels stretching more than 80 kms has been dug out in a period spanning centuries. Join us in exploring the caves and discovering places that have never seen the light of day! Sign up in advance! Costs:€5

- Summer Walking Tour, Sunday 17 June. The Summer Walking Tour Start at approx. 11.30 AM, back at about 17.00. Please sign in to get time and place of departure.

- Student Celebration, Sunday 17 June 19.30 hrs., St.Jan (Vrijthof)

- Midsummer Picknick, Thursday 21 June 18.00 hrs. At the start of the summer season there will be a picnic just outside the city. Time to enjoy the summer, the company and the food everyone brings. Thursday 21 June, together we leave Tafelstraat 13 at 18.00 hrs.

- Last Tafelen of the year, Thursday 28 June, 18.15 hrs.

A good moment to say goodbye to those who leave Maastricht during summer and the ones who go (back) abroad.

Our regulars:

- Vespers, Every Tuesday, 19.30 hrs at the Onze-Lieve-Vrouwe-church

- Tafelen, Every Thursday, 18.15 hrs, costs € 2,50. Please sign in: the same day before 13.00 hrs.

All activities, unless indicated otherwise, Tafelstraat 13. We're looking forward to seeing you soon!

Check our website for up-to-date information about our activities: www.tafelstraat13.nl

E-mail: tafelstraat13@ssc.unimaas.nl

Phone: 043-3215651

INTEGRAND MAASTRICHT: STAGES

Integrand is een landelijke non-profit organisatie, geleid door en voor studenten, die voor jou de juiste stage regelt! Via ons is het mogelijk om stage te lopen bij de grote multinationals of de meer regionale bedrijven. Wij bemiddelen voor alle studie richtingen, dus of je nou Economie, Rechten of Gezondheidswetenschappen studeert, Integrand heeft een stage voor jou! Daarbij regelen wij ook business courses bij verschillende grotere bedrijven! Op zoek naar een uitdagende Economische en Rechten stage of liever iets doen op een ander gebied? Stages in alle soorten en maten van 2 tot 6 maanden met uiteenlopende vergoedingen (€300 - €1000) zijn te bekijken op [onze website!](http://www.integrand.nl)

Interesse in een stage? Schrijf je in via www.integrand.nl en reager op 1 van de 500 aantrekkelijke opdrachten! Mocht je nog vragen hebben, kun je ons bereiken via tel: 043-3885350 of e-mail: maastricht@integrand.nl.

SPORTRAAD MUSST

Inloopuren: maandag t/m donderdag van 13.00 tot 15.00 uur (SSC kamer B2.03)

www.musst.nl of mail: bestuur@musst.nl

Werkgroep INKOM

INKOM 2007 - 21 t/m 24 augustus

INKOMpersoneel!

De Werkgroep INKOM is op zoek naar een gemotiveerd team dat samen met hen de INKOM 2007 mogelijk gaan maken!

Crew: Er zijn verschillende functies binnen de crew: Algemeen crewlid, chauffeur, fotograaf, redactie INKOMmentaar.

Als INKOM crewlid mag je gratis deelnemen aan alle activiteiten en feesten tijdens de week, daarnaast krijg je een aantal consumptiebonnen en maaltijden. Maar bovenal zit je in een gezellig team met wie je het grootste studenten-evenement van Maastricht mag neerzetten.

Schrijf je dus nu in via www.inkom.nl!

FACULTY OF HUMANITIES AND SCIENCES

FHS (vakgr./comm./studiever.) Kennistechnologie: Bureau Onderwijs, Tongersestraat 6, kamer 0.001 telefoon -3883454 E-mail: k.braeken@micc.unimaas.nl, voor vrij. 12.00 uur

Maastricht ICT Competence Centre

Kennistechnologie

1. Openingstijden Bureau Onderwijs:

Maandag en woensdag van 8.30 tot 11.00 uur en van 15.00

Agenda

		leraar Algemene Rechtsleer. Titel: 'De wonderse wereld van het recht', 16.30, MBB 4-6			
20-06	Promotie mw. drs. Sandra Cauwenberghs,	12.00, MBB 4-6		29-06	Promotie drs. Jan Paul A.M. Verbruggen, 12.00, MBB 4-6
20-06	Promotie mw. Kosala N. Marambe, 14.00, MBB 4-6			29-06	Promotie mw. drs. Marjan L.F. Smook, 14.00, MBB 4-6
20-06	Promotie drs. Rick J.R. Cuijpers, 16.00, MBB 4-6			04-07	Promotie mw. drs. Claudia A.M.L. van Oppen, 14.00, MBB 4-6
21-06	Promotie mw. drs. Anna M.L. van Brakel, 14.00, MBB 4-6			05-07	Promotie mw. drs. Ellen L.B. Boelen, 16.00, MBB 4-6
21-06	Promotie drs. Hugo J.E.M. Alberts, 16.00, MBB 4-6			06-07	Promotie mw. drs. Esther Beeks, 14.00, MBB 4-6
22-06	Promotie drs. Robbert J. Nijenhuis, 12.00, MBB 4-6			06-07	Promotie mw. drs. Renske Wassenberg, 16.00, MBB 4-6
22-06	Inauguratie prof. dr. Herman Schaalma			03-09	Opening Academisch Jaar, 15.30-17.00, Theater aan het Vrijthof
14-06	Promotie mw. drs. Yvonne M.H. Jonkers, 12.00, MBB 4-6		benoemd in de Faculteit der Psychologie tot bijzonder hoogleraar Aidspreventie. Titel van de rede: 'Met de voeten in de klei', 16.30, MBB 4-6		
14-06	Promotie mw. drs. Esther van den Wildenberg, 14.00, MBB 4-6		26-06	Promotie mw. drs. Susanna Niemantsverdriet, 14.00, MBB 4-6	
14-06	Promotie drs. Jacques C.L. Neyens, 16.00, MBB 4-6		26-06	Promotie mw. drs. Vivianne H.M. Visschers, 16.00, MBB 4-6	
15-06	Promotie mw. drs. Fiametta Cosci, 12.00, MBB 4-6		28-06	Promotie mw. drs. Martien G.S. Schrooten, 10.00, MBB 4-6	
15-06	Promotie mw. drs. Imke C.A. Munnix, 14.00, MBB 4-6		28-06	Promotie drs. Reinder B. Lok, 12.00, MBB 4-6	
15-06	Inauguratie prof. mr. Jaap Hage, benoemd in de Faculteit der Rechtsgeleerdheid tot hoog-		28-06	Promotie mw. ir. Maria W.J. Jansen, 14.00, MBB 4-6	
			28-06	Promotie mw. drs. Julian D. Ramakers, 16.00, MBB 4-6	

tot 16.00 uur
Dinsdag van 9.15 tot 11.00 en van 15.00 tot 16.00 uur.
Donderdag en vrijdag gesloten
2. Roosters: zie www.micc.unimaas.nl of informatiebord in de hal

E Knowledge Engineering

1. Opening hours Education Office:
Monday and Wednesday from 8.30 till 11.00 and 15.00 till 16.00.
Tuesday from 9.15 till 11.00 and 15.00 till 16.00
Thursday and Friday closed
2. Schedules: www.micc.unimaas.nl or informationboard in the hall

**CULTUUR- EN MAATSCHAPPIJ-
WETENSCHAPPEN**

CMW/Arts and Social Sciences: Bur. Onderwijs,
Grote Gracht 90-92, tel. 3883946, e-mail:
Frontoffice@fdcw.unimaas.nl voor vrij. 17.00 uur

E * In case of any questions always check: www.fdcw.unimaas.nl -> Office of Student Affairs.

* Important announcements will be made by the weekly MAS message on your Unimaas e-mail account and on the electric display in the Soiron Building, Grote Gracht 80-82.

Front Office:

Opening hours: daily 10.00-12.30 and 13.30-16.00
E-mail: Frontoffice@fdcw.unimaas.nl
Tel.: +43 38 83946
Location: Hall Grote Gracht 90-92

Exam administration:

E-mail: examinations@fdcw.unimaas.nl
Tel.: +43 38 83903
Visiting hours: Tuesday 11.30-12.30, Thursday 14.00-15.00
Location: Hall Grote Gracht 90-92 (Front Office)

Board of Examiners:

E-mail: examencie@fdcw.unimaas.nl
Tel.: +43 38 83484
Visiting hour: Tuesday 11.00-12.00
Location: Room D-0.14, Grote Gracht 90-92

International Relations Office:

E-mail: iro.cw@fdcw.unimaas.nl
Tel.: +43 38 82032
Visiting hours: Monday, Tuesday and Thursday, 12.30-13.30
Location: Hall Grote Gracht 90-92 (Front Office)

**Student Advisor Bachelor Cultuurwetenschappen/
Arts and Culture and Masters: Miranda van den Boorn:**
E-mail: m.vandenboorn@fdcw.unimaas.nl

Tel: +43 38 83616
Visiting hours: Monday, Thursday, Friday, 09.30-10.00 and by appointment
Location: Room E-0.01, Grote Gracht 90-92

Student Advisor Bachelor European Studies: Drs Pia Harbers:

E-mail: p.harbers@fdcw.unimaas.nl
Tel.: +43 38 84983
Visiting hours: Daily 09.03 - 10.00 and by appointment.
Location: Room E-0.03, Grote Gracht 90-92

Student Association Concordantia

Open office hours: Monday - Friday 11.00-13.00. Contact us: Concordantia@fdcw.unimaas.nl. Complaints about education/exams: Helpme@Concordantia.com. Check out our website for daily updates: www.Concordantia.com.

Student Association Orakel

Open office hours: Monday, Tuesday, Thursday and Friday 12.30-13.30.
E-mail: orakel@fdcw.unimaas.nl
Tel.: +43 38 83335
Orakel on internet: www.orakelmaastricht.nl

The Student Body (STOV)

Information and contacts on student representation in our faculty can be found on: www.fdcw.unimaas.nl/stov. Do not hesitate to contact us with remarks and ideas.

**ECONOMISCHE WETENSCHAPPEN
EN BEDRIJFSKUNDE**

FdEWB (vakgr./comm./studiever.): Student Recruitment Office, Fac.Bur. Tongersestraat 53, tel. 388 3705/3757, kopij voor vrij. 12.00 uur, e-mail: publicrelations@efb.unimaas.nl

**E THE INTERNATIONAL INTERNSHIP OFFICE:
Internship possibilities:**

- Levi Strauss & Co. in Brussels is offering two interesting marketing internships; to start in August / September 2007.
- Atos Consulting in Utrecht is offering an ICT/Business related internship; 6 months to start A.S.A.P.
- HSBC Private Banking in London is offering a Summer Internship Programme from July-September 2007. Application is still possible. Check the following website for more information: www.hsbcprivatebank.com/careers
- Internship KPMG Germany Transaction Services in Düsseldorf, 2 months or longer to start A.S.A.P.
- PharmaCell Biotech in Maastricht is looking for an intern to conduct a market research; 2-3 months to start in consultation with the company. More information about Pharmacell at www.pharmacell.nl
- Vodafone in Maastricht is offering a Econometric Internship for 2-3 months, to start A.S.A.P.

- Formedia in Maastricht is offering 3 marketing internships, 4 months to start in consultation with the intern.
- NIBC Bank in Frankfurt is offering an internship vacancy at the Private Equity Department. Duration and time frame are negotiable.
- Economic/Econometric Internship at St. Maarten Hospitality & Trade Ass.; 6 months to start February 2007 (negotiable).
- Kessels & Smit, The Learning Company, in Utrecht is offering an internship for 3-6 months. More information available in Eleum (only in Dutch!).
- LEK Consulting in München is offering internship positions. More information in Eleum.
- L'Oreal Germany offers students year-round the possibility of Marketing and Sales internships, lasting from 3-6 months.
- Engelbert Strauss in Germany is offering a business administration related internship for 3-12 months. To start in consultation with the intern.
- The Dutch Chamber of Commerce in Brussels is offering internship positions at the marketing department.
- T-Systems International in Bonn has some vacancies for German speaking interns in the field of Strategy and Business Development.
- Robert Bosch S.A. in Brussels is offering several internship possibilities in different disciplines.
- Deutscher Caritasverband in Freiburg is offering an internship. More information in Eleum.
- JB Cumberland in New York is offering a 6 months internship as an account coordinator, starting August 2007.
- IRB Europe, a Brussels Market Research company, is offering an internship of 3 months; to start in consultation with the company. More information about the company at <http://www.irbeurope.com>

For more information about these internships please check our new FEBA Internship Service in Eleum (My FdEWB) It is also possible to arrange an appointment through the Information Desk in the Entrance Hall with: Ms. N. Weerts; Thursday between 10am and 12pm.

**FACULTY OF HEALTH, MEDICINE
AND LIFE SCIENCES**

FdG (vakgr./comm./studiever.): Sandra Habets, Fac.Bur. niveau 2, kamernr. N206, Uns 60, tel. 3885675, voor vrij. 12.00 uur, e-mail: Sandra.Habets@facburfdg.unimaas.nl

FdGW (vakgr./comm./studiever.): L. Hagens-Hoogsteder, Fac.Bur. niveau 1, UNS50, tel. 3881851, voor vrij. 12.00 uur.

Gezocht zo snel mogelijk: Stagiaires voor project 'corticale volume patronen in de pariëtale cortex bij gezonde ouderen'
Het Instituut Hersenen en Gedrag is op zoek naar een

stagiaire psychologie of geneeskunde voor het project 'corticale volume patronen in de pariëtale cortex bij gezonde ouderen'.

De stagiaire is betrokken bij de analyse van de imaging beelden aan de hand van verschillende software pakketten (manueel en semi-automatisch). De stagiaire zal voornamelijk werken met de somatosensorische cortex. Ben je enthousiast geworden over dit project? Wil je graag het brein van dichterbij leren kennen en bestuderen? Ben je nauwkeurig en heb je doorzettingsvermogen? Ben je snel beschikbaar (lieft eind juni 2007)?
Neem dan contact op met Heidi Jacobs (043-3884126; h.jacobs@np.unimaas.nl).

PSYCHOLOGIE

Psychologie (vakgr./comm./studiever.): Yvonne Lenoir, tel. 3884123, Y.Lenoir@psychology.unimaas.nl en Isabel Hikisch, tel. 3881911, i.hikisch@psychology.unimaas.nl BO Fdp, UNS 40 oost, voor vrij. 12.00 uur.

Openingstijden spreekuur onderwijsbalie Bureau Onderwijs psychologie

Het spreekuur voor studenten psychologie is op maandag t/m vrijdag van 10.00-11.00 uur. In de eerste én de laatste week van het blok is de onderwijsbalie ook van maandag tot en met donderdag van 15.00-16.00 uur geopend. Vragen bestemd voor de examenadministratie kunnen mondeling via de onderwijsbalie worden gesteld of schriftelijk via het formulier "Examenadministratie" (zie ook Eleum). Spreekuren vinden uitsluitend plaats aan de onderwijsbalie op niveau 0.

Resit Research Master

Resit: Advanced Statistics, Tu 19 June, from 11.00-13.00 hrs, UNS50 0406

Stageplaatsen Maastricht Aging Study (MAAS)

Heb je interesse in cognitief verouderingsonderzoek en wil je ruime testervaring opdoen met gezonde proefpersonen variërend in leeftijd van 25 tot 82 jaar? Dan is deze stage iets voor jou! Je kunt namelijk deelnemen aan de dataverzameling van de Maastricht Aging Study (MAAS), een grootschalig longitudinaal onderzoeksproject naar biologische en sociaal-demografische determinanten van cognitieve veroudering. Je wordt getraind in het afnemen van een breed scala aan (cognitieve) tests (intelligentie, cognitieve snelheid, executief functioneren, gehoorfunctie, etc.). Tevens krijg je de mogelijkheid om deel te nemen aan een "prikcursus" (niet verplicht), zodat je in staat bent bloed af te nemen bij proefpersonen. Als onderwerp voor een doctoraalscriptie zijn vele vraagstellingen mogelijk, die in overleg worden bepaald. Er wordt een wetenschappelijk-kritische houding en een zelfstandige werkwijze van je verwacht. Je dient wel het Nederlands als moedertaal te beheersen. Meer informatie over MAAS kun

GroenekruisDomicura zoekt vakantiekrachten met gevoel voor de zorg

De zomervakantie staat weer voor de deur en daarom zijn wij op zoek naar vakantiekrachten.

Ben jij iemand met gevoel voor de zorg?

Dan heeft GroenekruisDomicura beslist werk voor jou.

Werken als vakantiekracht in de thuiszorg bij GroenekruisDomicura biedt veel voordelen:

- Je verdient meer dan met het gemiddelde bijbaantje.
- Je weet precies wat je gaat verdienen, want wij garanderen vaste uren.
- Je doet werkervaring op in de thuiszorg.
- Je krijgt werk dat voldoening geeft, want je betekent iets voor andere mensen.

Vaste uren:

In juli en augustus kunnen wij vakantiekrachten een contract bieden waarin een aantal vaste uren wordt gegarandeerd. Thuishulpen A krijgen een contract met een maximum van 21 vaste uren per week. Voor alle andere zorgfuncties geldt een contract met een maximum van 20 vaste uren per week.

Als je nog meer uren wilt werken, dan is dat mogelijk.

Wij zoeken:

Vakantiekrachten voor thuishulp A. In deze functie doe je huishoudelijk werk voor mensen die dat vanwege hun gezondheid zelf niet meer kunnen. Soms doe je ook de boodschappen. Een specifieke vooropleiding is niet nodig voor een thuishulp A.

Vakantiekrachten die een opleiding in de zorg volgen (mbo, hbo-v en universiteit). Afhankelijk van het niveau dat je bereikt hebt, kom je in aanmerking als verzorgende B of C, gespecialiseerd gezinsverzorgende E, wijkzakenverzorgende of (wijk)verpleegkundige.

Interesse?

Stuur dan je sollicitatiebrief met CV naar: GroenekruisDomicura, t.a.v. de afdeling P&O, Postbus 1307, 6201 BH Maastricht. De afdeling P&O nodigt je dan uit voor een gesprek waarin afspraken worden gemaakt over het contract. Voor meer informatie kun je de afdeling P&O bellen: (043) 3 690 625.

GroenekruisDomicura
Voor alle zorg bij u thuis

je vinden op de website (www.np.unimaas.nl/maas). Voor vragen over een stageplaats bij MAAS kun je je wenden tot Bart Scholtissen, e-mail: b.scholtissen@np.unimaas.nl, tel.: 043-3884100.

Stageplaats: Effecten van MDMA en slaapdeprivatie op cognitieve prestatie en rijvaardigheid.

In deze placebocontroleerde studie worden de dosiserelateerde effecten van MDMA (0, 25, 50 en 100mg) in combinatie met een slapeloze nacht, op cognitieve prestatie en rijvaardigheid gemeten. Dit gebeurt door middel van herhaalde afname (tussen 5 uur 's middags en 9 uur 's ochtends) van een testbatterij, bestaande uit een aantal computertaken en een rijvaardigheidstest. Periode: September 2007- April 2008. Informatie en aanmelding bij: Drs. W. Bosker, Neurocognitie, k. 2.749, wendy.bosker@psychology.unimaas.nl, 043-3881518 of Dr. K. Kuypers, Neurocognitie, k. 2.743, k.kuypers@psychology.unimaas.nl, 043-3881902.

Gezocht zo snel mogelijk: Stagiaire voor project 'corticale volumepatronen in de pariëtale cortex bij gezonde ouderen'

Het Instituut Hersenen en Gedrag is op zoek naar een stagiaire voor het project 'corticale volumepatronen in de pariëtale cortex bij gezonde ouderen'. De stagiaire is betrokken bij de analyse van de imaging beelden aan de hand van verschillende software pakketten (manueel en semi-automatisch). De stagiaire zal voornamelijk werken met de somatosensorische cortex. Ben je enthousiast geworden over dit project? Wil je graag het brein van dichterbij leren kennen en bestuderen? Ben je nauwkeurig en heb je doorzettingsvermogen? Ben je snel beschikbaar (liefst eind juni 2007)? Neem dan contact op met Heidi Jacobs (043-3884126; h.jacobs@np.unimaas.nl).

RECHTSGELEERDHEID

FdR (vakgr./comm.studiever.): Judith Kerkhofs Bur. Onderwijs, Lenculenstraat 26, tel. 3883003, voor vrij.12.00 uur.

OPENING HOURS OF THE EDUCATION DESK

Monday, Tuesday and Thursday from 10 till 12 a.m. and from 2 till 4.30 p.m. On Wednesday and Friday the education desk will be closed.

PLEASE NOTE!!!!

The education desk will be open every day of the week before the start of a new course period and during the first week of the course.

The evening opening hours of the education desk are cancelled!

For questions you can reach us by phone (0433883045) or by the contactform: <http://lawstudy.unimaas.nl/contactform>

Collecting POD - materials and dates of inspection for the exams on appointment

Procedure registration for examinations

Effective from the academic year 2006-2007, all students (even those listed on an academic timetable) must register electronically for participation in written examinations. Students can only register for the written examination within the registration periods.

For more information see the website: <http://www.rechten.unimaas.nl/>, notice boards FdR or Eleum.

Regulation levying of administration costs / Registration for examinations

There is no possibility whatsoever to take an exam if you have not registered for that exam in time. As from 1 September the regulation will be altered. Please check the website of the Faculty of Law in due course.

Bureau Stages

In de meeste Bachelor- en Masteropleidingen is het mogelijk een stage te lopen. Bekijk de website www.rechten.unimaas.nl/stages voor de algemene stagehandleiding en de richtlijnen per opleiding. In de nieuwsbrief vind je bovendien het actuele stage-aanbod dat is binnengekomen.

STUDENTMENTOREN GEVRAAGD

Wij zijn op zoek naar studenten die tijdens de facultaire introductie op maandag 27, dinsdag 28 en donderdag 30 augustus 2007 mentor willen zijn van de nieuwe eerstejaars studenten. Hier staat een financiële vergoeding tegenover. Wat precies van een mentor wordt verwacht, hoor je tijdens de instructie op donderdag 23 augustus 2007 om 11.30u in de Statenzaal (Bouillonstraat 1-3). Aanmelden kan tot uiterlijk 31 juli 2007 middels het aanmeldingsformulier op ELEUM of stuur een e-mail naar esther.ronda@facburfdg.unimaas.nl

STUDENT MENTORS REQUESTED

We are looking for students who want to be mentor for the new first-year students during the faculty introduction on Monday 27th, Tuesday 28th and Thursday 30th of August 2007. We offer a financial reimbursement. What exactly is expected from a mentor will be explained during the instruction in the Statenzaal on Thursday, 23rd of August 2007 at 11.30 hours (Bouillonstraat 1-3). Application until the 31st of July 2007 at the latest by means of the application form on ELEUM or send an e-mail to esther.ronda@facburfdg.unimaas.nl

Vacaturebord

Op de eerste verdieping van gebouw Bouillonstraat 1-3 hangt tegenover het kopieerapparaat een vacaturebord voor juridische banen.

EXAMINATION SCHEDULE FDR RE-SITS COURSE PERIOD 4 2006-2007

TUESDAY 19 JUNE 2007
09.00-12.00 SPORTHAL DE HEEG
Overheid
Goederenrecht (+ DEELTIJD)
EU-Law: Substantive (+ MIC)
13.30-16.30 SPORTHAL DE HEEG
States, Markets and European Integration

Vennootschapsbelasting
European Labour and Social Security (+MIC)

WEDNESDAY 20 JUNE 2007

09.00-12.00 SPORTHAL DE HEEG
Vermogensrecht
Handelsrecht
Gezondheidsrecht (+ DEELTIJD)

13.30-16.30 STATENZAAL

European Criminal Law (+ MIC)
Successiewet

THURSDAY 21 JUNE 2007

09.00-12.00 STATENZAAL
Introduction to EC Company Law

EXAMINATION SCHEDULE COURSE PERIOD 6 2006-2007

TUESDAY 26 JUNE 2007
09.00-12.00 MECC / Expo
Inleiding in het Belastingrecht (+ (DEELTIJD)

PLEASE NOTE:

The Executive Committee to the Board of Examiners can still decide that examinations will be held orally. Examination of courses not mentioned on these schedules will be held otherwise. Please contact the course co-ordinator or his/her secretary.

EXAM LOCATIONS:

MECC: Forum 100, Maastricht
Sporthal de Heeg: Roserije 500, Maastricht
Sporthal de Geusselt: Olympiaweg, Maastricht
Statenzaal: room C 1.302, Bouillonstraat 1-3, Maastricht

TOETSROOSTER DEELTIJD NEDERLANDS RECHT 2006-2007

DONDERDAG 21 JUNI 2007
18.30 - 21.30 uur K.O.118
Rechtsgeschiedenis

TOETSLOCATIE:

Kamer 0.118
Bouillonstraat 1-3
Maastricht

Blok Metajuridica zal mondeling getoetst worden. Voor het maken van een afspraak kunt u contact opnemen met de blokcoördinator.

VACATURES

Schriftelijke sollicitaties o.v.v. vacaturnummer op brief en envelop (of indien aanwezig via het bij de vacature vermelde e-mailadres) binnen 10 kalenderdagen richten aan de personeelsdienst van de betreffende faculteit of het betreffende servicecentrum of bureau (Postbus 616, 6200 MD Maastricht). De vacatures staan open voor interne kandidaten (medewerkers en uitkeringsgerechtigden van de UM).

Informatie over interne vacatures kunt u inwinnen via <http://www.loopbaancentrum.unimaas.nl/> of bij het Loopbaancentrum, tst. 85323/ 85324, Minderbroedersberg 4-6, Maastricht.

Informatie over LIFT-vacatures vindt u op de LIFT-website: <http://www.liftnet.nl>

FdEWB

Lecturer (f/m), 40 hours a week

Tasks: The Department of Accounting & Information Management (AIM) invites applicants for the position of lecturer in AIS and Internal Control, who aspire to start a PhD project. Lecturers within the department have a wide variety of teaching and management duties.

Requirements: A Master degree in Business Economics, Econometrics, Business Administration or an equivalent program and a Post graduate degree in Auditing (including IT Auditing or Operational Auditing) or Controlling.

We offer: Temporary appointment for a specified period of 2 years (1-9-2007 until 1-9-2009). Estimated maximum salary per month € 3.597,- in accordance with scale 10.

Information: Prof. dr. Eddy Vaassen, tel.: 043 3883655,

e-mail: E.vaassen@AIM.unimaas.nl

Vacancy number: AT2007.115 /

RecruitmentFEBAFHS@efb.unimaas.nl

FdEWB

Lecturer (f/m), 40 hours a week

Tasks: Lecturers within the department have a wide variety of teaching duties, including tutoring student groups in a pbl-learning environment, grading assignments and examinations, developing teaching materials, and organizing teaching programs. Teaching activities focus on bachelor and master programs.

Requirements: A Master degree in Business Economics, Econometrics, Business Administration or an equivalent program. Applicants with a major in Accounting, Information Management, Internal control or Accounting information systems are preferred.

We offer: Temporary appointment for a specified period of 1 year, with possibility for extension with 2 more years. Estimated maximum salary per month € 3.597,- in accordance with scale 10.

Information: Dr. Laury Bollen, tel.: 043 3883634, e-mail: L.bollen@AIM.unimaas.nl

Vacancy number: AT2007.116 /

RecruitmentFEBAFHS@efb.unimaas.nl

HERHAALDE OPROEP

FHML

Analist (v/m) bij de capaciteitsgroep Humane Biologie, 32 uur per week

Taken: Binnen de capaciteitsgroep Humane Biologie verricht u analyses van lopende onderzoeken gericht op energiemetabolisme en vetstofwisseling bij obesitas en het metabool syndroom. Hierbij zult u gebruik maken van spectrofotometrie, ELISA, Radio-immunoassay, dunne laag

chromatografie etc.

Functie-eisen: Wij verwachten iemand met een resultaat-gerichte instelling. Ervaring met bovenstaande technieken strekt tot aanbeveling.

Arbeidsvoorwaarden: Tijdelijk dienstverband voor de periode van 5 maanden, verlenging wordt niet uitgesloten. Het maximum bruto maandsalaris bedraagt € 2.569,- conform schaal 07.

Informatie: Bij Professor dr. E. Blaak, tel.: 81503, e-mail: E.Blaak@hb.unimaas.nl

Bij Professor dr. R. Mensink, tel.: 81308, e-mail: R.Mensink@hb.unimaas.nl

Vacaturnummer: AT2007.067 / pzfdgw@facburfdg.unimaas.nl

HERHAALDE OPROEP

FHML

Postdoc Epidemiologie / CAPHRI (v/m), 38 uur per week

Taken: Onderzoeken van de invloed van de psychosociale werkomgeving op lange termijn effecten, zoals morbiditeit, mortaliteit en medische consumptie. Extensie Maastrichtse PVA Cohort Studie mbt ontwikkeling vragenlijsten en selectie determinanten. Initiëren van nieuw onderzoek. Bijdrage aan onderwijs.

Functie-eisen: Afgeronde studie gezondheidswetenschappen, geneeskunde, psychologie of aanverwante studie; gepromoveerd dan wel promotie op korte termijn. Aantoonbare ervaring met epidemiologisch onderzoek op het gebied van arbeid en gezondheid en/of psychosociale problematiek

Arbeidsvoorwaarden: Tijdelijk dienstverband voor de periode van 24 maanden. Het maximum bruto maandsalaris bedraagt € 4.190,- conform schaal 11.

Informatie: Bij dr. I.J. Kant, tel.: 043-3882378, e-mail: I.J.Kant@epid.unimaas.nl

Vacaturnummer: AT2007.069 /

pzfdgvacatures@facburfdg.unimaas.nl

FHML

Universitair Docent (v/m), 32 uur per week

Taken: Ontwikkelen, implementeren en uitvoeren van innovatieve projecten op het gebied van E-learning en digitale leermiddelen binnen het curriculum. Het verrichten van wetenschappelijk onderzoek op het terrein van innovatieve ICT-leeromgevingen. Het vervullen van onderwijsrollen.

Functie-eisen: Voltooide academische opleiding sociale of medische wetenschappen, met een profilering op het gebied van het inrichten van elektronische leeromgevingen. Aantoonbare ervaring op het gebied van inrichten van elektronische leeromgevingen. Affiniteit met HO. Gepromoveerd.

Arbeidsvoorwaarden: Vast dienstverband. Het maximum bruto maandsalaris bedraagt € 4.761,- conform schaal 12. Bij niet gepromoveerd, bereidheid tot een promotie tonen.

Informatie: Bij Prof. dr. C. van der Vleuten, tel.: 043-3885726, email: C.vandervleuten@educ.unimaas.nl

Vacaturnummer: AT2007.117 /

pzfdgvacatures@facburfdg.unimaas.nl

FHML

Secretarieel medewerker niveau 3 (v/m), 40 uur per week

Taken: Secretariële ondersteuning Hoofd afdeling

Onderwijszaken en Curriculumcoördinator bachelor Geneeskunde; algemene secretariële ondersteuning Onderwijsinstituut; receptie voor staf en studenten Geneeskunde (telefoon, informatie verstrekken, elektronische vraagbaak, innemen en uitgeven documenten).

Functie-eisen: Goede beheersing van Nederlandse en Engelse taal. Ervaring met MS Office. Flexibele werkhouding met een grote mate van zelfstandigheid, organisatie-talent en accuratesse. Stressbestendig, klantvriendelijk. Eigen initiatief en actief meedenken over het office management.

Arbeidsvoorwaarden: Tijdelijk dienstverband voor de periode van 18 maanden. Het maximum bruto maandsalaris bedraagt € 2.331,- conform schaal 06.

Informatie: Bij Mw. P. Vluggen, hoofd Afdeling

Onderwijszaken, tel.: 043 3885637, e-mail: p.vluggen@oifdg.unimaas.nl

Bij Mw. R. Rondas, coördinator secretariaat, tel.: 043 3885601, e-mail: riny.rondas@oifdg.unimaas.nl

Vacaturnummer: AT2007.118 /

pzfdgvacatures@facburfdg.unimaas.nl

FHML

PhD-student Epidemiology / Internal Medicine / CAPHRI / CARIM (f/m), 38 hours a week

Tasks: To investigate how the development, from adolescence to adulthood, of important lifestyle (e.g. diet, physical activity, smoking) and biological (body fatness, blood pressure, lipids, physical fitness) cardiovascular risk factors, impact on the occurrence of (pre-clinical atherosclerosis) in adulthood.

Requirements: University graduate in biomedical sciences (health sciences, medicine, biology or related studies). Proven affinity with epidemiological research and metabolic or cardiovascular medicine. Experience with statistical software packages such as SPSS and/or STATA will be an advantage.

We offer: Temporary appointment for a specified period of 48 months and a working time factor of 1,0 fte at the Research Institutes Caphri. Estimated maximum salary per month € 2.502,-. Your salary would be € 1.956,- gross per month in the first year up to € 2.502,- gross per

month in the fourth year according to the PhD-student salary.

Information: Dr. I. Ferreira, tel.: 043-3874386, e-mail: i.ferreira@epid.unimaas.nl

Vacancy number: AT2007.119 /

pzfdgvacatures@facburfdg.unimaas.nl

FHML

PhD-student Epidemiology & Internal Medicine / CAPHRI / CARIM (f/m), 38 hours a week

Tasks: To investigate the role pathophysiological mechanisms such as inflammation, endothelial dysfunction, microalbuminuria, accumulation of advanced glycation endproducts (AGEs), play in the poor cardiovascular outcome (arterial stiffening and atherosclerosis, mortality) of (pre) diabetic patients.

Requirements: University graduate in biomedical sciences (health sciences, medicine, biology or related studies). Proven affinity with epidemiological research and metabolic or cardiovascular medicine. Experience with statistical software packages such as SPSS and/or STATA will be an advantage.

We offer: Temporary appointment for a specified period of 48 months and a working time factor of 1,0 fte. Estimated maximum salary per month € 2.502,-. Your salary would be € 1.956,- gross per month in the first year up to € 2.502,- gross per month in the fourth year according to the PhD-student salary.

Information: Dr. I. Ferreira, tel.: 043-3874386, e-mail: I.Ferreira@epid.unimaas.nl

Vacancy number: AT2007.120 /

pzfdgvacatures@facburfdg.unimaas.nl

FHML

Datamanager (v/m) vast dienstverband, 38 uur per week

Taken: De datamanager adviseert, begeleidt en ondersteunt onderzoekers tijdens het onderzoeksproces; verzamelt, bewerkt, verwerkt, analyseert en verstrekt gegevens; coördineert en verzorgt de logistieke werkzaamheden; voert statistische analyses uit en maakt rapportages; onderhoudt de contacten.

Functie-eisen: HBO (MBO+) -niveau; ervaring met onderzoek is een pré; affiniteit met automatisering; analytisch ingesteld; ervaring met SPSS; in teamverband kunnen werken; probleemoplossend vermogen; goede communicatieve, sociale vaardigheden; zelfstandig en initiatiefrijk.

Arbeidsvoorwaarden: Vast dienstverband 1,0 fte met een proeftijd van 2 maanden. Het maximum bruto maandsalaris bedraagt € 3.278,- conform schaal 09. Salariëring afhankelijk van leeftijd, opleiding en ervaring.

UFO profiel: Onderwijs- / onderzoeksmedewerker 2.

Informatie: Bij Mevr. A. Mordant, tel.: 043-3882341, e-mail: a.mordant@memic.unimaas.nl

Bij mevr. J. Pisters, tel.: 043-3882254, e-mail: j.pisters@memic.unimaas.nl

Vacaturnummer: AT2007.121 /

pzfdgvacatures@facburfdg.unimaas.nl

FHML

Secretaresse (v/m) School of Mental Health and Neurosciences

Taken: Alle voorkomende secretariële werkzaamheden ten behoeve van de directeur van de School waaronder organiseren en notuleren van vergaderingen, archiefwerkzaamheden, postbehandeling, outputbeheer, adressenbeheer en jaarverslaglegging. Mede logistieke en financiële organisatie van diverse cursussen.

Functie-eisen: Goede kennis van de Engelse taal in woord en geschrift.

Ervaring met PC. Kennis van microsoft office programma's excel, word;

Affiniteit met financieel beheer. Organiserend vermogen. Goede communicatieve vaardigheden, Engels, Duits strekt tot aanbeveling.

Arbeidsvoorwaarden: Tijdelijk dienstverband voor de periode van 1 jaar, met optie op verlenging met drie jaar. Het maximum bruto maandsalaris bedraagt € 2.331,- conform schaal 06. Aanstelling op basis van 0,6 - 0,8 fte.

Werkdagen en percentage dienstverband in nader overleg vast te stellen.

Informatie: Bij prof. dr. H. Steinbusch, tel.: 043-3881021, e-mail: h.steinbusch@NP.unimaas.nl

Vacaturnummer: AT2007.122 /

pzfdgvacatures@facburfdg.unimaas.nl

FHML

Biochemisch analist (v/m) Interne Geneeskunde / NUTRIM, 38 uur per week

Taken: Het zelfstandig opzetten en uitvoeren van DNA/RNA-isolates, (kwantitatieve) PCRs en gelelektroforese. Ook het uitvoeren van Elisa's, enzymbepalingen en immuunhistochemie behoort mogelijk tot de taken.

Functie-eisen: HLO-diploma in medisch-biologische of biochemische richting, goede contactuele vaardigheden en hoge mate van zelfstandigheid. Ervaring en affiniteit met moleculaire technieken is wenselijk. Affiniteit met immuunhistochemie, enzymbepalingen en ELISA's strekt tot aanbeveling.

Arbeidsvoorwaarden: Tijdelijk dienstverband voor de periode van 12 maanden. Mogelijkheid tot verlenging. Het maximum bruto maandsalaris bedraagt € 2.569,- conform schaal 07.

Informatie: Bij Dr. D. Jonkers, Interne Geneeskunde, tel.: 043-3884266, e-mail: d.jonkers@intmed.unimaas.nl

Vacaturnummer: AT2007.123 /

pzfdgvacatures@facburfdg.unimaas.nl

Meeliften naar Wit-Rusland? kijk op

CAN) GET A RIGHT.ORG

PAARLTJES

Per letter, leesteken of spatie een apart hokje gebruiken. Regels volschrijven tot het einde. Paarljes thuis invullen.
Eventueel rooster kopiëren. Inleveren maandag tot en met donderdag van 09.00 tot 17.00 uur bij de redactie, **Bonnefantenstraat 2**.
Vóór dinsdag 16.00 uur ingeleverde Paarljes verschijnen de donderdag daarop in de krant.
Paarljes moeten contant betaald worden. Voor langere teksten geldt het advertentietarief.

ACADEMISCH EINDFEEST 21 juni MECC 21.30-5:00
VVK €7,50 WWW.KOKOFEESTEN.NL

STUDENT-RECRUITERS GEZOCHT IDEALE BYBAAN
GOEDE BELONING INFO BEL 0648267387

GEMOTIVEERDE KEUKENMEDEWERKERS GEZOCHT
VOOR EETCAFÉ DE LANTEERN. MELD JE AAN DE BAR.

BROODJESZAAK DELI BELGE ZOEKT
MEDEWERKSTERS (1STE JAARS STUDENTE) / GEEN
AVOND- OF WEEKENDWERK. INFO 0433260902
SYLVIA

Gezocht: bewegingsdocent(v) voor uitvoering
groeps cursus voor vrouwen met stress of
depressieve klachten. Voor meer info: www.
bewegenzonderzorgen.nl

RESTAURANT DE CUYP ZOEKT GEMOTIVEERDE
BEDIENINGSMEDEWERKERS VOOR 1Â2 AVONDEN
PER WEEK. INTERESSE? BEL OF KOM LANGS! 06-
15077677 TONGERSESTRAAT 30

RAW AMONG THE RUINS NOG TOT 25 JUNI BIJ
MARRES. CENTRUM VOOR CONTEMPORAINE
CULTUUR WWW.MARRES.ORG CAPUCIJNENSTRAAT
98 MAASTRICHT. TOEGANG GRATIS

STUDENTEN-VERHUIZINGEN!! VOOR ONGEVEER
€30,- JE HELE TOKO VERHUISD IN/OM MTRICHT
BEL HEYOKA-TRANSPORT: 06-54-68-89-56 OF WWW.
STICHTING-HEYOKA.ORG

FRISSE ACADEMICI MET BEDRIJFSKUNDIGE OF
ECONOMISCHE ACHTERGROND BELLEN FRISLING
VOOR EEN UITDAGENDE BAAN! MET RUIMTE VOOR
EIGEN INITIATIEF 06-48267387

FRED ROMPELBERG ZOEKT VOOR ADMINISTRATIE
VROUWEN FLEXIBELE TIJDEN SNEL
TYPEN KENNIS OFFICE EVNT OOK ZAT ZON
FREDROMPELBERG@PLANET.NL FREDROMPELBERG.
COM

BEDIENINGSMEDEWERKERS GEZOCHT VOOR EETCAFÉ
DE LANTEERN. MELD JE AAN DE BAR.

MEER WETEN OVER JE STUDENTENSTAD? KOM NAAR
DE THEATERVOORSTELLING PETRUS REGOUT IN DE
SPHINX! WWW.ALUMNI.UNIMAAS.NL

TE HUUR APPARTEMENT MAASTRICHT BELFORT
€749 PM EXCL HELGERSMAKELAARS.NL

Studentencafé DE BEURS, GEZELLIG,
GROOT&GOEDKOOP! Voor al uw (afstudeer)feesten.
Bel Daan:0644658255

RECHTENSTUDENT? Geïnteresseerd in een baan als
juridisch adviseur? Bel nu voor meer informatie
naar JuroFoon 8800200

Dagelijks nieuwe woonruimtes www.
maaslandbeheer.nl

ACADEMISCH EINDFEEST 21 juni MECC 21.30-5:00
VVK €7,50 WWW.KOKOFEESTEN.NL

STUDENT-RECRUITERS GEZOCHT IDEALE BYBAAN
GOEDE BELONING INFO BEL 0648267387

GEMOTIVEERDE KEUKENMEDEWERKERS GEZOCHT
VOOR EETCAFÉ DE LANTEERN. MELD JE AAN DE BAR.

DAMES- HERENFIETSEN VA €35 P. ST. 046 4495362

KUNDALINI YOGA MAASTRICHT WWW.YOGA-
MAASTRICHT.NL 06-53749336 MA T/M VR

AFGESTUDEERD? GEFELICITEERD.
AFSTUDEERBORREL OP PRACHTIGE LOCATIE.
GROOT, MOOI EN GOEDKOOP. NIEUWSGIERIG BEL 06-
26400498

UW PROEFSCHRIFT, ONZE ZORG! UNIEKE
VORMGEVING-SCHERPE PRIJZEN-
DRUKWERKBEGELEIDING-MEDISCHE ILLUSTRATIES
OP MAAT. DOEN!!! info@dlgraphics.nl 0455661193

FRISSE ACADEMICI MET BEDRIJFSKUNDIGE OF
ECONOMISCHE ACHTERGROND BELLEN FRISLING
VOOR EEN UITDAGENDE BAAN! MET RUIMTE VOOR
EIGEN INITIATIEF 06-48267387

BEDIENINGSMEDEWERKERS GEZOCHT VOOR EETCAFÉ
DE LANTEERN. MELD JE AAN DE BAR.

ADMINISTRATIE ZOEK JE WERK(VROUW) SNEL
TYPEN, GOED IN EXCEL, WORD, OUTLOOK EXPRESS
FIETSSPORTVAKANTIES FREDROMPELBERG@PLANET.
NL WWW.FREDROMPELBERG.COM

**VOOR HETZELFDE GELD STAAN DE PAARLTJES
IEDERE DONDERDAG OM 12.00 UUR OOK OP
INTERNET:
WWW.OBSERVANT.UNIMAAS.NL**

INKOM 2007 zoekt Crew! Neem plaats in de
organisatie van de mooiste week van het jaar! Kijk
op www.INKOM.nl & Schrijf je in!

PAARDRIJDEN IN DE VRIJE NATUUR! TEVENS
PONY- EN PAARDRIJLESSEN. MANEGE MEIJER INFO
0620417152

STUDENT-ROOM; REMOVE/TRANSPORT-SERVICE;
HEYOKA-TRANSPORT, FOR YOU! STUDENTS ON THE
ROAD, WE HELP! ABOUT 30€! CALL: 0654688956
WWW.STICHTING-HEYOKA.ORG

PSYCHOLOGENPRAKTIJK HARTEVELD, THERAPIE
OOK IN ENGELS EN DUIITS. VOOR INFO EN
AFSPRAKEN BEL: 043-3510987 TELEFONISCH
SPREEKUR TUSSEN 13:30 EN 14:00 UUR

TEXMEXFOOD.NL L'HERMITAGE ST. BERNARDUSSTR.
ROMANTISCH WARM BETAALBAAR FAJITAS
ENCHILLADAS NACHONACHO BUFFALOWINGS
3251777

CALL CENTER AGENT OUTBOUND VOOR DE FARMACIE
BRANCHE; FLEXIBELE WERKTIDEN, MIN. 20 UUR .
KIJK OP WWW.PHARMACHANNEL.NL

GRIEKS RESTAURANT PLAKA zoekt studenten(vr)
voor de bediening. Bel043-3254256 of kom langs:
St. Bernardusstraat 4a Maastricht

OPPAS GEZOCHT 1Xp week gem., voor min. 1 jaar
043-3257436

Studentencafé DE BEURS, GEZELLIG,
GROOT&GOEDKOOP! Voor al uw (afstudeer)feesten.
Bel Daan:0644658255

ACADEMISCH EINDFEEST 21 juni MECC 21.30-5:00
VVK €7,50 WWW.KOKOFEESTEN.NL

STUDENT-RECRUITERS GEZOCHT IDEALE BYBAAN
GOEDE BELONING INFO BEL 0648267387

GEMOTIVEERDE KEUKENMEDEWERKERS GEZOCHT
VOOR EETCAFÉ DE LANTEERN. MELD JE AAN DE BAR.

Gezocht: bewegingsdocent(v) voor uitvoering
groeps cursus voor vrouwen met stress of
depressieve klachten. Voor meer info: www.
bewegenzonderzorgen.nl

SCRIPTIES en VERSLAGEN printen en binden
DUPLIX Sint Jacobstr 5 Maastricht t:043-3500215
www.duplix.nl

FRED ROMPELBERG ZOEKT VOOR ADMINISTRATIE
VROUWEN FLEXIBELE TIJDEN SNEL
TYPEN KENNIS OFFICE EVNT OOK ZAT ZON
FREDROMPELBERG@PLANET.NL FREDROMPELBERG.
COM

SPECIAAL THEATERARRANGEMENT VOOR
STUDENTEN ÉN ALUMNI! MAAK KENNIS MET
MAASTRICHT EN OUD-STUDENTEN. NIEUWSGIERIG,
KIJK OP WWW.ALUMNI.UNIMAAS.NL

RECHTENSTUDENT! JuroFoon heeft de ideale
bijbaan. Praktijkervaring opdoen en veel
bijverdienen tegelijk? Bel NU voor meer info 043-
8800200

FRISSE ACADEMICI MET BEDRIJFSKUNDIGE OF
ECONOMISCHE ACHTERGROND BELLEN FRISLING
VOOR EEN UITDAGENDE BAAN! MET RUIMTE VOOR
EIGEN INITIATIEF 06-48267387

BEDIENINGSMEDEWERKERS GEZOCHT VOOR EETCAFÉ
DE LANTEERN. MELD JE AAN DE BAR.

Kijk voor kamers+appartementen op
maaslandbeheer.nl of bel 043-3215913

ADMINISTRATIE ZOEK JE WERK(VROUW) SNEL
TYPEN, GOED IN EXCEL, WORD, OUTLOOK EXPRESS
FIETSSPORTVAKANTIES FREDROMPELBERG@PLANET.
NL WWW.FREDROMPELBERG.COM

ACADEMISCH EINDFEEST 21 juni MECC 21.30-5:00
VVK €7,50 WWW.KOKOFEESTEN.NL

TE HUUR

Gr.flat, 1e woonlaag Kremersdreef Maastricht.
Hal, woonk. 36 m², keuken m. inb.app. + bijk.
Douche, 3 slaapk, berging + gr.garage.
Huur: 720 euro, incl. service- en stookkosten.

INFO: 043 - 321 42 32,
06 - 510 299 00,
043 - 311 15 87,
06 - 511 355 68.

P.S. GÉÉN STUDENTEN-VERHUUR!!

Bonnefantenmuseum Maastricht

Laura Owens

schilderijen & studies

t/m 19 augustus

Meet & greet art: 24 juni

Entree gratis op vertoon van
Bonnefanten jaarpas

LANFESTIVAL

LAN — LOUNGE — FILM

6-7-8 Juli 2007

rotterdamseweg 270 delft

Het lanfestival bestaat uit drie onderdelen. Een LANPARTY voor 350 gamers, een LOUNGE en 48 uur FILM in de bioscoop. Tijdens het festival wordt het eerste "Nederlandse Allround Gaming Kampioenschap 2007" gehouden. De winnaar is de beste in Quake 4, C&C Tiberium Wars en NFS Carbon samen. Overnachten kan. Deelnemen kost € 20,- en bezoekers betalen € 5,-. Schrijf je nu in!

WWW.FLAMINGDOG.NL

XOGD ICT-DIENSTEN
 E-SPORTBOND.NL
 THIEME MEDIA SERVICES

CINEMA

Speelweek: 14 t/m 20 juni

LUMIÈRE BOGAARDENSTRAAT 40b

Tel. 043-3214080

Das Leben der Anderen: dag. 19.30; wo ook
14.45

Babel: ma t/m wo 21.30

La Vie en rose: dag. 19.15; wo ook 14.15
Asterix en de Vikingen: wo 14.00
Pan's Labyrinth: dag. 22.00; wo ook 15.00
Alatriste: dag. 21.45; wo ook 14.30
The Hoax: dag. 19.30
The dead Girl: dag. 21.30
Inland Empire: do t/m zo 20.00
Cashback: dag. 21.45
Ex drummer: dag. 22.00
The Boss of it all: dag. 19.45
Tussen Hemel en Aarde: ma t/m wo 20.00

MINERVA WILHELMINASINGEL 39

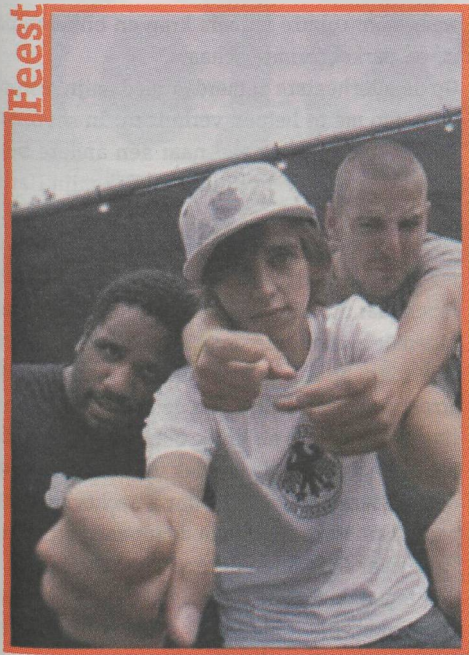
Tel. 043-3253565

Mr. Bean's Holiday: za 13.45; zo 13.00; wo 14.30

Teenage Mutant Ninja Turtles (nv): za 13.05
Assepoester & De Keukenprinses (nv): za en zo
13.30; wo 14.15
Spiderman 3: do t/m zo 15.30; wo 14.15
Fracture: do, vr, zo en wo 18.30; za 18.15; ma en
di 21.15
Haaiabaai (nv): do en vr 16.00; za en zo 12.45;
wo 14.15
Pirates of the Caribbean 3: At Worlds End: do
en vr 15.00, 18.30, 20.15 en 21.15; za 13.15,
14.30, 16.45, 18.30, 20.15 en 21.30; ; zo 13.15,
14.30, 16.45, 18.30, 20.15 en 21.15; ma en di
20.00; wo 14.15, 18.45 en 20.15
Zodiac: dag. (beh. ma en di) 21.00; za en zo ook
15.00; ma en di 20.00

Ocean's 13: do en vr 15.30, 18.45, 20.15 en
21.30; za 13.15, 16.00, 19.10, 20.30 en 21.45;
zo 13.15, 16.00, 18.45, 20.15 en 21.30; ma en di
20.00; wo 14.30, 18.45 en 21.30
Premonition: do t/m zo 21.45; do en vr ook
15.45 en 18.00; zo ook 18.00; ma en di 20.15;
wo 18.30 en 21.15
Death Proof: do en vr 16.00 en 19.15; za 15.45
en 19.00; zo 16.00 en 19.15; ma en di 20.00; wo
19.00 en 21.00
Shrek de Derde (nv): zo 14.00
Shrek the Third (ov): za 19.30

Feest

Eindfeest: een meter gratis pils

Veel minder duurdere toegangskaarten (7,50 euro in voorverkoop) en een meter gratis pils voor degene die er tien tegelijk koopt. Verder is de naam 'Koko's Eindfeest' veranderd in 'Academisch Eindfeest' en staat er op de flyers: *For all students*. Na de teleurstellende opkomst in 2006 tracht studentenvereniging Koko haar feest in het Mecc nu als de afsluiting van het jaar te promoten. "We proberen tussen het ULV-feest en de Inkom in te zitten en doen ons best om ook internationale studenten te trekken." Succes is niet verzekerd, ook niet met een grote naam als Van Dik Hout, de band die vorig jaar optrad. "Om veel mensen te trekken heb je Guus Meeuwis of Jan Smit nodig, maar die konden allebei niet. Dat soort grote artiesten zijn bovendien belachelijk duur, daarom hebben we besloten om

een geheel nieuw feest te maken," aldus Timo van den Noort, commissaris van de organisatie. Dit jaar zijn er twee podia in het Mecc in plaats van één. Acts op het grote podium, met achtereenvolgens De Jeugd van Tegenwoordig (zie foto), Relax en Starkoo, worden afgewisseld door optredens op de 'Maastricht Talent Stage'. "We geven Fivestrings en de Paradigma's de kans om voor een groot publiek te spelen. Zij kunnen ervoor zorgen dat iedereen uit zijn dak gaat." Tijdens deze dertigste editie van het Eindfeest zullen daarnaast een groep Poi Dancers en een aantal Maastrichtse DJ's de podia beklimmen. "Zij moeten het feest aan de gang houden na tweeën."

Het feest wordt gesubsidieerd door de universiteit. Maar dat is geen vetpot, weet Van den

Noort: "We lopen wel degelijk een risico. Ieder dubbeltje wordt bij ons omgedraaid." Binnen de organisatie, die al in september begon, ontstaan regelmatig heftige discussies. "Onze commissie bestaat uit verschillende persoonlijkheden. Maar uit die botsingen ontspruiten uiteindelijk wel creatieve ideeën." Het negenkoppige team is nu dagelijks met het feest bezig. Studeren staat bij Van den Noort, student International Business, daarom op een lager pitje: "Stiekem vind ik dit veel leuker dan studeren. Als er 21 juni om 23.00 uur 2500 mensen binnen staan, ga ik uit mijn dak."

■ Pauline Ketelaars

Locaties voorverkoop Academisch Eindfeest. Zie www.svkoko.nl/eindfeest07/vvk.php

Televisie

Als yoghurt en vla

Alleen is maar alleen en op ieder potje past een dekseltje: het Tien(vorheen Talpa)-programma *De Bruiloft Van* schuwt geen tegeltjeswijsheden. In een mensenleven is een huwelijk doorgaans een exclusieve gebeurtenis, maar getrouwd wordt er iedere dag. *De Bruiloft Van* toont dagelijks bruiloften van gewone Nederlanders met al hun eigenaardigheden. Het resultaat is een soort dwarsdoorsnede van de Nederlandse samenleving, als *Man Bijt Hond*, maar dan volledig op het huwelijk geconcentreerd – en zonder de dikke laag ironie.

Het bruidspaar wordt gevolgd op de huwelijksdag zelf, van 's ochtends vroeg tot 's avonds laat. Tussen de voorbereidingen door vertellen ze hun verhaal. De anekdotes volgen elkaar op. Zo vroeg Ivo Marijn ten huwelijk toen ze vijf

dagen romantisch aan het kerstshoppen waren in Düsseldorf. En vertelt Wesley over Gertine: "We zijn twee handen op een buik. Ik noem haar yoghurt, zij noemt mij vla. Dan komen we elkaar tegen en zeggen we 'Hé yoghurt!' 'Hé vla!'" Vaak lezen bruid en bruidegom een brief voor aan een dierbare, waarin ze terugblikken op het verleden en ze de hoop uitspreken dat ze samen nog veel mooie momenten mogen beleven. En we zien natuurlijk de ceremonie zelf, met als tranentrekkend hoogtepunt het wederzijdse jawoord.

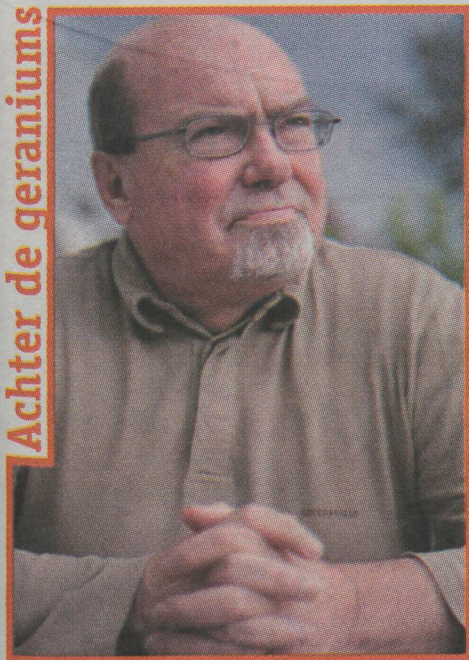
In iedere aflevering is er iets bijzonders aan de hand: tussen de gelukkigen bestaat een groot leeftijdsverschil, ze zijn licht verstandelijk gehandicapt, het is een moeie of er speelt een familieruzie op de achtergrond. Ook zien

we dingen misgaan: bruid Deborah past niet in haar jurk en de ingestudeerde playback-act van het zusje van Maik mislukt wegens falende apparatuur. Maar ze laten zich niet klein krijgen. "Laat die knoopjes maar open, die krijgt-ie toch niet open met die worstvingers van 'm", grapt Deborah; en zuslief laat de playback-act voor wat het is en begint een polonaise. Als het bruidspaar er in slaagt elkaar aan het eind van het programma exact dertig seconden lang te kussen, kunnen ze vijfduizend euro winnen. Maar dat lukt bijna nooit – en dan zien we alsnog teleurgestelde gezichten.

■ Eva de Valk

De Bruiloft Van, Tien, maandag t/m vrijdag 19.00 uur

Achter de geraniums

Karel en de wetenschap

Meer dan mij lief is vullen de kranten een steeds groter deel van hun ruimte met brieven van lezers. Ik heb niets tegen een kleine dagelijkse dosis al of niet gerechtvaardigde ergernis en betweterij. Vaste briefschrijvers houden de redacties scherp. Nu in naam van de *Fundamentaldemokratisering* iedereen wordt uitgenodigd over elk denkbaar onderwerp zijn mening te geven, kan men zonder bezwaar grote stukken krant overslaan. Zaterdag echter viel mijn oog in *De Limburger* op een aantal brieven dat ik niet verwacht had. Uitgesproken Limburgers en katholieken gaven hun kritisch oordeel over de heiligverklaring van pater Karel Houben. Op 3 juni werd deze oud-inwoner van Munstergeleen op een verregend plein in Vaticaanstad in aanwezigheid van ministers, presidenten en half Limburg de hoogste onderscheiding van

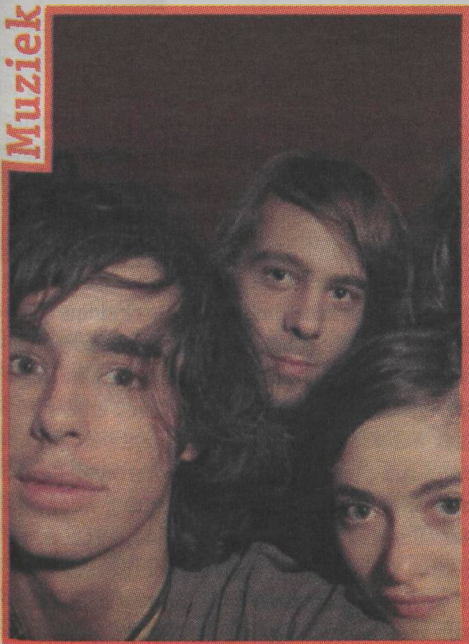
de rooms-katholieke kerk toegekend. Kan men daar tegen zijn?

Mevrouw D. heeft haar man en dochter, beiden op jonge leeftijd, aan kanker verloren. Zij heeft op alle mogelijke manieren pater Karel om voorspraak gevraagd. Geen antwoord. Zij vermoedt dat ook op de 120 duizend jaarlijks in Munstergeleen opgestoken kaarsjes geen tot weinig respons volgt. Pastor K. laat een meer academisch geluid horen. Het is prachtig dat voorbeeldige mensen als pater Karel worden geëerd. Daarbij als eis stellen dat ze na hun dood twee volgens de kerk bewezen geachte, wonderbaarlijke genezingen hebben verricht, vindt hij gevaarlijke onzin. Volgens hem houden ze "boven" geen PostcodeLoterij voor het uitstellen van de datum van overlijden. Mijn pet af voor beide briefschrijvers. Wij zou-

den raar opkijken als het Academisch Ziekenhuis met trots zou bekend maken dat het hartchirurg X voor de tweede maal in vijftienvijf jaar gelukt is een openhartoperatie tot een goed eind te brengen. Daarmee heeft hij eindelijk zijn vaste aanstelling verdiend. De rooms-katholieke kerk beoefent een opmerkelijke vorm van *evidence based medicine*. Een overleden geloofsheld krijgt een certificaat als genezer op grond van een uitzonderlijk laag succespercentage. Eerwaarde heren, laat deze vorm van geleerd vertoon varen. Voorbeeldige mensen dient men te eren. Als u dat wenst met pracht en praal. Wonderbaarlijke genezingen zijn wonderbaarlijke genezingen. Laat dat rusten. En waarom zou men niet zo nu en dan een kaarsje opsteken? Het leven is geen lolletje!

■ Hans Philipsen

Muziek

De muzikale vrijheid van Très.b

Menig Maastrichtse student moet de naam Très.b bekend in de oren klinken. Niet alleen vanwege de vele optredens die de band binnen de stadsgrenzen gaf, maar ook door hun overwinning op het studentensongfestival in 2005. Met het prijzengeld werd een mini-cd opgenomen en dat beviel zo goed dat het viertal in februari opnieuw de studio in dook. Het resultaat is *Scylla and Charybdis*, een volwaardig debuutalbum met, ja, wat eigenlijk? Triphop-pop? Of toch liever melancholische indiesoftrock? De bandleden geven uitleg.

"*Scylla and Charybdis* is bovenal een overzicht van Très.b", zegt drummer Tom Pettit.

"Sommige nummers zijn jaren oud, anderen net nieuw. Alleen al daardoor is deze plaat een mix van stijlen en lastig binnen één genre te plaat-

sen." Zangeres en bassiste Misia Furtak beaamt dat. "We hebben geen gezamenlijk muzikaal voorbeeld. De jongens hebben vroeger veel naar bands als de Smashing Pumpkins en Radiohead geluisterd, terwijl ik meer een fan van PJ Harvey was. Die verschillende invloeden neem je mee bij het schrijven van muziek." Tom: "Al hebben we wel geprobeerd een soort verbindende flow in de plaat te verwerken. *Scylla and Charybdis* moest een conceptalbum worden, geen verzameling losse nummers."

Très.b is, zoals dat mooi heet, een internationaal gemêleerd gezelschap. Volgens gitarist Oliver Heim speelt dat echter nauwelijks een rol binnen de samenwerking. "Niemand van ons voelt zich echt verbonden met één land. Aan sommige nummers blijf je sleutelen maar dat heeft niets te

maken cultuurverschillen." Collega-gitarist Alex San Martin Beuk: "De band bestaat uit vier individuen met een sterke eigen mening. Iedereen heeft een inbreng. Onze stijl van muziek maken is eigenlijk een voortdurende gemeenschappelijke strijd." Oliver: "Het uitbrengen van deze cd is de grootste uitdaging tot dusver omdat er over zoveel zaken zijn waarover je moet beslissen. Gelukkig maar dat we goede vrienden zijn!" Ooit hoopt Très.b van de muziek te kunnen leven. "Maar we gaan niet onze stijl veranderen voor het geld. Liever geen label dan een label dat onze artistieke vrijheid afneemt!"

■ Jan-Willem van Hees

Scylla and Charybdis is verkrijgbaar via www.tres-b.com

LIZ

Blauw

Het schemert, de trein steekt de Maas over en lucht en water hebben beide dezelfde indringende blauwe kleur, ergens tussen kobalt en babyblauw in. Het is mooi om te zien, maar vooral rustig. Het water strekt zich uit tot de horizon en sluit naadloos aan op de lucht. Verderop is de oever vaag te zien. Ook de bomen zijn blauw. Ik heb net een ontzettend drukke examenweek achter de rug en zit nog steeds vol energie. Ik verlang naar rust, maar krijg het niet. Op mijn eenzame plekje in de trein naast het toilet strek ik me uit, schuifel ik heen en weer en blijf ik naar buiten staren. Ik zoek naargeestig naar een nuttige bezigheid. De examenweek is voorbij maar mijn hoofd loopt achter. De drukte begint maandag weer, als ik drie vakken loop waar normale UCM-ers er maar een lopen. Ik ben de sjaak door wat ze bij UCM 'scheduling problems' noemen. Voor mij valt het gewoon onder de noemer 'zwaar kut geregeld'. Nu is er nog even tijd voor rust. Het blauwe buiten trekt me aan. In mijn gedachten vlieg ik de trein uit, over het water heen. Ik glijd lui heen en weer door de lucht. Ver achter mij raast de trein over de Maas heen. Wat als ik me nu gewoon laat vallen? Dan word ik meegesleept door de rivier naar de uitgestrekte zee. Geen mens te bekennen. Ik laat me vallen. Net voor ik het water raak, schrik ik wakker. Over de omroep in de trein is te horen: "Op Breda Centraal zullen wij voor onbepaalde tijd moeten wachten vanwege een wisselstoring. Onze excuses voor het ongemak." Ik zucht eens diep. Weg met de rust, de realiteit is terug. Ik zit in een trein die vertraging heeft en als ik dadelijk veel te laat thuis kom moet ik vrolijk doen. Morgen vooruit werken zodat ik niet in de knoop kom met alles wat nog gedaan moet worden. Maandag vergaderingen, practica, tutorials. Dan de komende vijf weken essays schrijven, examens maken en cijfers binnen halen. Stress. Ik kijk weer naar het rustige blauw buiten. Op dit moment zou ik er alles voor geven om op het water weg te dobberen naar het oneindige.

"Your closet's so shallow it makes Paris Hilton look deep." "Je kast is kleiner dan de lunch van een catwalkmodel."

De advertentieposters van Manhattan MiniStorage logen er niet om. En wat erger was: nog even en ik had niet eens een kast meer – laat staan een appartement.

Om geld te besparen heb ik mijn oude kamer – het contract loopt door tot augustus – voor de zomervakantie onderverhuurd: eerst aan Youssef uit Marokko, die stage loopt bij de Verenigde Naties; daarna aan Kiran uit India, die de maand augustus "in between apartments" is. Boeken,

bed en winterlaarzen naar de opslag, dus – en dankzij uitgekiende campagnestrategen kon ik geen betere plek bedenken dan Manhattan MiniStorage, zelfs al hadden ze mijn kast het hele jaar door verbaal misbruikt. "Your closet's scarier than Bush's agenda. Je kast is zo bekrompen dat Dick Cheney er liberaal door lijkt."

Om te verhuizen belde ik een *man with a van*. *Men with vans* zijn mannetjes die in het bezit zijn van een bestelauto of een pick-up truck, en geld bijverdienen met het verhuizen van anderen spullen. Opslagruimtes en *vanmen* zijn een onverzadigbaar gat in de Manhattanse markt,

waar woonruimte immers krap en onbetaalbaar is, en parkeerplaats schaars.

Op de allerheetste zomerdag reed 'mijn' vanman voor, om me te helpen verhuizen. In september kom ik terug, maar wel naar een andere buurt – op weg naar de MiniStorage zei ik mijn Harlem dus alvast gedag.

"Dag", tegen de bar op de benedenverdieping, die me alle donderdagen en vrijdagen van het afgelopen jaar uit mijn slaap heeft gehouden. "Dag", tegen de zwerver die soms 's ochtends in ons portiek slaapt, op een bed van reclamefolders en *Wall Street Journals*. Dag tegen de comedyclub op de hoek waar ik ooit als enige blanke in het publiek tot pispaaletje van de komiek verwerd; dag tegen de patisserie waar je om 3 uur 's nachts kaascroissants kan eten; dag tegen de ingang van Central Park waar ik iedere ochtend naar toe rende; en dag tegen de Malinese man van de telefoonkaartenwinkel, die Nederlands sprak omdat hij een tijdje in Den Haag heeft gewoond.

Dag, dus, tegen mijn eerste jaar in New York. Veertien blokken later reden de vanman en ik de laad- en losruimte van Manhattan MiniStorage binnen. Op de welkomstposter stond een foto van een man die werd geplet onder een garagedeur: "You're just not made for the suburbs."

Misschien. Maar als de korte rit van huis naar hier iets had bewezen, dan was het dat uiteindelijk van elke stad wel een dorp te maken is. Als je er maar lang genoeg woont – en of je het nou wil of niet.

■ Lynn Berger

Witschge wandelt

Foto: Philip Driessen

Wie regelmatig de Brusselsestraat op- of, illegaal, affietst kent ze beslist. Ze staan er elke dag. Oranje hesjes tot op de knieën, een fluitje in de mond en een stopbord dat hen alle macht geeft over het doorgaand verkeer. De verkeersbrigadiers van de Sint Aloysius basisschool nemen hun taak uiterst serieus. Vandaag zijn het twee meisjes uit groep zeven. Ze hebben hun training net achter de rug, dit is de eerste keer dat ze verkeersbrigadier zijn en dat is te zien. "Nu zijn ze nog wel heel ijverig hoor", zegt één van de twee leerkrachten die de meisjes in de gaten houden, "ze blazen nog erg strikt op hun fluitjes, dat wordt later wel minder".

De Sint Aloysius basisschool kent een lange traditie van jeugdige verkeersbrigadiers. "Toen ik hier op school zat was ik ook al brigadier", zegt één van de twee docenten. Nu is zijn haar grijs en draagt hij een bril met dikke glazen. Er is nooit een echt incident geweest op het oversteekpunt, zeggen ze, de brigadiers zijn preventief aangesteld.

De twee meisjes die vandaag aan de beurt zijn, zijn al een tijdje vriendinnen. Ze hebben zich opgegeven en moeten nu één keer per week een hele dag alle shifts op zich nemen. Dat zijn er twee tot vier per dag, van elk zo'n twintig minuten. Een van de leerkrachten vertelt dat altijd wel een aantal kinderen op een gegeven moment afhaakt, daarom hebben ze voor de zekerheid vijf reservebrigadiers opgeleid en geregistreerd bij de politie.

Maar vandaag willen de meisjes nog niets weten van afhaken. "Tot nu toe vind ik alles eraan leuk", zegt één van de twee, een knokig meisje met ingewikkeld vlechtwerk bovenop haar hoofd. Althans, bijna alles is leuk, want de verplichte hesjes vindt ze maar niks. "Die vind ik echt belachelijk, kijk, ze zijn veel te groot", zegt ze terwijl ze haar armen uitsteekt om te demonstreren dat het hesje drie keer zo breed is als haar tengere lichaampje. Goed, ze zijn ook niet bedoeld voor elfjarige kinderen, dat valt niet te ontkennen, maar stiekem geniet het meisje wel een beetje van de macht die het feloranje geval haar geeft. De gewichtige uitdrukking op haar gezicht smelt slechts een paar keer om in een bescheiden glimlach als ze een aai over de bol krijgt van een bekende, overstekende ouder. Ook de medeleerlingen van de Sint Aloysius basisschool nemen het werk van de jeugdige brigadiers serieus. Een jongetje, korte broek en een rugzak tot hoog in zijn nek, staat halverwege de oversteekplaats als hij beseft dat zijn moeder en zusjes omhoog lopen via de andere kant van de straat. Omkeren kan nu niet meer, de meisjes staan op het punt weer op hun fluitje te blazen. Dan maar alleen verder. Het jongetje loopt snel door tot dat de kust veilig is, hij kijkt nog één keer om en als hij zeker weet dat de brigadiers niets in de gaten hebben steekt hij haastig de straat over om zich weer veilig bij zijn moeder te voegen.

■ Loes Witschge

OBSERVANT

36
extra

Onafhankelijk weekblad van de Universiteit Maastricht Redactieadres: Postbus 616 6200 MD Maastricht Jaargang 27 14 juni 2007

ONLY IN
ENGLISH

Illustratie:
Simone Golob

Topdogs University Maastricht

In a chat over a drink on the Minderbroedersberg, a young researcher complained that he had no idea whatsoever of the scientific merit of his colleagues at Maastricht University. He had some idea about his own faculty, but the rest? "I would like to know", he said, "who are really good. Who are the top researchers here?" He added that this might be an idea for *Observant*.

The idea matured for quite some time, because

it's a tricky business. How to determine who is the best? Are there not too many lists already in the academic world, lists that give rise to the question what they actually mean? "It is always a top this and a top that", a social scientist sighed when he was asked to come up with names from his faculty.

All this is true, but we still managed to produce a collection of interviews with the best researchers - and young talent - at each of

the faculties. Who is the best researcher is always an arbitrary choice. We did not follow the official criteria that generally apply, we did not go through the well-known lists of publications, nor did we ask for people's 'earning power'. After all, it is possible that those who end up on top there, are not necessarily the best but the smartest researchers. Besides, we also wanted to highlight young talent. Our method was very simple: ask mem-

bers of the academic staff who they think is good within their own faculty, both of the established staff and of the upcoming talent. We approached staff members more or less at random, to arrive at a reasonable sample population. Those who were mentioned most often, ended up at the top of the list. There were a few who nominated themselves, but this was allowed.

■ The editors

Colleagues choose professor Wiebe Bijker as best researcher at CMW

"As long as they don't think: 'n

In the nineteen-eighties, when his field of specialisation began to develop, he launched a theory that the field needed at that time. Wiebe Bijker (56), professor of Technology and Society Studies, became a pioneer in the sociology of science and technology. Last year he received the John Desmond Bernal Prize, the highest international award within his discipline.

■ Text: Irene Smeets
■ Photo's: Philip Driessen

Someone who knows how to network, is valued internationally, is innovative, pushes back the borders of science, received the 'Nobel prize' in his field, writes terribly well, dares to bring his own work up for discussion, shows earnestness and inventiveness, has created a good Masters study, provides brilliant feedback, leaves others the freedom to do their own research and is very creative. Colleagues' motivations to declare Wiebe Bijker the best researcher of the Faculty of Arts and Social Sciences are convincing and plentiful.

Bijker's reaction is a modest, almost apologetic one: "I think your list would have been just as long if you had asked people about my shortcomings." The professor of Technology and Society Studies himself claims that he has been "unbelievably fortunate" in his academic career. The start of his career coincided with the development of the Sociology of Science and Technology, the field in which he carries out research.

In 1984 he and the English sociologist Trevor Pinch together published an article about the interaction between technology and society. Technology is not an autonomous entity, but is affected by society and human action. The publication came as a real bombshell, "it had more impact than ten articles all together" and a few years later led to a new theory – social constructivism of technology – which still stands today within Bijker's discipline.

Bicycle

What makes him a good researcher? Bijker avoids the first person singular as much as possible: "The choice of topics and examples are crucial."

For example, on the basis of his own theory, he studied the history of the bicycle, the fluorescent tube light and Bakelite, the first synthetic fibre that dominated the image of electrical appliances such as telephones and radios throughout the first half of the 20th century. "Choosing the bicycle at the time was a magnificent choice. Everyone recognises the example, which enabled me to bring across a complicated technical story to a larger audience."

Bijker believes that presentation is at the least as important. "Some researchers think 'as long as the research goes well, then the results will speak for themselves'. I am convinced that this is not the case, certainly not in my field. You cannot separate the form from the content: you

Wiebe Bijker

have to think about your presentation. I think beforehand in which journal I will be able to publish something, keeping in mind the target audience that I am addressing."

He even takes the opportunity during speeches or prize-giving ceremonies to explain his research in a playful manner. When he received the Edmond Hustinx prize in 1991 during the opening of the academic year, he did so by putting the theory of social constructivism that he had developed up for discussion: "Should I accept this prize? You say that my work has intrinsic value. Social constructivism actually says that something does not have its own ingrained meaning but receives it through

social processes. What should I do now?"

At a later prize giving ceremony in Montreal, he and co-author Karin Bijsterveld recited a poem in duet style and last year, when he received the John Desmond Bernal Prize in Canada, the highest international prize in his discipline, he wrote the acceptance speech as a "7-steps plan for accepting a prize" in which he presented his ideas on the field. "A good researcher must be able to tell a comprehensible, slightly amusing story of the content of his work at such a time in approximately two minutes. There is nothing worse than a researcher being 'applauded' away because he is being too long in the teeth and boring."

Stubborn

Bijker is currently involved in eight research projects: from a comparative study of coastal civil engineering in the Netherlands and the United States, to the relation between music, sound and technology (an NWO project), and the relation between technology and religion. "One could say that a researcher should specialise in one field and not do too many projects at the same time. I feel that the latter is actually a good thing. I really like delving into the different research topics. But the most important thing is that in the end, the fields of research of the separate projects do not differ all that much. It is always about the relation between society

"n't he pleased with himself"

and technology. Do I understand how technology develops in its socio-cultural environment?"

Bijker thinks that if a project doesn't get off the ground immediately, one should continue to believe in it for a while. "As a researcher you must have the courage to be like that. I had a number of research ideas about the vulnerability of technology, also sparked by 9/11. Firstly about the key role of technology: in particular a technological society is vulnerable, as can be seen in the case of power cuts or aeroplanes crashing into buildings; at the same time, technology is a cornerstone in our ideas on safety and the fight against terrorism. Secondly, a society without a certain degree of vulnerability is not flexible, not innovative."

So dare to believe: "At first I wasn't successful in getting an international research programme off the ground – I believe very much in co-operation with other countries, because it enables an international research community to emerge. But I was stubborn, also because I had the support of colleagues in the faculty. Eventually it got a fixed form and now we are submitting various proposals for the seventh Framework Programme together with some European partners."

The group is what it is all about at his faculty. A characteristic example of this is the CMW researcher who did not want to participate in the selection of top dogs for the series of articles, because the group is more important than the individual. "It is actually ironic that a remark like that was made in this faculty. The tradition that cultural scientists work in research groups has only existed for ten to fifteen years. Originally cultural scientists were the most likely researchers to lock themselves in their rooms working their way through the literature. But I do agree with the remark", says Bijker. "I realise how special the academic climate is at CMW: people are productive, interdisciplinary and intellectually open. That is why I have never really looked seriously at offers from elsewhere, and there have certainly been offers."

Children

He "hates" the word 'networking', does not like receptions or people who only talk to other people because there may be something in it for them. At the same time, he recognises the importance of networking. "By attending conferences, you meet people with whom you may work. I really like to create a personal bond with the people I work with. For example, I like to know how things are with someone's children. I am not just being polite because I think it will suit me later on."

Bijker was dean of the faculty from 1996 to 2000, after which he was chairman of the Society for Social Studies of Science (4S) until 2003, the largest international scientific association in his field. He is also on the boards of research programmes and research schools, and on committees, including at research financier NWO. "It is not just important – you learn an awful lot from it – but it is also a duty to be part of these bodies. The fact that I was chosen to be president of 4S was first and foremost an honour, but peer reviewing and being on the editorial staff of scientific journals are also important, even if you don't get paid for it. Imagine if nobody wanted to do that anymore, the world of science would come to a standstill."

Last year he was chairman of a committee that carried out research into the risks of nanotechnology, commissioned by the Health Council. "There was a threat of the discussions halting, because people were mainly looking at the disadvantages and advantages of nanotechnology. I then proposed a constructivist approach: to look at the way in which risks arise. At what moments? In which context? Then you automatically ask other questions about how to manage those risks."

Think of human enhancement, for example by improving the memory with nano-implants in the brain. This has ethical and social risks: what does it mean for a person's identity, for social relations?

This approach was well received by government and led to a cabinet point of view on nanotechnology and risk governance: that the risks of new technologies can be dealt with. What I like is to search for a line of approach that contributes to the discussion. Asking questions in a different way is typical of our interdisciplinary faculty. Students from the Cultures of Arts, Science and Technology (CAST) research

Masters learn to contribute in a different way to a research project than researchers who have had a monodisciplinary training."

He would like to say just one more thing: "Several times during this interview I was highly embarrassed listening to myself." The same modesty again: "As long as people don't get the impression that 'this Wiebe Bijker is very pleased with himself'."

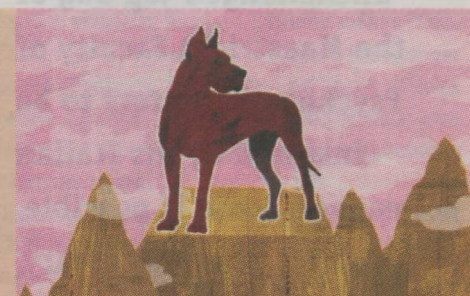
The top dogs at Arts and Social Sciences:

1. Wiebe Bijker
2. Marjolein van Asselt
3. Karin Bijsterveld and Maarten Vink

If there is one thing that cultural scientists do not like, it is lists. At no other faculty did the researchers object so much when *Observant* asked them the question: "Name five talented researchers within your faculty. Why do you think they are good?"

"I have a great problem with this question, because it is based on an assumption that I disagree with completely. It is that good research is the work of exceptional individuals. In reality it all depends on the co-operation between inspiring colleagues who are prepared and capable of putting extra time into consultation, discussion, comments and writing project applications together", a researcher writes. Another lets us know: "I never make lists, I don't like them. The university world is a little too quick to speak of 'top this' and 'top that'." A number of employees also mention the "heavy" teaching load "which prevents some talent from getting the opportunity to blossom". Nine researchers (some on principle, others because they had no time) therefore did not participate.

Twenty others (of a total of approximately ninety academic staff members), from trainee assistants, university lecturers, senior university lecturers to professors from various departments did tell us who their favourites were. It resulted in a highly diverse list ("I can only judge about my closest colleagues", several said), with approximately twenty names being mentioned between one and two times. A few, however, stood above the others. Wiebe Bijker, professor of Technology and Society Studies, did so with head and shoulders. He was listed eleven times. Professor of an endowed chair Marjolein van Asselt, from the same department, followed in second place with six 'votes'. Karin Bijsterveld (another professor of an endowed chair at Technology and Society Studies) and Maarten Vink (university lecturer at Political Sciences) were both mentioned five times and share third place. Jos Perry and Lies Wesseling (university lecturer and senior university lecturer at Literature and Arts, respectively) were each mentioned four times and are both in fourth place. The first young talent (sharing the place with four others) is in fifth place: Maaïke Lauwaert, PhD student at History.

"Theory for the sake of theory: that makes me sick"

From the arrival of construction toys in the nineteenth century, such as do-it-yourself kits for a steam engines or bridges, to *Star Wars Lego* sets and computer games in the year 2007. Young talent Maaïke Lauwaert (29) is a trainee assistant at the department of History at CMW and she is doing a historical PhD study on into the relation between technology and toys.

By the ever changing technology, the ways in which games are played change, Lauwaert argues. Players no longer limit their playing field to the game itself, but often search for new software or additional applications on the Internet.

A good example is the computer game *The Sims*, a virtual, modern version of a doll's house. The player decides what the house and its inhabitants will look like. The game is extremely popular because the creator asked users to help shape the game: everyone was able to upload their own designs of furniture, clothes, pets and cars on the Internet. These could then be downloaded by others free of charge.

"I do not just want to add a historical dimension to research into computer games, but also pass on a message. It seems as if players receive an endless number of options: they can download thousands of outfits for *The Sims* from the Internet. But essentially one's freedom is very limited: the game is only about one thing, which is consuming. You cannot choose to create an ecologically conscious family."

Why was she named as young talent? She publishes a lot and works hard, colleagues say. An additional bonus is her sense of humour, her eloquence and the fact that she gets angry about injustice in the world. In short, she is the ideal academic, a colleagues writes.

"I do indeed get angry about things: the consumption

culture, poverty, racism, Aids epidemics so large that we cannot comprehend. I feel it is crucial that a researcher is aware of this, and if possible, uses the research to improve the world. Developing a theory for the sake of developing a theory, makes me sick. That is useless."

Lauwaert uses the message (limitation of the freedom of choice) from her thesis to point out to her students the rise and disadvantages of the consumer society. "It makes me very unhappy that the present generation of students are being so shamelessly gobbled up by consumer brands. They know no better than that shopping is 'fun'. I grew up without ATM machines; I wore my sister's hand-me-downs. Try to consume only when necessary, I tell them. They look at me, like: 'Why is she getting so angry?'"

Why is her research going so fast? "I find the subject really interesting, I like doing it and I have a good supervisor. The last factor is of crucial importance. My supervisor, Jo Wachelder, thinks along with me and directs me in a positive, constructive manner when I lose track. He sees where I got stuck, without lumbering me with more questions and problems."

What helps too: "I always write a shorter article on every chapter, which I send to journals. I always get feedback, which is very helpful, because with that criticism I can rewrite my articles and my thesis. In addition I sometimes write journalistic reviews about art and cartoon strips. That is very rewarding: You write a piece and two weeks later it is published. A really welcome change, which gives me the energy to continue working on my thesis."

Lauwaert hopes to graduate in October. After that: "I would like to work abroad as a researcher. I would like to gain experience working in another culture, extend my network. Preferably in an Anglo-Saxon country, because of the language."

Maaïke Lauwaert

Colleagues vote professor Rainer Goebel best psychology researcher

A "soft" leader who commands

Deutsche Pünktlichkeit is wasted on him, as is the authoritarian style leadership that is customary in his country of birth. Professor Rainer Goebel, unchallenged top dog of the Maastricht Faculty of Psychology, prefers to be inspired by his Italian colleagues: loose if possible, strict when necessary, "begeistern" everywhere and at all times.

■ Text: Riki Janssen
■ Photo's: Philip Driessen

A pioneer in the field of the cognitive neurosciences, the fMRI professor *par excellence*, world-class ("and that is not exaggerated", a colleague writes), high rankings and grades in assessments of any kind (including four times the qualification 'excellent' in the latest national research audit), an excellent leader, a source of inspiration for students, and an amiable man.

"That is nice to hear", says Rainer Goebel (43) - in a Dutch that is riddled with German and English - when he hears the qualifications given by his fellow-psychologists. "One wouldn't say such things about oneself too easily, but these are good points." He describes himself as a "soft leader" who gives his researchers a lot of freedom. "It is a very subtle process", he tells us. "I am very enthusiastic, when I give a lecture it does not take long before the audience catches on, I *begeister* people. Something else that is very important: I have not grown tired of being on the shop floor: I do a great deal of research, write my own software. I know what everyone is working on, listen to the problems and offer solutions. 'What he says helps, he has good suggestions', is what people say. That is how you command respect."

He sets the example and the rest just happens, says the man who treats his colleagues like friends. "I want the team to feel like a family. For a new appointment, I look not just at the academic qualities, but also at someone's character. People have to like each other; they have to want to help each other and work together. We often eat together, go to the cinema, and celebrate PhD degrees elaborately." Only to continue with intensity: "You only get this kind of a reputation when you have good friends. I regard this first place as a success for the entire group. I am the signboard, but I cannot do it alone, there are so many good people with us."

No feigned modesty

Das Team may well be *der Star*, but Rainer Goebel - who would never brag about himself but does not suffer from feigned modesty either - realises all too well that it is often he who makes the difference between good and excellent. How can that be? "I am not just good methodologically, but also in subject-specific matters. This is a unique combination. I studied Computer Sciences and Psychology. Already at secondary school, I intuitively felt that methods were important in order to be able to make the next step in terms of content. I studied Einstein and Galileo, yes, I was a bit of a nerd, I didn't just go to the disco, I read quite a lot, was very interested in how neurons

worked, for example, and I created programmes on my Commodore 64. There was absolutely no pressure to do so; I had the freedom to investigate everything, that drive was just there. My parents have a farm, I am the first professor in the family." He laughs: "My nickname at school was *Zweistein*."

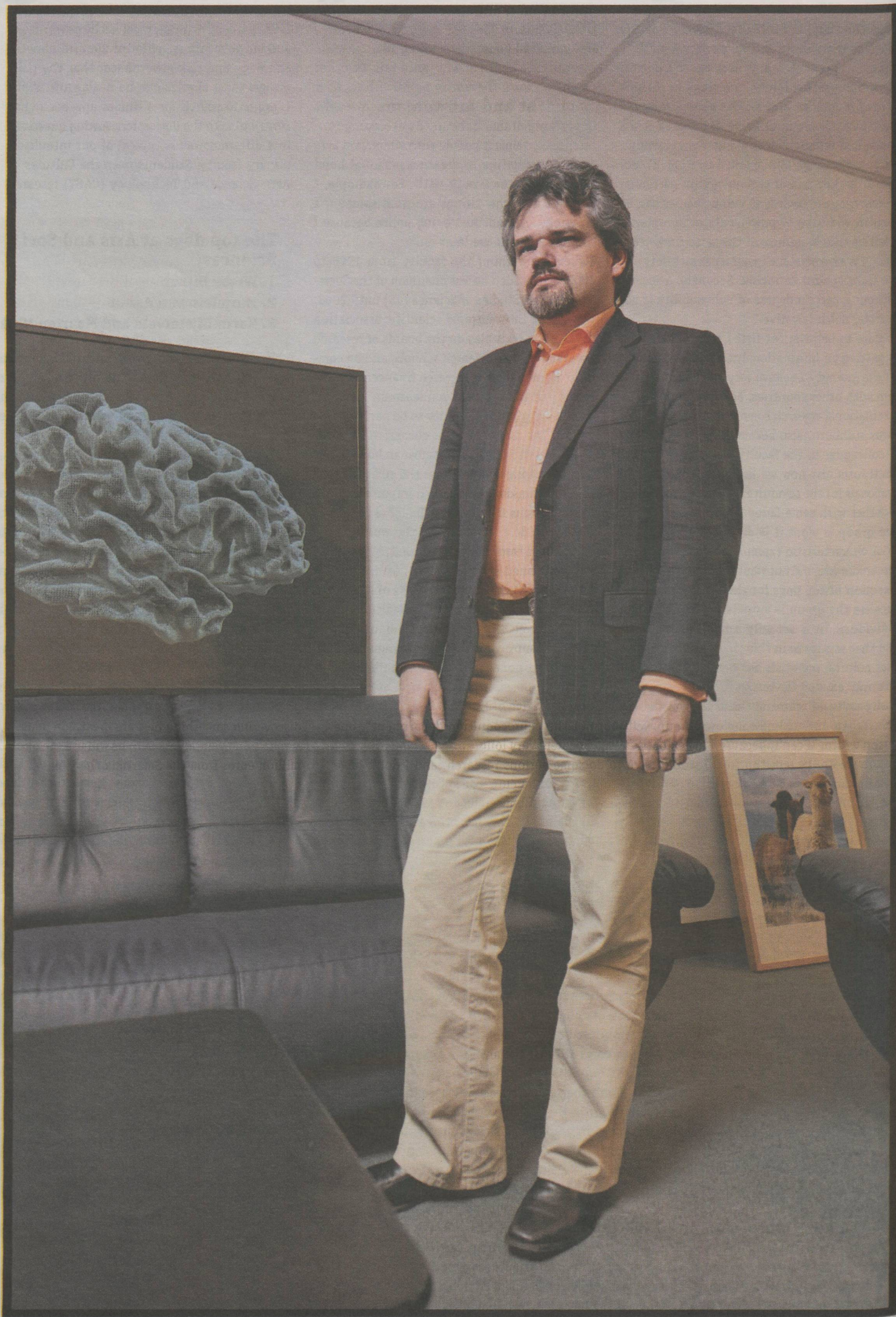
Only after reading Frederic Vester's *Denken, Lernen, Vergessen* - when he was eighteen and about to embark on the study of Astronomy - did he become fascinated by the way the brain works and so he switched to Psychology. "I was not interested in Sigmund Freud's psychology. I chose the hard side and wanted to look into the brain." As a student assistant in his second year,

he and a professor together created a course on 'learning to programme' for his fellow-students; later he wrote programmes for medical students to help them analyse their data. The combination of methodology and content also proved crucial in this case. "I needed to know how people learn and create a method for it." Soon he became disappointed with what he regarded as speculative cognitive psychology and so he sought refuge in cognitive neurosciences.

Wolf Singer

He considers his five years at the Max Planck Institut für Hirnforschung in Frankfurt am Main as decisive. There he met Wolf Singer, "a world-

famous neuroscientist" with a very relaxed, but authoritative style of leadership. Singer and his team taught the newly graduated Goebel that publishing is an art in itself. They insisted on a good writing style ("many of my articles were returned with all kinds of notes and marks"), making a conscious choice to publish in a certain journal ("this research suits that journal, as long as you don't want to put in all your data") and once the choice has been made for *Science*, *Neuroimage*, *Neuron* or *Nature*, don't be shocked by a rejection, but have the courage to continue until the story is finished. "I have developed a feeling for what would go where, call it the eye of a scientific journalist. That is what I am pass-

Rainer Goebel

drespect

ing on now."

Like at the Max Planck Institut, the research climate at the Faculty of Psychology in Maastricht is excellent, according to Goebel. "A great deal of individual support, a chance to grow, rewards for good teaching and research by the UM and research organisation NWO, a board with an open mind. Gerjo Kok (the former dean, ed.) anticipated that there was a future in fMRI. He invested in the scanner, not just for us, because he knew that others would benefit from it too, in time. Now we work together with the groups headed by Anita Jansen, Jelle Jolles and Arnoud Arntz." He therefore does not regret not having

taken Stanford or other universities up on their repeated offers, in 2000 but also later on. "What I have achieved here, at this small university, I could not have done better at Stanford."

Maastricht and Amsterdam

Then the inevitable question: will he stay in Maastricht? "Must I be honest?" Please. "It is all a little premature, but anyway. I came here in 2000; I could have ended up in many places and that is still the case. With Elia Formisano, Leo Blomert, Bernadette Jansma and the help of Ed Sprokkel, Huub Hamers and many others we have built everything here. I want to pluck the

fruits of that, but I also want to be at the top in five years' time. To do so, I will need technology and facilities that Maastricht cannot offer: more powerful scanners, research on monkeys. A monkey has almost the same functions as humans, except for speech. Today's brain imaging research in the fMRI-scan enables us to see what a group of a hundred thousand neurons does, but we do not know what a single neuron does. We could find out in monkeys, because we are able to collect detailed data using electrodes.

"I will be very honest: I have been asked to set up the new neuroimaging department for the KNAW institute for neuroscience in Amsterdam. I am negotiating with them at the moment, the seniors in my group know about this, just like the dean and the executive president. I would really like to see this new institute becoming a project for Amsterdam and Maastricht together. Then I would be half here and half there. We could bundle our expertise and our researchers, and students could work in Amsterdam using the latest technology. From a scientific point of view, such a mix would provide many opportunities, with a broader institute and even more top research. For me personally, it would be better too, because my wife and I feel very much at home in Maastricht, and I want to travel as little as possible."

More detailed

Whether it is Amsterdam or a combination of Amsterdam and Maastricht, Rainer Goebel wants to take a more detailed look at the brain over the next few years, at the level of "cortical columns". Explaining with enthusiasm: "That would be possible with a 7 Tesla scanner. The chances of discovering something new are great." In addition to fundamental research, he will use the one million euros from the Smartmix (he is participating in a larger project - called Braingain - coordinated by the Nijmegen University) together

with colleague Bettina Sorger in an attempt to make the basic knowledge of the way in which the brain works applicable for patients who suffer from depression, anxiety disorders or hallucinations. "We can teach them through neurofeedback - what happens where in my brain - to change certain brain activity. The Niels Birbaumer group from Tübingen, with whom we collaborate, has already tested this on people suffering from ALS, a disease characterised by progressive muscle weakness. This is the disease that the famous physicist Stephen Hawking suffers from. There comes a moment when speech is no longer possible because the tongue and facial muscles refuse to work. They are trapped in their own spirit, but this method opens up the way towards communication."

Goebel recently proved in healthy people that fMRI neurofeedback is easy to learn and works well. He placed them in the MRI scanner and showed them on a monitor the location and strength of their brain activity. Using this knowledge, they soon learned to activate areas independently. This provides enormous perspective for patients suffering from depression or anxiety disorders. "If we know that the anxiety is in a certain part of the brain, then we can teach patients with anxiety disorders to make that part less active. In that way we might be able to do something about some psychological disorders."

Then there is *another* area in which he absolutely wants to do further research: "How do areas of the brain work together, how do the neurons communicate with each other? What is the process of a simple neuron to a cognitive function such as speech, consciousness, and memory? By that time, I will have returned to the universe that I wanted to study until I was eighteen. Our brain consists of hundreds of billions of neurons, I am trying to understand how all those stars interact."

Psychology Top five:

1. Rainer Goebel
2. Anita Jansen
3. Harald Merckelbach
4. Reinout Wiers and Alex Sack
5. Anne Roefs

Undisputed top dog at the Faculty of Psychology, according to a sample of fifteen of the 124 professors, senior and other university lecturers and research assistants, is Rainer Goebel. He is the only one to end up in first place five times on the various lists, while his nearest competitors come no further than a single number one ranking.

A good second is Anita Jansen, listed no less than eight times, one of which was a first place. She is closely followed by dean Harald Merckelbach (mentioned six times, but not a single first place). Not too far behind are Reinout Wiers (five listings) and the younger researchers Alex Sack (five times) and Anne Roefs (four times). A total of 29 different names appeared in the various rankings. It may be a coincidence, but both the best senior researcher and the best junior researcher are members of the department of Neurocognition, while nobody in this department - Rainer Goebel was asked but failed to respond because he was too busy - submitted a top five.

Most people did not find the assignment of drawing up a top five of the best faculty researchers an easy one. "I know my own group well, but not the neurocognition department", one person wrote. "I can't, because I have not been working here very long", another one informed us. "For the ultimate top five, I would have to do some serious research, and I don't have the time for that at the moment. Therefore a top five off the cuff, based on impressions of roughly the last six months. In another six months, I would submit a different list, apart from

Best junior Alex Sack: "Das Team ist der Star"

He came, he saw and he published in Science. "Veni, vidi, science", is therefore a much-heard short motivation given by colleagues about Dr. Alex Sack (34) for putting him in the top five. His recipe is a lot of talent, the fortunate choice of a field of research that starts to 'boom' a little later, being surrounded by very good colleagues, having a great boss and a faculty board that is courageous enough to invest.

It was Rainer Goebel - the first and foremost expert in the world when it comes to experimental brain research, but also the external assessor of Sack's thesis - who brought him to Maastricht in 2003. "Maastricht University did not offer the most with regard to salary and contract terms. I could have taken a position in Frankfurt for five years and take part in the foundation of a Brain Imaging Centre. We didn't have an fMRI (Functional Magnetic Resonance Imaging) here, it was not clear whether there would be a TMS (Transcranial Magnetic Stimulation) laboratory and I did not speak the language. But I felt honoured that Rainer asked me. After a talk with him and Elia Formisano, I was convinced. I felt: this is going to be a really good group that will exceed everything. Here you have a faculty board that understands the needs of researchers." His feeling was not wrong. "From the very beginning, I was allowed to do what I wanted. I was also fortunate, I had not been here two months when the Veni application was ready and accepted. This finished on 31 March 2007, and one day later my Vidi started. The scanner arrived, the TMS lab did too, our group grew rapidly, but Rainer managed to preserve the good atmosphere and create a climate of co-operation. Our power lies in the group. And yes, this group is world-famous. When the group is good, then every one can shine."

Alex Sack, originally from Germany, had already shown his excellence. He graduated with honours in Psychology, three years later he passed his PhD with first class honours in Frankfurt and received the German prize for best disserta-

tion in natural sciences.

What is happening under our skulls? Which part of the brain is active when we imagine an apple? Does the same thing happen when we see a real apple? These are questions that come straight from Sack's heart. He was one of the first to combine the technologies of fMRI and TMS in order to find the answers. "fMRI shows which part of the brain is active during an 'activity': an emotion, talking, doing arithmetic. TMS actually does the opposite. It does not measure what happens objectively when someone speaks, but manipulates the section of the brain that is responsible for speech. It increases or decreases the activity in that part of the brain. We see what effect this manipulation has on speech." During his PhD research, he applied the two technologies separately, but "in Maastricht we are now capable of applying TMS in the scanner".

His first publication on the two technologies in the famous journal *Science* is now a fact. "We had test subjects imagine a clock which showed two o'clock and four o'clock. The left-hand side of the brain was active when the clock was imagined; the right-hand one came into action when the interval between two and four had to be estimated. Then we disabled the left side temporarily with TMS. What did it show? The right side took over the function of the left side. This insight, that one network can compensate for the failure of another network, has important implications for people with a real defect."

Sack is now working on setting up his own research group with his Vidi subsidy and hopes to be able to apply his method on patients in the near future. He also wants to make the combination of technologies usable for experts from various areas of science.

Nevertheless, he does not seem insensitive to offers from Europe. "At the moment I am university lecturer. Leaving often means a career jump." As long as he can continue to grow and the faculty continues to invest in good research, yes, he will remain in Maastricht for now.

Alex Sack

Law top dog: professor Jan Smits

"I don't like people who know

Jan Smits

Professor Jan Smits finds himself at the solitary top of the list. For this 'man of discussions', no subject is taboo. "You must be able to dispute all rules, that is the only way to find out what the law really means."

■ Text: Wendy Degens

■ Photo's: Philip Driessen

As strange as it might seem, there is such a thing as dwarf throwing. It is a sport that consist of tossing small people. Frenchman Manuel Wackenheim, who measures 1.14 m, used to earn his living this way – not by throwing, but by being thrown. Into nets in pubs. It had taken him a long time to find this job; anything else was out of the question. Eventually the mayor prohibited it, says professor of European private law Jan Smits (39). "He felt that dwarf throwing was disrespectful to human dignity. The French government and the UN Human Rights Commission agreed with the mayor. At the same time,

Wackenheim actually felt that his dignity was being violated by those who imposed this ban – he had lost his job, which he had chosen while in full possession of his faculties." A difficult discussion, Smits points out. "How far should a government go to protect the human right to dignity? What does human dignity mean?" The example illustrates how a simple labour contract between two private parties – an employer and an employee – eventually affects other areas of law: international law and public law, which rules the relations between government and individual citizens. Smits feels that this

interaction should also be reflected in research. "At the moment, every department has its own research programme, while the really exciting things happen at the interfaces of these disciplines." It is this broad view that got him to the top of the top dog list.

Other arguments that make him the undisputed number one: an original mind, active in faculty research policies, an international authority, writer of a large number of publications, and inspiring. Smits listens with a smile. "Of course it is nice to hear this, certainly from my colleagues, but we should put it into perspective.

The faculty has so many great young researchers. To me they are the pick of the bunch." In his own list, he therefore only put names of young talent. He would never ever call himself the number one.

Utopia

After he graduated from Leiden University, more than fifteen years ago, Smits became a trainee research assistant at the same institute. Having completed his thesis, he ended up in Maastricht in 1996, after some wandering about. Three years later, he became professor of European Private Law. For the past few years he has focussed on the unification of private law in Europe. "Do we want a single private law system for all countries? If so, how could this be achieved? Europe has 27 Member States with 27 different legal systems. In Belgium, for example, the law of contract is different from the Netherlands. If you buy a car there and you sign the contract, then the car is yours from the moment you sign for it. In the Netherlands, something is not yours until you actually have it in your possession. This is complicated and bad for business, as those say who argue in favour of abolishing this diversity. I am quite sceptical about this. Not that I am against unification, but I am against the way in which it might be introduced – from the top down. I am an advocate of the bottom-up approach. We call this the competition between legal systems. By comparing them and experimenting with them, one may come out as the best one. But this is not absolutely necessary." He gives the example of consumer protection. "In the Netherlands, consumers are protected to a great extent. In Hungary protection is less. This is fine if it works well for both countries. There will always be differences. People who believe in a single European civil law code believe in a utopia."

Death penalty

Doubt and debate. These are mentioned several times this morning. "I keep insisting on this. University jurists must be prepared to call everything into question. This doesn't happen enough. Many colleagues spend their time dealing with national law, what a legislator or a judge has said – it is, I must say, a tradition in the Netherlands that legal researchers look at what happens in practice and are more inclined to wonder how the law is rather than how the law should be; that's what they were taught. For me, what a legislator or a judge says, is never the final result but the starting point of a debate. Take human rights, for example. It is really good to have them, no doubt, but as a researcher you must want to think about the question whether human rights should always be enforced, also in the case of other interests such as fighting terrorism. Many jurists would have a fit and scream that it cannot be the subject of debate. That is the end of research. Everything must open to discussion."

An international outlook is an advantage; it is one of the characteristics of a good researcher, he reckons. "Legal issues that are worth studying are not just happening in the Netherlands but everywhere. Take the death sentence, for example. This is a non-issue in Europe, but does this mean that the discussion is closed forever? I don't think it is. Look beyond the borders, at the pros and cons of the system in American states." A few days later, when we ask him if he doesn't feel it is too risky to rake up the death penalty discussion in the Netherlands – sounds rather like right-wing politics – he is quiet for a moment. "Well, it depends on how you put it. Maybe it is not such a good example after all. What I actually want to say is that you can have a debate on its purpose. This discussion is an ongoing one in the US. Only recently, profes-

Things for sure"

sor Sunstein from Chicago presented empirical evidence that the death penalty served as a deterrent: he calculated that with every death penalty issued, eighteen murders were prevented. Others contest such figures and in the end such numerical data must also be weighed against moral arguments. One usually ends up concluding that the death penalty is totally wrong, but it is good to keep weighing up the arguments and search for new arguments. Only then can you explain why the penalty should not exist." Another example, closer to his own field, is the agreement on surrogate motherhood. "Commercial surrogacy is prohibited and there are good arguments for it being so. But what about the surrogate mother who is not doing it for the money? Can she be forced to surrender the child? We usually say she cannot, but what are the underlying arguments?" Smits doesn't like people who know things for certain. "I recently held a talk at a university in Louisiana and actually said that I didn't have an answer to the question they put before me. Americans are then dumbfounded, but in the discussion I was supported by the Belgian legal anthropologist Jacques Vanderlinden, who said that doubt was the only correct scientific attitude."

Passion

Being prepared to call everything into question and having an international outlook. He already referred to these as indispensable characteristics of a top researcher. What else?

"Hard work, creativity, wanting to develop in various directions, seeking the intersections between different disciplines, such as Law and Economics or Law and Psychology, and being able to write well."

Writing is Smits' great passion. "Not a day without a line. I need paper. I cannot just randomly think things up. Only when I write something down, can I continue. Then it will be a productive piece." Those who visit his personal site, will see a long list of publications: about 25 books, over eighty articles in journals, and another fifty contributions to books – some in English, others in Dutch.

When Smits is not at a faculty board meeting, giving a lecture to students, or typing at his computer, chances are that he is somewhere else in the country sitting at a table with colleagues from sister faculties. The VSNU committee on *performance indicators and ranking*, of which he is the chairman, discusses the quality of legal research. How to assess it? Law, Economics and Psychology all fish in the same pond of research funding organisation NWO. But considering the fact that the latter two have performance indicators and rankings in specialist journals, they are able to indicate what good research is more easily, as a result of which they acquire funding more quickly. "We want to increase our chances in assessments", says Smits. The report is almost finished. "I am in favour of indicators, but on the other hand – and I think that is more important – I would recommend to use them with moderation. We should not focus on external factors too much, such as acquiring funds or the number of publications. I agree that this sounds rather paradoxical."

Smits is happy in Maastricht, in his office, looking out over the blossoming inner garden of the 'Oud Gouvernement', but to say that he will never leave the UM, would be too much. "I would be mad to reject an offer to set up a small-scale research institute in the field of internationalisation and Law, with for example five or so permanent PhD students and with a great international reputation, certainly if I then still had enough time to write about other subjects."

Law top five:

1. Jan Smits
2. Philipp Kiiver
3. Stefaan Van den Bogaert and Michael Faure
4. Ellen Vos, Peter Van den Bossche and Ton Hartlief
5. André Klip, David Roef, Theo van Boven, Hans Crombag and Peter van Koppen

A survey among thirty jurists, approximately one fifth of the Faculty of Law's academic staff, yielded a long list of names. But Jan Smits stood head and shoulders above the rest. His colleagues declared him the top dog at the Faculty of Law. He was mentioned twelve times. In second place was university lecturer Philipp Kiiver – with a score of eight. After that, jurists from various departments share places.

Producing a list is more difficult than one might think. "A difficult question", one

respondent writes. His colleague: "That is not so simple." But in the end, they all participated. Well, almost everyone. There is the odd one who declined. "I won't mention any names from my department because that would be preaching to be converted. I know too little of other colleagues' work. As I prefer not to short-change anyone, I will pass on this." Then there are the explanations. Whereas one needs only a few words, another takes all the time in the world and sends a full description of the research concerned, with

a personal opinion that is easily as long. It is always about the originality of the research, the number of publications or international reputation.

The only remarkable thing is the small number of women mentioned by the jurists. The first one can be found in fourth place: Ellen Vos, professor of European Law (mentioned five times). "I have just realised that the names I have written down are all men... what about emancipation in science?" one of them rightfully remarks.

Best junior at Law: Philipp Kiiver

"You have to have the courage to say it's finished"

Philipp Kiiver

Kiiver and speed: these words are almost synonyms. The Russian-born German speaks fast, thinks fast, writes fast, and learned the Dutch language fast. This university lecturer "will go far", one of his colleagues reckons.

Five years ago, the then 22-year-old law student Philipp Kiiver said in *Observant*: "To become a successful jurist, it is more useful to first spend some time working in a law firm, and then to switch to an EU institute. Sounds ambitious? Well, yes. If the chances present themselves, then I take them."

It is now May 2007 and Kiiver is still at the Maastricht Faculty of Law. What has happened? He roars when he hears the quote. "I was about to graduate and I was chosen as best committee representative during the European Law Moot Court finals in Luxembourg. The prize was a traineeship in a reputable law firm. Of course I could

have taken it, but Aalt Willem Heringa – I was his student assistant – offered me a PhD place. I haven't regretted it for a second." Now he is a university lecturer of European and Comparative Constitutional Law. Kiiver is a man who loves his subject: "I do love it. People can see it in my publications and they feel it when I give a lecture. It is contagious."

He completed his thesis in two years – since then, a commercial edition has been published. His secret: "You have to have the courage to say that the text is finished. There comes a moment when you have to be satisfied. Only when you have acquired this self-confidence can you submit the piece to your supervisor. And then it starts: the critical remarks, the adaptations, the scientific debate." He has just been nominated as one of the three candidates for the best dissertation prize by the Dutch association for civil rights practitioners. "They assess the piece on quality and in doing so indicate that they see me as one of the best young researchers in the Netherlands in the field of civil rights. I am more proud of that than about how fast I work."

In the dissertation concerned, Kiiver looked critically at the democratic level of the European Union and especially the role of national parliaments. The key question is whether parliaments should play a greater role in the EU. Kiiver is rather sceptical about a wholehearted 'yes'. "National parliaments should pay more attention to Europe, but we should be careful that it does not become a farce. If the Upper and Lower Chambers are allowed to take more decisions on Europe, this does not necessarily mean that there is also more democracy. What I am happy with, is the fact that there is more of a counterbalance for Brussels. But this need not just come from national parliaments. Auditor's offices, the ombudsman or the judiciary can also play an important role here."

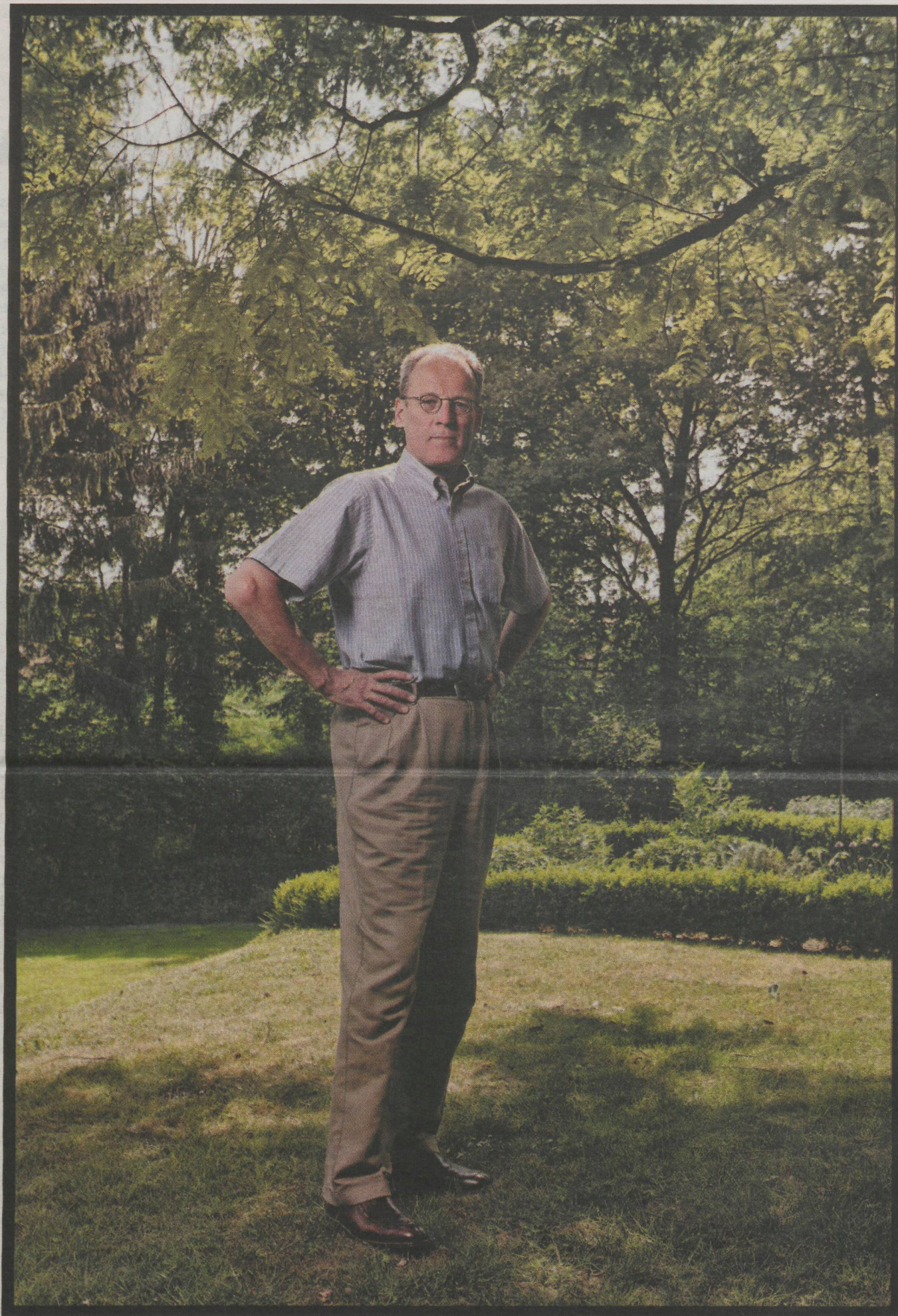
The thesis is "kind of past tense" for Kiiver, but in his present research he is still building on the same subject. "It remains topical."

On his desk is a huge pile of papers with the text: comparative constitutional law. "Together with Aalt Willem, I have written a handbook to be used in education. For years it has been a problem trying to find decent books. The one is too extensive, the other too basic. That is why we wrote one ourselves."

Love of the subject and love of the university: "Maastricht University is a great institute. The faculty is easy-going, I feel at ease here." He does not think about leaving the UM. Laughing: "If I were to be somewhere else, I could dream of Maastricht every day. But as it is, I am already here. Leaving, no way, not if I keep getting opportunities here. I would like to be more involved in supervising trainee assistants or participate in the curriculum committees, like I do at the moment for the English-language European Law School." Maastricht: "I have lived in many cities, but I have never felt as much at home as I do here."

Economic top dogs: colleagues vote prof. John Hagedoorn best researcher

"You can fight about women, footb

John Hagedoorn

He grew up in a neighbourhood in The Hague that was inhabited by labourers and the lower middle classes, he worked as a builder and a postman, but nevertheless became one of the most prominent economists in the country. His colleagues in Maastricht nominated prof.

John Hagedoorn (1950) as best researcher at the faculty.

■ **Text:** Maurice Timmermans

■ **Photo's:** Philip Driessen

It was in the nineteen-eighties, during a conference in Paris, that John Hagedoorn caused quite a stir amongst the audience. In his presentation, he made some comments on what was then an authoritative theory by an American economist. He thought that the theory did not do justice to reality, because an important aspect was missing. To his bewilderment, the listeners

started to grumble, to shout even. There had to be something wrong with Hagedoorn's data. Lots of angry, caustic reactions.

"I did not understand at all. As far as I am concerned, you can fight about women, football or politics, but not about science. Science is something to have different opinions on. There is very little that I take serious, I like to put

almost everything into perspective, including myself, but never my work. When I am working on a research project, I get caught up in a strange kind of tedium. Not that I find the results so important, because it will do little for mankind, I am not developing cures for dreadful diseases. But I do find my work interesting and I am devoted to it. I owe it to my colleagues."

In his villa in Klimmen, Hagedoorn is sitting with his legs crossed on the sofa looking out over the luxuriant, sunny garden. His wife, Floor van Boheemen, who works for the Career Services department of Student Services, listens with interest, fills the cups and offers Bastogne biscuits. He has promised her not to tell any "whiney" stories, he says with a smile. So far, he has kept his promise but halfway through the discussion he lets himself go. After his wife has given him the go-ahead.

He sips from his apple juice and says that he is surprised that his colleagues in Maastricht had put him forward as the best researcher of the faculty. He would not have been surprised with a place in the top five, but first? He himself thinks prof. Franz Palm, who works on complicated theoretic questions, a lot more competent.

Hagedoorn focuses on simpler empirical matters: mergers and alliances between high-tech companies. What inspires pharmaceutical or bio-technological companies to merge or to create networks? What does it cost them and what do they get in return? Which company ends up being the spider in such a web, weaving a network of contacts and thus acquiring more information than the others?

These are questions to which he has apparently given convincing answers: according to the journal *Economisch Statistische Berichten* (ESB), he has been in the higher regions of the 'Economists Top 30' - a ranking of most frequently quoted colleagues in his field in the Netherlands - for years.

Hype

The seeds of his success were sown in the eighties. Hagedoorn was one of the first to predict the trend of companies merging or working together, because of the increasing cost of research, advancing technology and the progressing internationalisation. At the time, this phenomenon was referred to as a hype. "It is hard to imagine now, but the prevailing idea at the time was that companies were not at all inclined to work together. They would be mad to share their profits and knowledge with competitors."

Even civil servants from Economic Affairs did not believe it and refused to provide funds for this kind of research. "I admit that civil servants are not known for their ability to look into the future. But even the editor of a journal, years later, said: 'We will print your article, but I am telling you that it will be forgotten in five years' time.'"

Hagedoorn was not discouraged and set up a database, an international overview of who worked with whom. In the meantime, more and more companies were joining forces and the database turned into a treasure trove of data, he says, which he has used as a basis for many publications. One was his general article from 1993, to which economists still refer. "The article showed how important alliances were and emphasised the advance of short-term working relations that had replaced the long-term joint ventures. The database, which is still up to date, is the only one of its kind in the world."

Vexation

Hagedoorn was not exactly born in an academic environment. He grew up in an area in The Hague that was inhabited by labourers and the lower middle classes. His father was an electrician, his mother a farmer's daughter. He completed lower secondary school, was told to go and work when he was sixteen and had one job after another. "You name it, I have done it: construction work, at a marital agency, at the bicycle insurance department for an insurance com-

Football, politics, not about science"

pany, as a psychologist's assistant, postman. Until I went to Amsterdam on a day off, when I was eighteen, and I saw young people on the steps of the university library reading books. I thought to myself: I can do that too."

Shortly afterwards, he registered for evening grammar school, then studied philosophy and sociology in Leiden ("no money to be made in that"), and switched to economics. Even before he graduated, TNO offered him a job as a researcher. Ten years later, he came to Maastricht University at the invitation of Luc Soete, director of the Maastricht research school Merit. He got his PhD on a TNO project and sent his first academic article to the publisher of a journal, at the age of 41.

He does not want to play the psychologist, but his personal ambition is much greater than that of the faculty. Mediocrity is the standard, he says, which is the reason for his long-standing vexation about the faculty's research climate. "I have brought it to the attention time and again, and they probably think now: 'Here he goes again'."

The moaning has started.

The Maastricht Faculty of Economics suffers from provincialism, says Hagedoorn. "Or as a member of the last KNAW auditing committee expressed it: *splendid isolation*. We only have eyes for our own situation and do not look around enough, to see how other faculties are doing. And yes, we do better than we did ten years ago, we pour more money into (PhD) research and realise that good research provides status. But similar faculties, such as Rotterdam and Tilburg, evidently do even better. It varies per field, but all rankings show that the gap is getting bigger.

"I am only talking about the Netherlands, right, the first-division amateurs. Let us not compare ourselves with the American major league. So many good people work there; quality is incredibly high. I was in Berkeley and Stanford for a while. The gap between those and Dutch institutes is unbridgeable." Last year, in a letter to *Observant*, in which Hagedoorn entered a discussion about 'Berkeley on the Maas', he calculated that Berkeley itself had already produced 27 Nobel Prize Winners.

What distinguishes a good faculty from an adequate faculty is the number of (international) researchers that others talk about, he says. "We need to bring in more of those, like Rotterdam and Tilburg have done. That is very difficult and it costs a lot of money, but at the same time, it raises the status of the faculty, which in turn attracts students and trainee assistants. We also need to implement a tougher personnel policy. After all, some are good researchers, while others are good teachers. If one fails to use one's research time effectively, has no good results to show for it, one should be brought to account. Everyone in the faculty knows who it is, there is plenty of gossip."

What the rest of his career will look like, he does not know. Colleagues abroad sometimes ask him why he is still in Maastricht. "My research group is doing very well, even on a European level. It can always be better, but I cannot complain. In the past, my wife and I contemplated moving to America, but I don't know if we would have wanted to live there permanently", he says looking at his wife.

"John has a love-hate relationship with America."

Hagedoorn: "When I am in the Netherlands, I want to go to the US and vice versa. We loved the year we lived in California, I admit, but other than that there are few places where I would want to live. From Klimmen, I cycle to work on my racing bike. Where can you still do that?"

Top dogs at economics

1. John Hagedoorn
2. Ko de Ruyter
3. Franz Palm
4. Jean-Jacques Herings
5. Piet Eichholtz

All five are professors and all are men. Nevertheless one in four researchers at Economics – measured in FTEs – and almost one in three PhD students are female. Anyway, the survey across all departments has shown that researcher John Hagedoorn enjoys the greatest esteem among his colleagues. So much so that it hardly needs explaining. "Goes without saying", one wrote. "Has been at the top for years now", another claimed. "Category 'old hand', is quoted quite a lot, big name in the field of strategic alliances", says yet another.

At the same time, it is not *lonely at the top* for Hagedoorn. The differences with the other nominees were minor. In second place is Ko de Ruyter, who was referred to as "a big name in the field of service

marketing" and as a "gifted trainee assistant supervisor". Respondents emphasised that De Ruyter has won the faculty research prize twice. Former dean Franz Palm, professor of Econometrics, also has great prestige among his colleagues. Qualifications include: "Could work for a top American university without any problem." Or: "Publishes regularly, does not get distracted by heavy managerial duties."

Relatively few 'young dogs' were mentioned. Most of the praise went to Ronald Peeters, followed closely by Franz Dietrich. Both carry out research in the field of game theory. The women who were mentioned most were professor Mary Waller (organisation and strategy) and senior lecturer Bettina Klaus (quantitative economics).

Best junior at the Faculty of Economics: Ronald Peeters

"Not afraid of the big issues"

Ronald Peeters

Stubborn, ambitious, and blessed with a degree of courage. Ronald Peeters (32) does not like the beaten track. When he was still a trainee assistant, he developed a new game theory-based method for the analysis of conflict situations between competing companies. After its publication in the influential *Journal of Economic Theory*, things went fast: in 2003, he received a Veni subsidy from NWO,

a year later he was awarded the SNS Bank Prize, and last year he won the faculty prize for junior researchers.

"If you deliver something good once and force a small breakthrough, you can benefit from it for a long time. Although you have to be careful too. The academic community is pretty conservative. If you are out of step too much, all journal editors will refuse your articles."

Peeters, who was born and bred in the Brabant village of Beers, does not see himself as a cracker, but does feel that he is part of the top. At the same time, he admits that he does not excel in anything but that he achieves "more than adequate" in all fields, whether it is theoretical power, creativity or writing. In addition, he thinks that he shows courage – not afraid to take on the big issues – and he is convinced of his own capabilities. "You have to be. If you come across as hesitant, you won't get a cent. I see it as a game, a form of healthy competition: even when chances are slim, I still want to win."

This fits in with his field of research: game theory. A field that focuses on the strategic interactions between individuals or companies who all work towards the same aim. One of the topics that Peeters deals with, is public tenders, where several companies compete for government projects. How do the players behave, what cost prices do they offer? When it comes to huge projects, such as the Schiphol tunnel or the Betuwe railway line, it turns out that companies submit offers that are below their cost price. This is a strategic choice: as soon as one of them wins the project and has made the accompanying investments (in advanced materials), chances are that the company will also be given another similar project. After all, it now has a competitive edge: the company concerned is able to offer low prices because of previous investments. "You see that some companies submit such low offers that they run the risk of going bankrupt."

Peeters' future is in Maastricht for the time being. The faculty is one of the best in the European top when it comes to economic theory, he says. "We have a lot of young people, who are prepared to go all out, who publish a lot and are prepared to work together with others."

Peeters is ambitious, he says, but he will not lose himself in dreams. For the moment, he wants to secure research grants and become a senior lecturer. And a professor? Certainly, at some stage, but he is not ready for that yet. He does not duck his responsibilities – he has just become a father – but he would find it difficult to keep an entire research group running, to carry out assessment interviews and to confront colleagues with difficult and tough decisions.

The top dog at FHML Medicine: prof. Yigal Pinto

"You must be given the space to

An athletic figure, a friendly face, a relaxed attitude and no airs. No matter how remarkable especially the last characteristic is in his profession, none of these are the reasons why the cardiologist Yigal Pinto (41) was listed most often as top researcher by his colleagues at (what used to be) Medicine. A few quotes: "Is not led by the mainstream; works on an international breakthrough; can look beyond borders, is not an island". Pinto is the leader of one of the three themes at research school Carim and a member of management team.

■ Text: Wammes Bos
■ Photo's: Philip Driessen

- You sounded surprised on the phone, to have been chosen as 'top dog'.

"Yes, I was surprised. Not that I suffer from false modesty, because I feel that I am appreciated, and I also think that I am a good researcher, but not that good. Someone like Ronald Plasterk, who has just become Minister of Education, I think he is really very good; of what he is capable of achieving, I wouldn't even manage 5 per cent. Still this is nice. I know this was not a thorough *peer review* and that the result is fairly arbitrary, but I take it as a serious compliment."

- One of the respondents wrote: Pinto has brilliant ideas, but you always have to wait and see if they will come to something; it could turn out to be nothing, or it could be Nobel Prize material.

He looks unbelieving, laughs shyly, then says: "That is of course the characteristic of nice, good research: the idea of 'nothing or the Nobel Prize', not knowing what will come out. If you do an experiment and you already know the result, then it is not exciting. But if you think: it would be really nice if it were this way or that, that is something different. In research, you always have the choice between safe and risky. In Carim, we have discussions about that, for example how risky the trainee assistant's projects should be. Look, you could record the shoe sizes, hair colours, lengths and weights of all the citizens of Maastricht and do something with that; something will always come out; not any less valuable, mind you, but it is less risky. For me, research is fun when it is exciting."

His subject is the failing heart muscle. Needless to say, he tries to steer clear of the well-beaten track. Instead of "putting all the patients in a row and looking at what they have in common", he chooses the "biology behind it. This means isolating cells, making mouse models, looking if you can find a crucial molecule that could serve as an indicator for threatening heart failure." The success of this approach recently transformed itself in the foundation (initiated from Carim) of a new business, in the building of UM Holding, which will develop these so-called 'biomarkers' and market them commercially.

Yigal Pinto

Pinto thinks that this is better than running applications from the institute's own lab. The lab is where one should focus on fundamental research, he says.

"This is the core business of our group, experimental and molecular cardiology; I spend about 70 per cent of my research time on that. The rest is spent on clinical applications. One of the reasons that I accepted the offer six years ago, when Carim asked me to move from Groningen to Maastricht, was that their research policy really appealed to me. They were looking for cardiologists who did research; you were given the freedom to work. Doctors who collaborate with biologists and biochemists, that is very productive. I find the combination of research and patient care the best there is. You do have to manage your time well, which is also why I was surprised to be mentioned as 'top dog': you can never be good in either of the two, or so I always thought. Still, I would never like to just do research, because working with patients is nice, and you get to deal with interns, young doctors that you train. I would not want to miss that atmosphere."

- Was studying Medicine a vocation, to save people?

"No. My parents did feel that I should become a doctor, you know the drill, in a Jewish family you either become a doctor or a lawyer, and I had even been allocated a place at university, but out of some kind of juvenile revolt, I decided to do English, in order to become a journalist. After a year, I had an interesting discussion with a student of Medicine and that was when the coin finally dropped and I switched. I still enjoy writing. It's important, especially in science. You have to be creative, original, but you must also be able to put your brilliant thoughts on paper. I took a course on scientific writing, and later also taught it; but I always say that it is actually a course in scientific thinking. Writing well is thinking well, because someone who does not think clearly, cannot put thoughts clearly into words. A researcher must be able to explain why what he has found is new and special and important. Recently there was an article in our field by an American research group, who had found something important that we were also searching for

- we had already thought that we had found it first - but it was so clumsily written that it had not been noticed."

- So you pointed that out to them.

"Ha ha, no of course not, they are also our competitors, and it not like it concerns a new medicine or anything, because then we would have said something. But it shows the importance of it: who is capable of recognising something new and being the first to present it clearly? There was a Nobel Prize winner of Medicine who was celebrated not because of his own original research, but because he could deduct from others' experiments exactly what the long-sought-after molecule had to be. He was the first to see it, wrote it down eloquently and - rightly so - won the Nobel Prize. Science is about ideas, not the experiments. Interpreting is a researcher's added value. That is why you must be given space to think, to do silly things. Only then is innovation and progress possible."

- The present policy on science is different, it wants to control and plan.

"You cannot plan innovation, an actual leap

to do silly things"

forward, or that leap would have already been made. What you can do is give brilliant people the space to work. The committees at NWO and other organisations, who have to assess all those projects, cannot really predict success. Will something be worth a *Nature* publication? There are numerous examples where nobody realised and a stubborn researcher continued on anyway, proving himself right. The really disastrous ideas are being eliminated though. Instead of assessing ideas, it would be better to assess people, because they have a past. You cannot expect too much from a football hooli-

gan, but from someone who has already proved themselves in research, you can. Then I would say: leave all those project proposals for what they are, give someone who has obtained his PhD money for three or five years and see what comes out. And then you continue with the good ones. A kind of retrospect control."

- Does your Jewish background actually influence your work?

"I was raised in the traditional way. At home we celebrated all Jewish holidays, and we still do so. I also adhere to some of the regulations on food. I married a Jewish woman; it was not

planned that way, but someone with the same background makes a relationship easier, I have found. On the other hand, a Jewish upbringing means a lot of debates, challenges, asking questions, and you have that in science too. Take Yom Kippur, the most important Jewish celebration, you are not allowed to do anything at all, no work, no spending money, you're barely allowed to breathe. Jews then ask questions: are you allowed to eat an egg that was laid that day? After all, the chicken did not know anything. Are you allowed to walk? And what is walking, how fast can you walk and how far?

The answer that was formulated, was that you should walk slow enough that the dust does not blow onto your shoes. There is always discussion, fantastic."

- And in your work as a doctor?

Firmly: "Active euthanasia: no way! Of course I get asked: 'Doctor, granddad has no life left, can't you do something?' No, that goes against all I believe in, life is the highest in Jewish religion. Not that I judge people who are in favour. It is not murder. The man who shot Pim Fortuyn, I don't get that, doctors who are party to euthanasia, I get that. But me myself, never."

Top dogs at medicine

1. Yigal Pinto
2. André Knottnerus
3. Maurits Allesie, Mat Daemen
4. Wim Buurman
5. Brad Wouters, Coen Stehouwer, Onno van Schayck

Of course, to some extent it is just mere guesswork, and of course it is arbitrary. A 'top dog' - the best researcher according to his or her colleagues - is always a subjective choice and at the Faculty of Health, Medicine and Life Sciences making such a choice is even more difficult. If only for the fact that the FHML was only recently created, as a result of a merger. It is for this reason that we have maintained the original faculty set-up for this series: this time Medicine, the next time Health Sciences. But Medicine is so big, has so many different groups and institutes that most of the respondents in this survey could hardly evaluate their own field. One of them therefore claimed that the effect would be merely a reflection of the number of respondents from a certain field. This is true, and that is why it is good that the winner, Yigal Pinto, received support from various departments. Because in the end, the members of the medical profession were indeed inclined to mention in particular colleagues from their own circle. As a

result, the question which researchers they regarded to be of national or international fame, yielded approximately 70 names; most of them were mentioned only once.

There were also people who refused to take part. "It is much more important whether people are prepared to work together, than whether or not they are top dogs", someone wrote. Another who did submit a list, added a note saying that "in Medicine, for many years, the perspective of the individual researcher has clearly had a less prominent place". The first respondent, who refused, proved slightly ambivalent later by wishing us good luck: "What I appreciate is the fact that you are not looking at official criteria."

So who are the people that came in after Pinto? Professor of General Practice, André Knottnerus, also chairman of the Health Council, has a "very broad impact on primary care research". Physiologist Maurits Allesie is KNAW professor and carries out "world class research, a brilliantly consistent line"; "éminence grise of international cardiac arrhythmia research". Sharing the same place is pathologist and director of Carim Mat Daemen, "one of the world leaders in the field of arteriosclerosis".

Then there is immunologist Wim Buurman, called "the real top dog" by one of the respondents. Fifth place is shared by three researchers, Maastricht head Brad Wouters, head of internal medicine Coen Stehouwer, and scientific co-director of research institute Caphri, Onno van Schayck. It is worth mentioning that the move of the Dmkep department to the Faculty of Psychology has turned out slightly disastrous for experimental psychologist Johan Vlaeyen. We included him in the top dog edition on Psychology, but his name was still frequently mentioned at Medicine, unfortunately *hors concours*.

Esther Lutgens A PhD before she graduated

"Young talent, passionate researcher, splendid original publications. She is really going to make it." The reputation of the highest scoring 'young talent' at Medicine, Esther Lutgens (31), could have been worse.

"During my first year of Medicine, in 1995, I immediately started as a student assistant. At pathology, doing simple lab techniques. I came from the Catholic grammar school Rolduc, where the days were filled with all kinds of things, Greek, Latin, drama. I thought university boring, and I did not have enough to do. In my second year, when I studied arteriosclerosis in mice, it went so well that Mat Daemen - then still a member of staff, but now director of Carim - asked: 'Why don't you do a PhD on this subject?' If he hadn't suggested it at the time, maybe the booklet would never have come about. Yes, 'that booklet' is what I call my dissertation.

"I was still doing my internship at ophthalmology when I completed my dissertation, and I had not yet graduated. I had to ask for time off for the official ceremony, but that was not possible because 'you cannot have time off for a PhD ceremony.' I said: 'But it is my own!' I had to show them the booklet before they believed me.

"I am still at pathology, having done two years of the course, but I have stopped temporarily in order to be able to do more research. Pathologists look at pieces of tissue, they are more a kind of research physicians, behind the microscope, we don't visit patients. I do like having contact with patients but I lack the patience when an eighty-year-old comes in and takes ages to explain what is troubling him or her.

"Research fascinates me, you are doing something that nobody else has done, you have to come up with new ideas. You have to when you write project applications. As a matter of fact, I had to learn how to write, it took me a year to write my first article, now it takes me a week. You learn where you can go wrong: too much depth and detail and discussing other publications.

"It is no fun when a text is returned by a journal with the advice to do more experiments, or to use a differ-

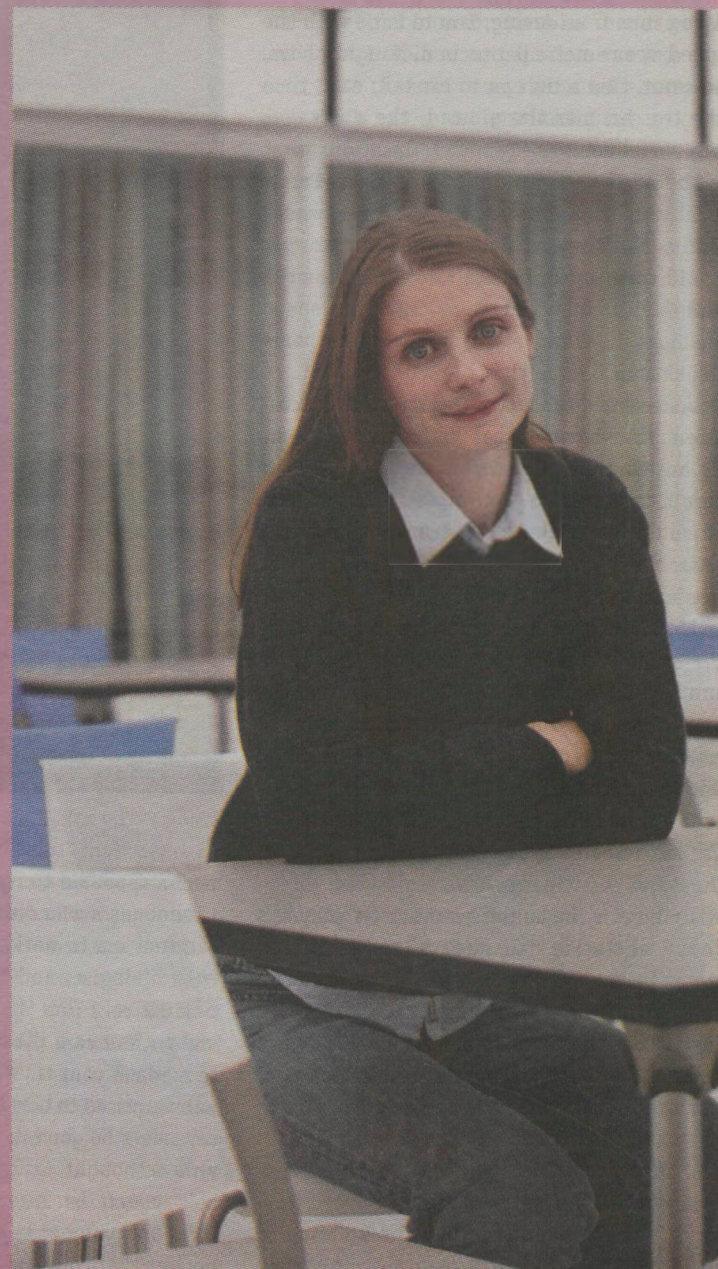
ent technique. Then I think, darn, it is clear, isn't it? But later you see that your article has benefited from the changes.

"My main subject is arteriosclerosis, I focus on controlling the plaque that develops on the inner walls of blood vessels. This may eventually tear, causing clotting and may even lead to a myocardial infarction. I discovered that restraining certain molecules made the plaque more stable. This was an original finding, I thought, until I gave a talk at a conference and the speaker after me, who was from Boston, presented the same idea. Very unpleasant, but eventually we decided to co-publish. Arriving at the same conclusion independently of each other in two completely different places, is perfect really. Fortunately the world of vascular research is a fairly friendly one.

"Conferences are very useful, because you always come back with new ideas. My husband, Tim Leiner" (also referred to as 'young talent' ed.) "is a radiologist and, just like me, he does a lot of research, and also has to attend conferences often. That makes life quite hectic, in particular with a one-year-old daughter. We both work full time, and he also looks after patients. No, he does not say that his work is more important than mine; he had better not try either, ha ha.

"I easily work 60, 70 hours a week. This means reading at home almost every night, and writing articles. I want to become a professor, if you don't go for it, you will never manage. There are only four female professors here at the hospital. And I also want a second child.

"A good researcher can cope with failure. You have to put matters into perspective, because the things that go wrong outnumber the ones that go right. Then you have to try it again, set up new experiments. In the beginning, at least half of what you do goes wrong, later you get better at determining what is not going to work and when you should stop a project. On the day when this interview is to be published, I have to justify a Vidi application. If I succeed, I will get six hundred thousand euros, which will enable me to take on two trainee assistants and an analyst. If I don't succeed, I will be really fed up, but then I will just write new projects."

Esther Lutgens

Top dog at Humanities and Sciences: colleagues think Ralf Peeters is the best

On recreational mathematics, American

Nonlinear eigenvalue problems, parameterisation, computer algebra, model parameter estimation.

These make up the scientific toolbox of the mathematical engineer Ralf Peeters. Colleagues find him the best researcher at the Faculty of Humanities and Sciences.

■ **Text:** Maurice Timmermans

■ **Photo's:** Philip Driessen

A dog runs from Amsterdam to Paris with the speed of one metre per second. Naughty boys, however, tied a tin can to his tail; each time the tin can hits the ground, the dog takes fright and doubles his speed. Question: what is the dog's speed when he arrives in Paris? A matter of endless redoubling, one would think, but it is not that simple. The answer is 512 metres per second. From that moment onwards, the dog runs faster than the speed of sound - 330 m/s - and he no longer hears the tin can.

Ralf Peeters (42) has a weakness for *recreational mathematics*, as he himself calls it. He has thousands of this kind of puzzles on disk, they are part of an immense collection of his former mathematics teacher at secondary school in Boxmeer. He also thinks up *brain teasers* himself, together with his colleagues and econometricians; they are used during the 'Mathematical Modelling Competition', an annual Maastricht event for secondary-school pupils from Belgium, Germany and the Netherlands.

One more then. There is a tennis tournament with a knockout system: the loser leaves, and the winner continues to the next round. A thousand participants have registered. Question: how many matches must be played? Those who start calculating, arrive at 999 matches, says Peeters, but mathematicians hate calculating. They would rather look for an elegant solution that is applicable in all cases, despite the number of participants on the list. In this case: the number of participants minus one.

Secondary school pupils mainly learn how to calculate, he reckons. Teachers should make their pupils more susceptible to the underlying structures. So not making individual sums, but searching for general insights, for

Ralf Peeters

mechanisms. He was good at that when he was a teenager, witnesses his seventh place in a national mathematics Olympiad.

Blues

Peeters seems a placid man, exuding a certain peacefulness. What is most noticeable, colleagues report, is that he is a particularly good listener. Nice to hear, he says, but even more so that they find him the most competent researcher. At the same time, he is not bowled over by surprise. The professor of the department of mathematics (Koos Vrieze) left one and a half years ago, and since then sen-

ior lecturers Peeters and Frank Thuijsman have been the most experienced ones.

He is aware that he also has a "solid" research reputation elsewhere in the country. Solid: not meaning that he is staid, but "highly valued". He sees this (self) image confirmed when he acts as a reviewer for the articles of others, but also when he submits his own work to conferences or journals. His papers are usually accepted without any problem, he says - not pedantically but self-conscious. Only recently, the senior lecturer and some colleagues sent three papers off to a conference that applied strict selection criteria to the 1,500 entries.

All three of theirs were accepted.

Several UM colleagues are impressed by his "phenomenal ready knowledge". Another: "He seems to know something about every topic in mathematics." His broad outlook is based on his extremely good memory. Ten years on, he can still remember the names of authors who wrote captivating scientific articles. But, selective as his memory is, names of actors often fail to come to mind. Whole films can be erased from his memory; he was watching one a little while ago, when his wife nicely told him that he had already seen it.

A good memory may be handy, being capable of

Enci blues and intelligent pacemakers

abstract thinking is essential for a mathematician. "Despite all the clichés such as 'either you can or you can't', I am convinced that this can be learned. Just like people who take a painting course can do more afterwards than they could before. That mathematics is by definition difficult, seems like a prejudice to me. It raises all kinds of mental blocks, which do not help anyone, certainly not school children. Although I must admit, that the brainteaser with the dog is reserved for only a few."

Equally essential is creativity. There is a good reason for classifying mathematics with music, architecture and art. Peeters does not actually wield the paint brush himself, but he is very interested in paintings and sculptures. And he loves the blues music from the forties, a passion he shares with his wife, who plays the guitar in a blues band. "Not so long ago, we went to Texas, to visit a university with which our faculty has good contacts, and we came back with a new guitar."

Wood fibre

In his research, he concentrates on systems theory, which has links with the fields of linear algebra, analysis and statistics. He reaches for a publication on his desk, waves it in the air and knows that he will lose his visitor as soon as he opens the article. Absolutely right, no sense to be made out of that. The piece discusses the mathematic characteristics of models and is riddled with formulas. He admits that this is not something to explain to one's friends in a bar, unless one keeps it simple and throws in a lot of examples.

Even mathematicians who work in other fields have a tough time with it. In the Netherlands, he cannot go into too much detail about his research, except for a select group of no more

than forty colleagues. Too small a pool, which automatically means that he has to rely on international contacts. The 'indecipherable' publication bears not only his name, but also those of an Irishman and a Frenchman.

For the mathematical engineer (a title that only exists in the Netherlands), who is originally from Delft, it is not just about theoretical progress. An important motivation behind his work is solving practical problems. The insights have to be applicable, be relevant in practice. "It feels very satisfying when a device works well on the basis of a complicated mathematical programme. It is also immediate scientific proof."

There is probably no subject that is so widely applicable. Peeters' dissertation was on unemployment and the interest rate in the United States, and in the past few years he has researched matters for Enci, Vodafone, DSM, AZM, Sphinx, Kema, and Sappi. He is now knee-deep in an assignment for Medtronic, a company that develops medical technology, on reliability of electrocardiograms (ECGs). This so-called Biosense project, in which Delft University of Technology is also participating, is being paid for by research financier NWO.

An ECG device, which shows the functioning of the heart on a screen, not only detects the electrical signals of the heart but also those from the mains and of other muscles. Peeters analyses this noise (using *wavelets* technology) and then draws up an algorithm that will enable the device to decide more accurately which signals matter and which do not. An application that will also benefit pacemakers; this small device in a human's body is also connected to the heart, receives electrical signals, and uses these to take decisions: either to stimulate the heart or not. Experiments are

also being carried out with EEG devices, which register brain signals.

Not so long ago, the Maastricht-based paper mill Sappi phoned. This manufacturer has plans to introduce a new type of paper and wants to know which composition of raw materials produces the various paper characteristics such as gloss, coarseness, colour differences, et cetera. Sappi is not looking for Peeters to come up with conclusions about the most suitable type

of tree, but a statistic model. "More in particular, they were especially interested in the connection between stains and flocs, or in other words between colour differences and wood fibres. They provided us with some hundred pieces of paper from which we made an image analysis, a type of statistical data analysis. Using this method we were able to show that there was a direct connection between the stains and the flocs."

Top dogs at Humanities & Sciences

1. Ralf Peeters
2. Pim Martens, Frank Thuijsman
3. Eric Postma
4. Karl Tuyls
5. Bas Amelung, Joël Karel

A broad survey among the academic staff of the Faculty of Humanities and Sciences yielded senior lecturer Ralf Peeters as best researcher. Colleagues praise his broad orientation above all. "He can do research on anything that has to do with mathematics." The differences between Martens (director of ICIS), Thuijsman (mathematics) and Postma (computer sciences) are minimal. All four were mentioned equally often, the difference being that one came out higher on the lists of colleagues than the other. It is exactly the same story with the 'young ones' in (shared) places four and five. Karl Tuyls, who works for the department of computer sciences, was nominated as best junior researcher. He is described as "having a good overview of his field".

University College and the School of Governance were excluded from the survey because very few researchers work there. Only staff from the departments of computer sciences and mathematics and research institute ICIS were approached. Remarkably, the lists that were returned only contained names of people from their own work environment. Respondents felt that they did not know enough to assess researchers from other departments. To ensure a fair procedure, the outcome was based on an equal number of lists per department.

Best junior of the Faculty of Humanities and Sciences: Karl Tuyls

Rewards for robots

Last November, Karl Tuyls applied for lecturer's jobs at the universities of Amsterdam (UvA) and Eindhoven, believing that there were no vacancies at the UM. He was able to start immediately at both places, but the Maastricht Micc board intervened and offered him a lectureship and supervision over a research group of twelve people.

Tuyls (30), who was born near Leuven, receives lots of praise not only in Maastricht but also abroad. Only two weeks ago, he was declared one of the five winners of the Best Paper Award during the worldwide AAMAS conference, the most important in the field of multi-agent systems. He wrote the paper together with a colleague from the Google research department.

It had actually all started in Belgium in 2000, when his Masters thesis was awarded the Information Technology Prize. Or even before that, when as a ten-year-old boy who programmed games on the MSX home computer together with his brother. His father, who was an engineer and worked for Philips, regularly brought home equipment like this. Technology was the central point in the family.

Tuyls Jr may have followed in his father's footsteps, but he will not look for a future in business. He agrees that as a knowledge engineer he could earn a lot of money, but he is not in science to become rich. He appreciates the freedom of research that a university offers, which is lacking in the industry. Research there is more controlled, because it has to bring in money.

The Belgian is currently carrying out research into autonomous 'agents'. These can be 'softbots', such as a piece of software that enables Internet users to make an offer on E-bay. Or robots, such as a device that lands on Mars, finds its way independently, able to adapt to its environment, knows that it has driven into a ditch and how to get out of it again, to mention just one example. That is done using what is called reinforcement learning. Tuyls says, a tech-

nique based on animal psychology. Just like a dog gets a treat when it lifts its paw, the agent receives a numeric reward (or a high grade) when it does something right.

It gets really complicated when several robots are involved, who have to take each other into account. Like future agents in traffic lights, which guide the traffic depending on the length of the queue, but are also able to respond to a toppled lorry. Traffic lights nearby should then know what the others are doing.

The same applies to agent systems in future cars, which use fuel in the most effective way, maintain a certain distance between cars, automatically keep to the maximum speed. "At the moment, we are doing very badly. We waste time in traffic jams, cause accidents, and create an enormous burden for the environment. More and more control will be taken from us."

The field of multi-agent technology experienced a theoretical boost in 1997. Two economists published a pioneering article in which they described a mathematical link between two important pillars: reinforcement learning and evolutionary game theory. Tuyls is one of those who elaborated on this link, thus revealing fundamental aspects of the learning theory. This was innovative research, which he carried out together with Simon Parsons. With this New Yorker, who is regarded as a big shot in the field, Tuyls wrote an article (published last week) for the leading journal *Artificial Intelligence*.

He met Parsons at a conference once, and since then they have kept in contact. It is good to know pioneers in the field, says Tuyls, and to know what they are doing. Networking is important in order to make progress, he feels. "Never go to conferences in twos or threes, was a good piece of advice that my supervisor gave me. Because if you do, you will hang around together and not get to know others."

Karl Tuyls

Top researcher at FHML Health Sciences: Patrick Schrauwen

"I don't like driving others into

Patrick Schrauwen

We first run through the list of recommendations – to get it over and done with: “NW0 fellow, KNAW researcher, a TOP subsidy, the Silver Medal Award by the Nutrition Society. Relatively young, very productive with publications in leading journals, a nose for relevant trends and not afraid to argue against prevailing trends. Makes a very strong duo with Matthijs Hesselink.” Patrick Schrauwen listens outwardly unmoved and replies by saying: “Yes, those would seem to me to be the facts.”

■ Text: Wammes Bos

■ Photo's: Philip Driessen

It was these facts that got him the highest number of nominations at Health Sciences, as well as a few from Medicine. Schrauwen is one of the very few to score in both parts of the new Faculty of Health, Medicine and Life Sciences. Undoubtedly that also has to do with his research topic, which is hardly exclusive to the realm of Health Sciences: Type 2 Diabetes, and more in particular the role of muscles. Type 2 Diabetes is the ‘acquired’ form of diabetes, and hence different from the congenital variant. Type 2 can be contracted by eating too much fat and not enough exercise. An illness that is on the rise; it used to be considered as an ‘old people’s disease’, but these days even children suffer from it.

Schrauwen: “Insulin stimulates the absorption of blood sugar into the muscles, preventing the blood sugar levels from becoming too high. In certain people this appears not to work properly, because of an excess of fat in the body. Subcutaneous fat deposits are not so bad, because they constitute an evolution-determined reservoir for hard times. But when fat gets deposited inside and around organs, the pancreas, the liver and also in the muscles (which is what I focus on), then the effects are much more damaging. The question is why it is stored there. Why does the fat end up in the right place in some people and not in others? It has become clear that even sportsmen, athletes, and cyclists store fat in their muscles. At the same time, they have a proper balance between fat storage and fat burning. In others, there is only storage and no burning, which then causes a problem. People who are on the brink of getting diabetes, the pre-diabetics, often store great amounts of fat and burn very little fat in organs and muscles. This can be improved by exercising more, doing sports. Anyway, of this whole field, we focus on the molecular background: what happens inside the cells. So we give test subjects – but also laboratory animals – a drip with fat or insulin and see whether and how this leads to fat storage, fat burning and sugar absorption in the muscle. In muscle biopsies – a piece taken from a muscle, with a needle – we look at the molecular changes resulting from these infusions. It is very basic research, I love doing that.”

Bicycle racing

Still, everything could have been so different. If Patrick Schrauwen had been a better cyclist for instance. He is from Hoogerheide, West Brabant, “a village with a predilection for bicycle racing, at one stage they had sixteen cyclists in the amateurs. Adrie van der Poel is also from there, and I often trained with him. I started when I was sixteen and got as far as the amateurs, but when I got to the rookies, I realised that I would never be good enough to make it to the professionals. Maybe that was a good thing, because I don’t think I would like the life of a professional. When I was a research assistant, giving dietary advice to the Rabobank-sponsored cycling team for a while, I saw what it was like: living from a suitcase. Also very competitive, I have seen races where they drove each other into the ditch. They do not realise fully that there are more important things in life, they cannot put matters into perspective.”

He always kept up the cycling, still does, a few times a week. And he initially wanted to continue in the world of sports. “I studied Movement Sciences in order to become a trainer or a coach or a movement physiologist, something like that. But during a research traineeship I realised that I found basic research fascinating: how does the body work, what happens during the absorption of fatty acid, for example. The contact with test subjects – often students – is also fun.”

no a ditch"

But those days are over. Schrauwen no longer personally carries out research on test subjects, the actual lab work being done by others. At the age of 36, he has risen to the position of senior lecturer at the department of human biology, and together with Matthijs Hesselink (Movement Sciences) he leads a research group with six research trainees, six postgraduate researchers and four analysts. "At the moment it is management, rather than anything else, writing proposals for grants, discussing subject-specific issues, discussing the course of research. This collaboration with Matthijs is unique. Not that it is really necessary but we are also friends, we often train together on our bicycles. The most important thing is that scientifically we are on the same wavelength. We both feel that it is important to maintain our focus, not to let yourself be tempted to apply for any and all grants that come by. This means that you leave some funds alone because you want to stick to your topic. But that is science. There are people who have learned a trick, which they apply to everything; it's a way of scoring many publications. We prefer to delve deeper into our own theme."

They graduated in the same year; "success just came more quickly to me than to Matthijs. I fairly quickly received a NWO fellowship, which is now called a Veni subsidy, and was allowed to do my own thing. Matthijs had a lot of expertise in a certain technique that I needed (around 2000), and that was when I asked him if he would like to work with me. He could also benefit from my subsidy, so we started, first with one trainee assistant, now with a whole group. It does mean that you have to talk a lot: whether one of them is not creating too distinct a profile of himself, or whether another is ending up in a tight corner, that is what you have to talk about. Matthijs has received another Vidi subsidy, he is a very valued researcher."

One's own steam

Schrauwen emphasises that he is always looking for collaboration. "I am not the type who uses his elbows. But I am proud of what I have achieved, largely under my own steam, with a network that I built up myself, and not through favouritism or enormous support from others. You see, there are researchers who continue along the lines originally set out by their supervisors. They use their supervisor's network, which makes it a lot easier. I did not want to do that, I wanted to set out my own course,

for my part against the flow. The latter is not always appreciated. I remember a conference in Madrid where I came under serious attack: it was unsound, my approach was useless. A rather conservative world. It is important to follow one's own course. I am a member of an NWO committee that evaluates Vidi applications. An important criterion there is whether the applicant dares to deviate from the supervisor's line."

"I don't know what the future will bring. I am thinking of whether it is clever to stay here. The

thing is, something unique has been created here, and the UM is very good in the field of diabetes. So for me to go abroad, it would have to have added value. What is important for me is that I get more of a say in research policies here in research institute Nutrim. I want my vision on research to ring through; because focusing on what we are really good at does not happen often enough. In short, I want to control the research in my own group, and also be involved in the discussions on broader research policies. I hope there is room for that."

No "top bitch" at Health Sciences either

It's one dilemma after the other, with the results of the top researchers survey at FHML Health Sciences. It all started with the question who was 'top dog' and who was the young talent. A few respondents named Patrick Schrauwen as 'young talent' and so we dutifully classified him as such. Then it appeared that he was listed more than anyone else, and hence as 'young dog' would actually end up above the official 'top dog'. Who didn't exist, at least not in the singular, because the place then went ex aequo to Jos Kleinjans and Matthijs Hesselink. Closer inspection of the respondents' e-mails showed that many had listed Schrauwen without making the distinction between 'established' or 'upcoming' talent, and when it also appeared that Schrauwen was a) 36 years old, b) already a senior lecturer, and c) together with Hesselink runs his own research group, the choice was quickly made: Patrick Schrauwen is not 'upcoming', he is the top dog at Health Sciences, even if he is the youngest of the whole series.

But that left the issue of the 'young dog' in the world of research. Another tie, this time

between Danitsja van Leeuwen and Stef Kremers, from Health Promotion & Health Education. Whom to choose? Both of them? The woman? The youngest? The one who represents the other side of the former faculty, science and social studies, because after all Schrauwen is a pure science man?

We chose the youngest, this being the most objective criterion for someone referred to as 'young dog': hence Danitsja van Leeuwen.

As far as women are concerned, it is remarkable that also at GW no woman was put forward for the position of top dog. "All men, I cannot come up with a top bitch", wrote one (female) respondent as a comment to her list.

Another did not even want to mention any top researcher, regardless of gender. "A university is first and foremost a place that offers academic

education. This is what we must excel at. (...) Research comes second. (...) So by the time you decide to run a series on excellent teaching staff, by all means ask me again."

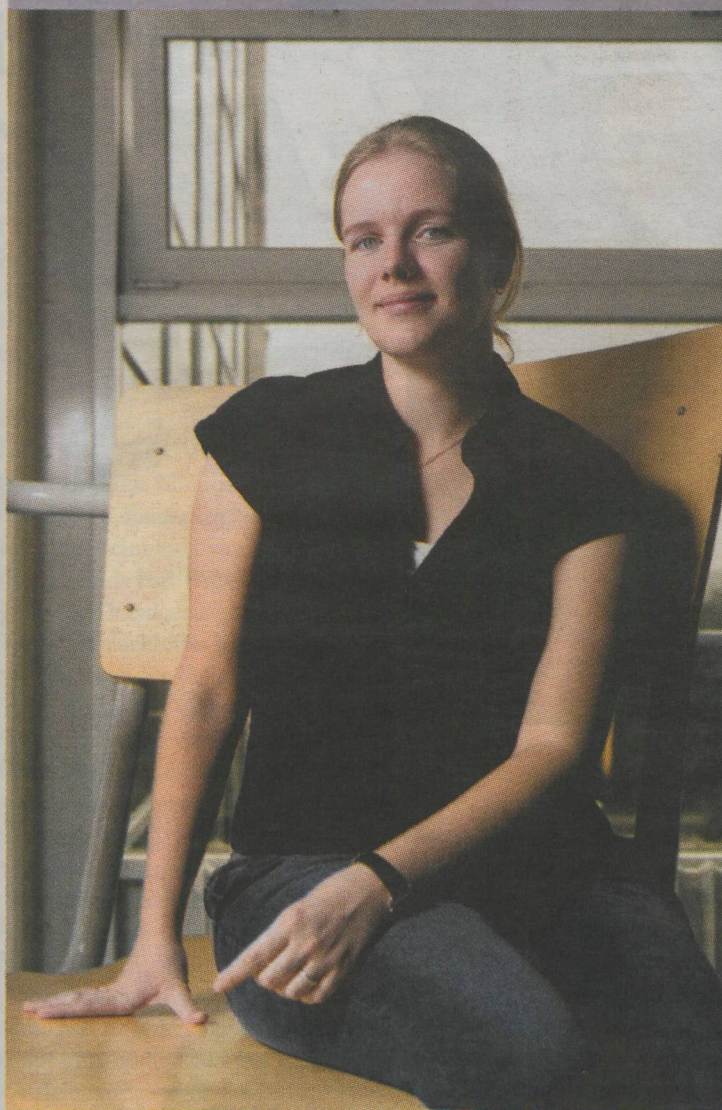
What was remarkable, was the problems people seemed to have with the question. "After a few names, I just get blocked", wrote someone from the social sciences section, continuing: "I could give you the top five names at Psychology just like that. Would that be the distance, or just that there are just no stars at Health Sciences?"

Lastly, just like at Medicine, psychologist Johan Vlaeyen would also have done well at GW. Since his department is now actually part of the Faculty of Psychology, he was not included. Anyway, the full list of Health Sciences is as follows:

- 1 Patrick Schrauwen
- 2 Jos Kleinjans, Matthijs Hesselink
- 3 Ronald Mensink
- 4 Piet van den Brandt, IJmert Kant, Hein de Vries, Hans Severens, Wim Saris
- 5 Klaas Westerterp, Ruud Kempen, Bert Vrijhoef

Young talent Danitsja van Leeuwen: "Gosh"

Danitsja van Leeuwen

"A while ago, I visited a conference in the United States, organised by the Society of Toxicology. A star in our field, really world famous, someone who I think it is great to just to have a coffee with, enquired whether he had summarised my point accurately in a review! Goodness me! They also asked me to be chairperson for a certain session, *toxicogenomics*. I find something like that a real honour; I don't actually think that I could even be considered for something like that. Jos said: 'Well, that is how the field views you now, as one of the few who publish about it.' Then I think, gosh."

'Jos' is prof. Jos Kleinjans, head of the research programme into which Danitsja van Leeuwen started as a postgraduate researcher. But first of all her name. How does a blonde and blushing prototype of a Dutch girl get to be called Danitsja? "My parents often went on holiday to the former Republic of Yugoslavia. That is where the name comes from, and they liked it, that is all."

Her school and study career was fairly straightforward, she says. At grammar school she liked biology very much; at Health Sciences ("in Maastricht, because of the PBL system") she chose biological health sciences. After that, she went to do research as a trainee assistant. "Even at school I said: I will be a professor before I'm thirty. Yes, ha ha, I am 28 now so I had better hurry up."

It wasn't very hard to find an interesting theme. "I was very lucky. This kind of research is booming, and the sizes of the projects are enormous." They look at when and how one runs the risk of getting cancer as a result of certain substances in one's environment or diet. In her dissertation, she wrote about exposure to cigarette smoke and air pollution, as a postgraduate researcher she concentrates on diet. But what makes her approach truly innovative (one respondent: "She wrote a completely innovative dissertation without realising how innovative it was") was that she did not use traditional epidemiological methods (how many people who live near a refuse dump develop cancer), but molecular epidemiological

ones. "This is a relatively new field, and introducing genomics is even more recent, from about 2000. What biological effects do those substances have on the bodies of those who have been exposed to them, before they subsequently develop a tumour? We know that certain genes are more active at that time, either as a defence or to promote recovery. If you can identify these, you have an indicator for the risk of cancer and you are better able to determine the rules for exposure."

The method is complicated - how could it be otherwise - but Van Leeuwen appears to have remarkable didactic talents. Whether a gene becomes extra active when there is an attack on one's health, she explains, cannot be detected in the DNA. For that you have to get hold of the RNA, which is a copy of the DNA, "a little boat that passes on the message which proteins need to be created to ward off the attack. We call this gene expression. More RNA is a sign of a more active gene. In the laboratory, you have to be very careful with it. Certain RNA exists no longer than a minute; if something comes in contact with it, you have lost it." And the research is already very delicate, because studying gene expression in human beings is a lot more complicated than in laboratory animals. "In a lab, you can pump a rat full of carcinogenic substances and a little while later you can register a hundredfold gene activity. You can't do that with humans and that is why the results are much more unclear. It does make it more exciting, though."

She is not the lonely pipette-wielding researcher who sits in the lab analysing a single protein or a single gene into its minutest details. Large projects with results you can show, people, social relevance, those are the things that count for her. For the moment, she is more than happy working at the department of health risk analysis and toxicology (GRAT). "I do not need to go abroad, the US or some place else. For this type of research, there is almost no better place in the world, with the expertise that has been accumulated here."

Colofon

Redactieadres

Bonnefantenstraat 2

(volg routebordjes in het Visitors' Centre)

Postbus 616

6200 MD Maastricht

T 043 - 38 83 174

F 043 -38 82 799

E observant@obs.unimaas.nl

W www.observant.unimaas.nl

Stichtingsbestuur

Etienne Pakbier, Marloes Rikhof, Cor

Spreeuwenberg

Redactieraad

Rico Camp, Erik Driessen, Ellen Krijnen,

Eline Verwey

Redactie

Riki Janssen (hoofdredacteur) T 38 83 280

Wammes Bos T 38 83 128

Wendy Degens T 38 83 125

Irene Smeets T 38 83 471

Maurice Timmermans T 38 82 536

Beheerder

Marlies In de Braekt

Redactie-assistent

Marion Janssens

Aan dit nummer werkten verder mee:

Lynn Berger, Liz Brower, Myrte Dujardin,

Jan-Willem van Hees, Marcus Huibers,

Pauline Ketelaars, Emil van Oers, Hans

Philipsen, Eva de Valk, Bettine Winters,

Marlies van de Wiel, Loes Witschge

Fotografie

Philip Driessen, Loraine Bodewes

Opmaak

Simone Golob

Basisontwerp

Studio Dumbor, Rotterdam

Vertalingen

o.a. door B. Wall & P. Nekeman

Druk

Em. de Jong b.v., Baarle Nassau

Mededelingen

Voor het inleveren van mededelingen

zie aanhef op mededelingenpagina

Advertenties

Bureau Van Vliet, Postbus 20, 2040 AA

Zandvoort. Tel. 023-5714745, fax 023-

5717680, d.klein@bureauvanvliet.com

Internet: www.bureauvanvliet.com

(Voor Paarltsjes zie info bij Paarltsjes)

Abonnementen

Leden van de universitaire gemeenschap

ontvangen het blad gratis. Afgestudeerden

en andere belangstellenden kunnen zich

abonneren voor € 37,00 per jaar. Losse

nummers € 1,00

HOP

Observant is aangesloten bij het

Hoger Onderwijs Persbureau

© Stichting Observant

Niets uit deze uitgave mag zonder

voorafgaande schriftelijke toestemming van

de hoofdredacteur geheel of gedeeltelijk

worden overgenomen

Bij Koninklijke Drukkerij Em. de Jong

rollen

opmerkelijke

producties

van de pers

Koninklijke Drukkerij Em. de Jong

Postbus 8 5110 AA Baarle-Nassau

Visweg 8 5111 HJ Baarle-Nassau

Telefoon 088 - 665 5555

Telefax 013 - 507 9100

Internet www.emdejong.nl

E-mail drukkerij@emdejong.nl

Midden tussen het groen van de Baronie, letterlijk op de Nederlands - Belgische grens in Baarle-Nassau, bevindt zich - sinds 1906 - Koninklijke Drukkerij Em. de Jong.

Deze moderne Nederlandse grafische onderneming geniet in de grensstreek, maar ook ver daarbuiten grote bekendheid. Steeds meer opdrachtgevers - van formaat uit vooral Nederland en België weten ons moeiteloos te vinden. Dat is trouwens niet verwonderlijk, want wij hebben onze klanten veel te bieden: kwalitatief hoogwaardige faciliteiten, messcherpe prijzen en tiptop service.

